

YENİ DEMOKRASI YOLUNDA

İŞÇİ-KÖYLÜ

www.iscikoylu.org

Sayı: 2003-07

7

*Yıl:1 *25 Nisan-8 Mayıs 2003 *Fiyatı: 500 000 TL ISSN:1303-9350

Mayısın kızılığıyla emperyalist işgale karşı duralım

1 Mayıs meydan okuma günüdür

2003 yılı 1 Mayıs'ına insanlık düşmanlarıyla hesaplaşmanın kızıştığı günlerde giriyoruz. Böyle bir süreçte 1 Mayıs, emperyalizme karşı savaş andımızı tekrarlamamızın, zafer tutkumuzu yenilememizin, umudu büyütmemizin, Irak halkına yönelik girişilen katliama yanıt olmanın adıdır.

Irak direnişi ve devrimci iradenin rolü

Bugün Irak'ı işgal eden ABD emperyalistleri, Irak'ta halka önderlik eden devrimci bir iradeyle karşılaşmadıkları için, halkın kendiliğindenci ve örgütsüz direnişiyle karşılaştılar. Ama aynı ABD emperyalistleri devrimci, anti-emperyalist önderliklerin kolektif bir güzergahta, irade birliği temelinde örgütlediği nice halkların direnişinde ise ağır yenilgiler tattılar. Bunların içinde Vietnam halkının karşısında uğradıkları yenilgi, bugüne değin belki de tarihlerinin en ağır yenilgisidir.

Sayfa 8

Emperyalist saldırganlığın arttığı bu süreçte 1 Mayıs'ta alanlarda olmak; emperyalist haydutlara ve işgalci korsanlara karşı dünya halklarının kardeşliğini haykırmak ve saldırılara yanıt olmaktadır.

ABD ve İngiliz emperyalistleri Irak'ı işgal ederek dünya halkları nezdinde bir kez daha emperyalizmin gerçek yüzünü gösterdiler. Bir kez daha amaçlarının "sonsuz özgürlük" değil, yağma ve talan olduğunu gözler önüne serdiler. Bu amaçlarına varmak için Irak'ı yerle bir eden emperyalistler ve uşakları şimdi de "insani yardım" naraları atarak iğrenç bir fırsatçılık içinde "Irak'ı yeniden inşa etmeye" çalışıyor.

Emperyalizm kendi sonunu hazırlıyor

Irak'taki petrol rezervlerine sahip olan emperyalistler, sözkonusu saldırılarının Irak'la sınırlı kalmayacağını da belirtiyorlar. Sağladıkları askeri üstünlüğün zafer sarhoşluğu ile dünya halklarına yönelik daha açık tehditler savuran emperyalistler, aynı zamanda kendilerinin sonunu hazırlayan kin ve nefretin de tohumlarını atıyorlar.

Umut Yayımcılık Bürolarında

Fikret Başkaya

SÖYLEŞİ

Her şeyden önce Irak'a yapılan müdahale bir savaş değil bir fetih ve saldırı hareketidir. Dolayısıyla bu müdahale karşısında Ortadoğu halkları tarafından ciddi bir anti-emperyalist duruşun sergileneceğini görmek gerekiyor.

Sayfa 20-21

DERİ İŞÇİLERİ PATRONLARI UYARDI

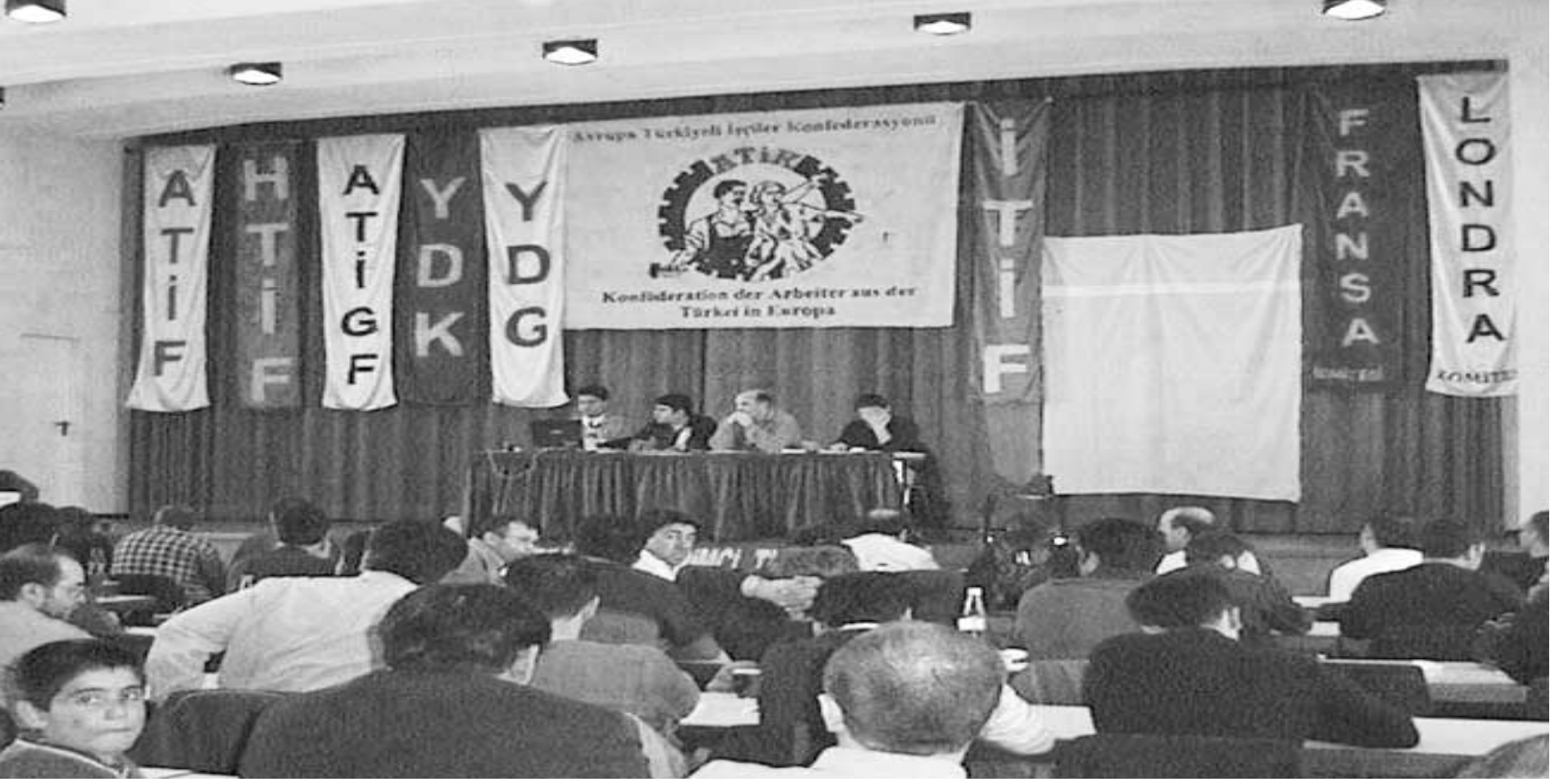
Tuzla Deri Organize Sanayi'de çalışan Deri-İş Sendikası üyesi işçiler, sözleşme görüşmelerinin tıkanması üzerine yaptıkları eylemde sözleşmenin imzalanmaması halinde üretimi durduracaklarını söylediler.

Sayfa 22

**İşçi-köylü'den
EMPERYALİZMİN VE UŞAKLARI-
NIN
SALDIRILARINA KARŞI
1 MAYIS'TA 1 MAYIS ALANINA
Emperyalizmin Özgürlüğü:
Yağmalama!**

Sayfa 30

1 MAYIS'TA EMPERYALİST SAVAŞLARA, İŞGALLERE VE KATLIAMLARA KARŞI ALANLARDA OLALIM

KAZANILMIŞ HAKLARIMIZA DOKUNULMAMASI, TAŞERON FİRMALARLA KÖLECE ÇALIŞMAYA SON VERİLMESİ, PARASI OLANA SAĞLIK POLİTİKASININ KALDIRILMASI İÇİN 1 MAYIS'TA SESİMİZİ YÜKSELTELİM IRAK'I YAKIP YIKANLAR ŞİMDİ DE IRAK'I YENİDEN İNŞA ETMEK İSTİYORLARMIŞ(!)

1 Mayıs'ta bütün dünyada emeğin temsilcileri bir kez daha alanlarda. Din, dil, cins ve renk ayırımı yapmadan emekçiler kol kola 1 Mayıs'ı kutlayacaklardır. Bu 1 Mayıs'ın ayrıt edici özelliği, başını ABD ve İngiliz emperyalistlerinin çektiği saldırganlık savaşıyla Irak halkının üzerine yağın bombaların, binlerce insanın ölümü, yaralanması, yüz binlerce insanın yerlerinden edilmesi ve yıkılmış şehirlere neden olmasıdır. Irak'a 'özgürlük' adı altında başlatılan bu vahşice saldırıda, ABD ve İngiltere'nin esas hedefinin Irak'ın zengin petrolerine sahip olmaları gelmektedir. Irak'ın nasıl paylaşılacağı, kimin hangi bölgelere sahip olacağı, ABD ve İngiliz firmalarının yıkılan Irak'ı yeniden inşa da birinci sırada yer alacağını ve bu operasyona katılmayanların Irak'tan pay almayaceklerini ilan eden ABD ve İngiltere'ye karşın, Fransa, Almanya ve Rusya buna itiraz ederek Irak'a

insani yardım aldı altına kendi firmalarının da Irak'a girmeleri gerektiğini açıklayarak pay istemeyi ihmal etmediler.

11 Eylül'le tüm dünyada başlatılan bu emperyalist saldırganlıkla, halklara karşı bir saldırı başlatıldı. ABD dünya'nın tek jandarması olduğunu ilan ederek herkesi kendisinden yana tavır almaya zorladı. Afganistan işgaliyle korku ve gözdağı verilmeye başlandı. Irak'a saldırıya karşı olduklarını açıklayan Almanya, Fransa ve Rusya Afganistan operasyonunda en aktif görevleri üstlenerek saldırıya katıldılar. Irak'a saldırıya karşıyız demeleri inandırıcı gelmiyor.

Başını ABD'nin çektiği bu emperyalist saldırganlık savaşını Irak'la sınırlı değildir. Daha şimdiden Suriye ve İran'ı tehdit etmeye başlamaları Ortadoğu'da yeni savaşların çıkmasının habercisidir. Bu emperyalist saldırganlık savaşını durdurmak ve karşı

çıkmaq için her alanda sesimizi yükseltelim.

SAVAŞIN FATURASINI NEDEN BİZ ÖDEYELİM

Afganistan savaşında, savaşın faturası çalışanlara çıkartıldı. Hükümetler sözüm ona Afganistan'ın yeniden inşası için her şeye zam yaptı, benzin ve sigara başta olmak üzere yapılan zamlar biz çalışanlardan sırtına yüklenerek, Afganistan'da iş yapan büyük firmalara verildi. Şimdi sırada Irak var. Savaşı çıkaran yakıp yıkan onlar, parasını ödeyen ise bizleriz. Buna müsaade etmeyelim. Emekçilerin bu savaştan hiçbir çıkarları yoktur. Tüm dünyada bu savaşın durdurulması için sokaklara döküldüler. ABD ve İngiltere tüm bu karşı çıkışlara ve uluslararası hukuku tanımadan Irak'a saldırdılar. Bunun faturasını ödeyecek olan bizler değil, ABD ve İngiltere'dir.

İNSANLAR GELECEĞİNDEN EMİN DEĞİL

Avrupa Birliği içinde yer alan tüm ülkelerde emekçileri büyük sorunlar bekliyor. İşsizliğin 20 milyona dayandığı Avrupa Birliğinde sosyal haklar her geçen gün daha da gerilere çekilmektedir. Merkezi bir politika izleyen Avrupa Birliği hükümetleri, aynı anda ve benzer kararlar alarak yürürlüğe koydukları politikalarla sosyal devlet anlayışının artık ortadan kaldırılması için zamanın geldiği üzerinde çalışmalar yapmaktadırlar. Zorunlu ek emeklilik sigortasının getirilmesi, işten çıkartmaların kolaylaştırılması, işsizlik parası süresinin düşürülmesi, tedavilerde hastalara paranın bir kısmının ödettirilmesi, az ücretle Taşeron firmalarda çalışmaya zorlama ve vergilerin yükseltilmesi emekçileri zor günlerin beklediğinin

habercisidir.

İşverenler işsizliği ve ekonomik durguluğu öne sürerek toplu iş görüşmelerinde sıfır ücret, yada %2 ücret artışıyla bu durumu kendi lehlerine kullanmak istiyorlar. Hayat pahalılığı ve getirilen ek ödenekler ve kesintileri hiç hesaba katmadan emekçiler yaşamaya mahkum edilmektedir. Üreten biz, kâr eden, sırtımızdan büyük kazançlar elde edenler ise büyük tekellerdir.

**- YAŞASIN 1 MAYIS
- ABD VE İNGİLİZ EMPERYALİST GÜÇLERİ ELLERİNİZİ
ORTADOĞU'DAN ÇEKİN -
YAŞASIN PROLETARYA
ENTERNASYONALİZMİ**

**ATİK
Avrupa Türkiyeli İşçiler
Konfederasyonu
www.atik-online.org**

**İşçi-köylü
senin sesin!
OKU-OKUT!
ABONE OL!
ABONE BUL!**

ABONELİK ŞARTLARI

**6 AYLIK: 10.200.000
1 YILLIK: 20.400.000**

**NOT: İstedığınız süreye denk gelen oranda parayı hesap numaralarımıza yatırarak banka dekontunu yayınevimize fakslayınız ya da postalayınız.
Abonelik ücretine posta masrafları dahildir.**

**Yurtdışı Hesap Numaraları
Sema Gül
Euro Hesabı**

Ziraat Bankası
İstanbul Aksaray Şubesi: 0 751 00 38 65 97 00 00 009
Emlak-Halk Bankası
Atatürk Bulvarı Şubesi: 00 238 041
Vakıf Bank
Valide Sultan Şubesi: 401 20 35

ABD'nin saldırıda Türkiye'ye biçtiği rol "KENDİ PİSLİKLERİNİ TEMİZLETME"

ABD'nin Irak'a yönelik saldırısının fiili işgal ile sürdüğü bugünlerde farklı tartışmalar toplumun gündemini meşgul ediyor, bir yandan da Türk egemen sınıflarının leş kargaları gibi Irak'a çullanan firmalardan biri olma kaygıları sürüyor. Ama bu süreçte en çok öne çıkan açıklama saldırı öncesi, ABD'nin Türkiye'nin dört bir yanını kendi askeri ve silahı ile donatmasına rağmen bu anlamda çok kullanmamasının da etkisi ile ortaya çıkan "Türkiye savaşta rol almadı" anlayışı. Bu anlayış devlet ve uşak medya aracılığı ile sürekli dillendirilerek boğazına kadar pisliğe batmış hükümeti biraz daha ayakta tutmak çabasından kaynaklanıyor. Ancak **hükümetin başından itibaren savaş karşıtı bir tutum takındığını ve hala da bunu**

sürdüdüğünü iddia edenler pislikle uğraşanların üzerlerine bu kokunun sineceğini asla unutmamalıdır. Türkiye açısından da durum tam anlamı ile budur. Türkiye bu saldırıda efendisi ABD'nin istediği kulvarda hareket etmiş, bu anlamda ezilen halkların karşısında ve ABD emperyalizminin yanında yer aldığı göstermiştir. Yani deyim yerinde ise pislikle uğraşmıştır ve her ne kadar bunu inkar ederek saklanmaya çalışsa da **bu koku onu her yerde ele vermektedir/verecektir.** Yapılan sözde kınamalar ya da barış dilekleri oyunun bir parçasından başka bir şey değildir. Türkiye'nin ABD'nin bir askeri üssü gibi donatılmasının ardından bu silahlar görünürde Irak halkının üzerine yağmamış olsa da, Türkiye'den

kalkan uçaklar Irak üzerine bomba yağdırmasa da **ABD Türkiye'yi bir geçiş üssü olarak kullanmış ve hala da kullanmaktadır.** Türkiye topraklarından Irak'a giren ABD tankları, silahları Irak halkının üzerine ölüm kusmuştur. Bu açıdan egemenler her ne kadar savaşa karşı oldukları görüntüsünü çizmeye çalışsalar da **aslında Irak'ta katledilen her insanın ölümünden sorumludurlar.** Üstelikte aşağılık bir uşak olarak. Daha fazlası değil. Zaten Türkiye'nin ABD'nin has uşaklarından biri olduğu hatırlanacak olursa bu yaşananların hiç de şaşılacak olaylar olmadığı ve uşak-efendi ilişkisinin bir sonucu olduğu görülebilir.

Kaldı ki savaşa destek olmakta sadece askeri anlamda destek olmayı anlayanlar için de görülebilecek destekler oldukça çoktur. **Türk egemenleri artık bütün enerjilerini akan kan üzerinden para kazanmaya endekslemiş durumdadırlar.** Sürekli yapılan açıklamalar ABD ve İngiliz bombardımanları ile yıkılan, talan edilen Irak'ın yeniden inşasında rol alabilmek için ayarlanmış durumda. Savaş medyası olma rolünü oldukça iyi oynayan ve neredeyse kraldan çok kralcı kesilen Star gazetesinde geçtiğimiz günlerde atılan manşet egemenlerin bu konuda verdikleri çabanın ve gerçek amaçlarının kayıtsız şartsız, her koşul altında kâr etmek olduğunun kanıtıdır. **"Taşeron bile olmadık"** başlığı ile Türk firmalarının Irak'ın yeniden inşasında rol alamayacağı haberini üzüntüyle yayınlayan Star gazetesi akan insan kanı üzerinden para kazanma telaşında olan tüm patronların sesi adeta. Bu konuda elbette ki ilk öncelik yine ABD firmalarına ait ol-

sa da diğer emperyalist ülkelerden de bu "adaletsiz" dağıtıma tepkiler geliyor. Söz konusu bu yağmacı firmalar arasında kimler yok ki. Bunlardan sadece bir tanesi Bechtel firması. Saddam yönetimi ile bağları Körfez Savaşı sırasında kopan firma, ABD'nin Irak'a saldırısında bahane olarak kullandığı kimyasal tesislerin yapımında rol alması ile adını duyurmuştu.

Önce ev ev, sokak sokak yerleşim yeri, okul, hastane vb. demeden yıkan, yakan, yağmalayan ABD şimdi ise "yapıyor, yeniden inşa ediyor." Adeta Ortadoğu halklarının inancında olduğu gibi ölümcül bir hastalığı olan ve sürekli başka insanların kanı, canı ile hayatta kalan zalim diktatör Dehak gibi ABD de bir kan emici.

Irak'ın elektrik şebekesinden, su tesisatlarına, iletişiminden ulaşımına kadar birçok alanda yeniden yapılandırılması için birçok firma sıraya girmiş durumda. Bu noktada efendilerinden aşağı kalmayan Türk firmaları da kendilerini öne çıkarmak için her şeyi yapıyor. Konu ile ilgili bir açıklama yapan **Konya Sanayi Odası Başkanı Ahmet Şekeroğlu** yüzsüzce Irak'la Türkiye'nin "komşu" olduğunu dahi kullanarak **"bu yüzden biz de bu yağmadan pay alabiliyoruz"** demektedir. Bu konuyla ilgili en yüzsüz açıklama ise her zaman olduğu gibi yine Sakıp Sabancı'dan geldi. "Omuzumuza talih kuşu konmuştur. Talih kuşunu kışkıkladık. Bundan sonra görüşmeleri görüyoruz. Polonya 200 asker göndermiş, falan memleket 1000 asker göndermiş gibi lafları gazetede takip ediyorum. Onları okuyunca 'vah vah' diyorum. Kaçmış fırsatın geri gelmesi kolay değildir." Leş kargalığının bu kadar insana pes dedirtecek cinsten.

Bunun dışında ABD tıpkı daha önce Afganistan'da yaptığı gibi işgalinin ardından pis işlerini yaptırmak için dünyadan asker toplama başlandı bile. Bu kapsamda Türkiye'den de asker talep eden ABD dün Afganistan'da yaptıklarının aynısını bugün de Irak'ta yapmak istiyor. Türkiye'nin dışında ayrıca Almanya, Fransa ve Belçika'dan da asker talep eden ABD etrafa sıçrattığı kanları temizleyecek, yakıp yıktığı Irak'ta enkaz temizleyecek ordu arayışını sürdürüyor. Bu konu ile ilgili bir açıklama yapan **Milli Savunma Bakanı Vecdi Gönül** ABD'den Türkiye'ye bu yönlü resmi olmayan bir açıklama geldiğine değinerek ABD'nin isteklerini şöyle anlattı; "Buraya ne kadar asker gönderebilirsiniz? Tıbbi yardım, patlayıcı uzmanı gönderebilir misiniz? Arapça bilen nükleer uzman gönderebilir misiniz?" Gönül'ün anlatımlarına bakılarak bunların gerçekten insani yardım ve yıkım içindeki insanlara yönelik istemler olduğu zannedilse de Afganistan örneği bize göstermiştir ki ABD'nin tek amacı yaptığı pis işlerin süpürülerek hasır altı edilmesi, delik deşik edilmiş, yanmış cesetlerin birileri tarafından toplanarak toplu mezarlarda gömülmesi, böylece tarihe geçecek bu katliamın tüm kanıtlarının da kaybedilmesidir. ABD'nin Türkiye ile iyi dostluk ilişkileri olduğu vb. yalanlar da aslında bu şekilde ortaya çıkmış oluyor. Bir kez daha: **ABD ile Türkiye arasındaki ilişki dostluk değil gerçek anlamı ile uşak efendi ilişkisidir.** Bu konu ile ilgili Türkiye'den istenen de efendisinin çıkarları icabı giriştiği bu katliam hareketinin ardından pisliklerini temizleme görevidir. ABD Türkiye'ye işte bunu layık görmüştür.

TÜSİAD'dan hükümete uyarı; "İŞSİZLİK FAŞİZMİ ARTIRIR"

TÜSİAD raporunda işsizlikten kaynaklı toplumsal sorunların artacağı ve hükümetin buna uygun önlemler alması gerektiği önerisinde bulunurken bu süreci Hitler'in Almanya'da örgütlendiği koşullara benzetiyor. 1933 yılında her 4 Alman vatandaşından birinin işsiz olduğuna ve Hitler'in iktidara gelmesinde bunun önemli olduğuna vurgu yapan TÜSİAD'ın asıl korkusunun bu olmadığı ise görünen bir gerçek.

ABD'nin Irak saldırısını işgal ile devam ettirdiği süreçte Türk egemen sınıfları da bir yandan bu saldırı ve işgal hareketinden pay kapmak için efendisinin etkilerinden dökülenleri yalarken bir yandan da bu sayede gizli kapaklı yapılan zamlar, getirilen ek vergiler, yapılan özelleştirmeler, çıkartılan ve ceremesini sonradan çekeceğimiz yasalar çıkararak emekçileri daha da sefaletle sürükleyecek kararların altına imza

atıyor. Ancak bu hem onların istediği bir şey olurken hem de ebedi korkularını daha da perçinliyor. **Bu korkunun bir ifadesi de geçtiğimiz hafta TÜSİAD tarafından hazırlanan ve hükümete de gönderilen raporda görüldü.** Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'a da gönderilen rapor, egemenlerin sürekli korkusu olan halkın öfkesinin sürekli olarak akıllarını meşgul ettiğini ve buna uygun politikalar üretmek için

çabaladıklarını gösteriyor. TÜSİAD'ın hazırladığı bu rapora göre **Türkiye'de artan işsizlik faşizmi artıracak boyutlara varmış durumda.** TÜSİAD'ın hazırladığı ve 174 sayfa olan raporuna göre işsizliğin artmasında geçtiğimiz 12 yıl oldukça önemli ve bu sorunun giderek daha da boyutlanması beraberinde toplumsal sorunları da getiriyor. TÜSİAD aslında hazırladığı bu raporla bir yandan Türkiye'deki işsiz-

liğin bir çığ gibi büyüdüğünü ve bunun sebebinin de devletin politikaları olduğunu kabul ediyor. Yıllardır uygulanan özelleştirme politikaları sonucu yüzlerce insanın işsiz kaldığı bilinen bir gerçek. Ve **devlet bir yandan bu politikanın sonuçlarının yaratacağı etkiden çekinirken bir yandan da yeni yeni yasalarla işsizler ordusunu artırmayı hedefliyor.** Bunun en son örneğini hatırlamak için çok gerilere gitmeye

gerek yok. 2003 yılı içinde özelleştirme kapsamına alınan kamu kurumlarına baktığımızda da aynı sonuçların kapıda olduğunu görebiliriz. Bu yıl içinde hükümet 2 Nisan'da PETKİM'den başlayarak TUPRAŞ, THY, TUGAŞ, TUGSAŞ, İGSAŞ, ESGAZ, BURSA-GAZ, SEKA, TEKEL gibi ülkenin en önemli iktisadi teşebbüslerini satışa çıkarıyor. Bundan önceki tüm özelleştirme örneklerinde yaşadığı

gibi önce halkın sırtında bir kambur olarak gösterilen kurumlar çalıştırılmıyor, sonra da özelleştirme hayata geçirilerek yüzlerce işçi kapı dışarı ediliyor. Buna bir de son olarak çıkartılmaya çalışılan yasalar da eklenince işsizliğin korkunç boyutlara vardığı görülen bir gerçek. Örneğin henüz iş güvencesi yasa tasarısı uygulanmaya başlanmadan **1-14 Mart tarihleri arasında Türk-İş üyesi 10 bin 327 işçinin işine son verildi.** Yine bu araştırmaya göre **en çok işten atma tekstil, deri, otel ve lokanta iş kollarında gerçekleşti.** Ayrıca bu araştırmaya göre aynı yılın Şubat ve Mart aylarında **sendikaların örgütlü olmadığı iş yerlerinde de toplam 100 bin işçinin işine son verildiği açıklanıyor.** TÜSİAD raporunda işsizlikten kaynaklı toplumsal sorunların artacağı ve hükümetin buna uygun önlemler alması gerektiği önerisinde bulunurken bu süreci Hitler'in Almanya'da örgütlediği koşullara benzetiyor. 1933 yılında her 4 Alman vatandaşından birinin işsiz olduğuna ve Hitler'in iktidara gelmesinde bunun önemli olduğuna vurgu yapan TÜSİAD'ın asıl korkusunun bu ol-

madığı ise görünen bir gerçek. Bu korkunun gerçek kaynağını ise **TİSK Başkanı Refik Baydur** Recep Tayyip Erdoğan'ın başkanlık ettiği bir ESK toplantısında daha cesur dile getirebiliyor. Baydur hükümete yönelik bir darbe olabileceği endişesinden bahsederek hükümeti hazırlıklı olmaya çağırırken bir

yandan da **"ihtilali ordular değil, işsizler yapar. Bu en büyük tehlike. Bunu engelleyin"** diyerek de asıl egemenlerin asıl korkularını açık etti. Evet egemenlerin gerçek korkusunu her dönem için sistemlerinden hoşnutsuz olan kitlelerin ayaklanması oluşturmaktadır. Ve bu korku onları bir yandan yıkım poli-

tikalari uygularken bir yandan da kitlelerin "onayını" almaya zorlamaktadır. Daha doğrusu insanlara en kötüsünü göstererek diğerine razı etme, zor kullanma ve yalan haberler ile kitlelerin kafasını karıştırma. Örneğin çok uzun yıllardır özelleştirme politikalarını uygulamaya çalışan devlet her seferinde

bunu farklı şekillerde göstermeye çalışmış ve göreceli de olsa başarı sağlamıştır. Örneğin bir yandan neredeyse soluduğumuz havaya kadar vergilendiren devlet bir yandan da çok büyük bir iyilik yapmış edaları ile vergi barışını gündeme getirmektedir. Kaşıkla verip kepçe ile almanın en güzel örneği olan bu uygulama devletin bu konuya bakışını da ortaya koymaktadır.

Bu açıklamanın bir başka önemli yanı ise işsizliğin toplumsal olayları tetiklediğinden bahsederken bir yandan da sanki şu an faşizm koşulları yokmuş gibi davranarak "işsizlik faşizmi yükseltir" belirlemesini yapıyor olması. Evet doğru, devlet kendi politikaları sonucu işsizliği artırıyor. Ve işsizlik arttıkça kitlelerde bununla beraber diğer sorunlarla birlikte ortaya çıkan hoşnutsuzluk da artar. Ancak **faşizm devletin sadece bu koşullarda kullandığı bir ayakta kalma yöntemi değildir.** Özellikle Türkiye koşullarında faşizm, sistemin kendini ayakta tutabilmek için kullandığı sürekli bir yöntemdir. Bunun gibi egemenlerin korkuları da süreklidir.

Sınıfsal Bakış

EMPERYAL BİR HAK KATEGORİSİ: YAĞMALAMA ÖZGÜRLÜĞÜ

İşgal edilen Irak kentlerinde emperyalist ordularla **birlikte**, onların kontrol ve denetiminde bir grup çapulcu eliyle gerçekleştirilen yağmalama eylemleri, **Donald Rumsfeld** tarafından "**özgürlüğün**" kanıtı olarak gösterilip, "**Özgür insanlar hata yapabilir, suç işleyebilir, kötü şeyler yapabilir. Aynı zamanda; hayatlarını özgürce sürdürebilir ve mükemmel şeyler de yapabilirler. Anarşi ve kanunsuzluk gibi sözcükler, Irak'taki durumu anlatmıyor ve kesinlikle kötü niyetle seçilen laflar.**" (12.04.03) şeklindeki cümlelerle savunulmuştur.

Emperyalistlerin bugünkü önde gelen gücünün temsilcilerinin ağzından yapılan bu ifşaatlar, son derece özellikli olduğu gibi, çok da öğretici anlamlarla yüklüdür. Gerçeklikleri, bazı durumlarda, düşmanlarımızın ağzından dökülen kimi cümleler çok çarpıcı biçimde kanıtlayabilmektedir. **Açık itiraf** niteliğindeki bu yorumlar, hem yaşananları deşifre etmekte hem de hareket tarzına yön veren felsefeyi açığa çıkarıcı bir rol oynamaktadır.

Yağmalama/talan etme olgusunun "**özgürlük**" kavramı ve "**özgür insan**" tanımı ile ilişkilendirilmesi; emperyalizmin, içini boşaltarak, anlamını bozarak kullandığı tüm değerlerle kurduğu ilişkiyi anlatmakta, bu ve benzeri kavramların yoğlaştırılmasının pratik sonuçlarını ortaya koymakta, karşı-devrimcilerin süreçteki amaç ve hedeflerini daha net

gösterebilmemize veriler sunmaktadır.

"**Dış etkenlerle belirlenmeyen bir iradeyle davranabilme**" olarak tanımlayabileceğimiz, özgür hareket edebilme olgusunun anlam kazanabilmesi, **öncelikle** bunun bilincine sahip olmayı gerektirir. Bu **bilinç**; toplumsal üretim ilişkileri ve ona bağlı oluşan siyasal, sosyal ve kültürel dokunun ürünü olarak şekillenir. **Özgürleşme serüveni** olarak da adlandırabileceğimiz, toplumsal dönüşümler ve tarihin ileriye doğru akışı sürerken, kişinin bu süreçten soyutlanabilmesi mümkün değildir.

Emperyalist-kapitalist sistemin acımasızca öğüttüğü dünya nüfusunun ezici çoğunluğu, kendisine dayatılan, kölelik, tutsaklık, kısıtlılık, bağımlılık, engellenmişlik içinde "**özgür**" kimliği taşımayan bireyler olarak yaşamaktadırlar.

Bireysel irade serbestisi, bir başka ifadeyle özgür davranabilme yeteneği, **toplumsal iradenin** durumu ile yakından ilintilidir. Ezilen sınıflar, tarih boyunca iradelerini yitirmiş bir konumda tutuldukları içindir ki kurulu düzenin hak ve özgürlüklerinin ancak bir bölümünü, sınırlı bir biçimde ve kuşatılmışlık içinde kullanabilmişlerdir. Sosyalist ülke pratikleri dışında, sınıf mücadelesinin genişlettiği veya kazandığı hak ve özgürlükler, ya kısa sürede gasp edilmiş ya da biçimsel bir kategoriye indirilerek işlevsizleştirilmişlerdir.

Emperyalizm ve proleter devrimleri çağının bir asra yakın bir zaman dilimini geride bırakarak eriştiği günümüzde, özgürlüklerin kullanımını ile özgür bireylerin varlığı "**sanal**" bir içerik taşımaktadır. Sömürülen, ezilen, baskı altında tutulan sınıflara ait bireylerin "**kullandığı**" yasal hak ve özgürlüklerin listesine bakıp, onların özgür bir irade taşıdıklarından, özgür bireyler olarak yaşadıklarından söz edilemez.

Halk sınıflarının **açlık ve yoksulluğun** pençesinde kıvrıldığı koşullarda, temel öneme sahip bir dizi hak ve özgürlüğün kullanımının **fililen** imkansız hale geldiği; sistemi değiştirmeye ve zorlamaya yönelik bütün girişim, eylem ve çabaların her türlü hakkın ihlali, özgürlüğün kısıtlanması ve yok edilmesiyle yantılandığı bir dünya panoraması, burjuvazinin "**liberalizm**"(eş anlamı: **özgürlükçülük**) safatasının ipliğini bütünüyle pazara çıkarmıştır.

Emperyalizm/Kapitalizm, insanlığın aleyhine işleyen bir sistem olması nedeniyle doğal olarak insani değerlere de yabancıdır. Öyle ki, dünya egemenliği için geliştirdiği bütün hamleler/eylemler, doğayı ve kültürel varlıkları tahrip etmekte, kirlenmekte ve tüketmektedir. İnsanlığa reva gördüğü günümüz dünyası, özgürlüklerin, değil toplumsal, bireysel olarak da kullanılmasına uygun bir iklimle sahip bulunmamaktadır.

Dünya halklarının bireyleri; yaşama, can güvenliği, işkence ve ezilme görmeme, sağlık, eğitim, çalışma, düşüncelerini ifade etme, örgütlenme, savunma, direnme, korunma, barınma vb. bir dizi hak ve özgürlüğü **fililen** kullanamamaktadır. Emperyalist-kapitalist ülkelerden sömürge ve yarı-sömürgelere kadar günümüzdeki bütün **kurulu sistemler**, bir başka ifadeyle burjuva de-

mokrasisinden, gerici ve faşist yönetimlere kadar bütün **ülke rejimleri**, bazı istisna ve bir takım farklılıklara rağmen, **kağıt üzerinde**, insan hak ve özgürlüklerine saygılı, demokrasiye bağlı, eşitlik ve adaletten yana geçinmektedirler.

Sömürgeciler, "**medeniyet götürme**"yi dillerine dolamış, ulusları köleleştirme, halkları katletmeye bu kılıfı geçirmişlerdi. Onların torunları ise bugünlerde hem Afganistan'a hem de Irak'a "**özgürlük**" götürme peşinde koşuyorlar. Afganistan; "**ebedi/kalıcı özgürlük**" operasyonunun ardından bugün, kuzey ittifakının savaş ağaları ile uyuşturucu tüccarlarının at oynattığı, birbiriyle dalaştığı, işgal birlikleri ile kukla yönetimin Kabil'in dışına adım atmadığı, halkın **eskisinden de beter** koşullar içerisinde bulunduğu bir **enkaz yığını** halindedir. Irak halkını ve ülkesini nelerin beklediğini tahmin etmek ise hiç de zor olmasa gerek. Yaşananlar ve yaşanmakta olanlar şimdiden yeterli veriler sunmaktadır.

İnsanlığın bütün birikimlerini, ülkelerin yer altı ve yerüstü zenginliklerini, doğanın canlı ve cansız bütün varlıklarını yağmalamayı **başlıca hareket tarzı** olarak belleyen ve bugüne kadarki pratiğini bunun üzerine inşa eden emperyalizm; insanlığın Irak topraklarında yarattıkları değerlerin **kültür soykırımına** uğratılması için kışkırttığı ve yönlendirdiği bir avuç leş kargasının eylemlerini, "**halkın tavrı**" diye çarpıtmakla kalmayıp, bu talan etme olaylarını "**özgürlüğe açığın patlaması**" olarak nitelendirip övgüler dizmektedir.

Yağmacılığın özgürlükle ilişkilendirilmesindeki amaç, emperyalizmin karakteristik özelliğini **meşrulaştırmaktır.** Özgürlüğün mücadele, direniş, halk savaşı ve devrim-

ler yoluyla elde edilen bir değer olmayıp, ancak emperyalistler eliyle getirilebileceği vurgulanırken, özgürlükten anlaşılması gereken de "**yağmalamanın meşruiyeti**", "**artıkla yetinme**" olarak açıklanmaktadır.

ABD emperyalizmi, insanlığa ve halklara karşı her türden suçun **seri üretim merkezi** haline gelmiştir. Gerek uluslararası hukuk gerekse de evrensel hukuk kurallarını **yeni**den tanımlamakta, kapitalizmin **ahlaksız** temelini şekillendirdiği kültürle toplumu ve bireyleri yabancılaşmanın ötesinde daha da **soysuzlaştırmanın** adımlarını atmaktadır. Ezilen ve sömürülen yığınların gösterdiği direnç ve direniş karşısında bir yandan **şiddeti** sınırsız ve alabildiğine keyfi ölçülerde kullanırken, bir yandan da insanlığın bütün pozitif değer ve kazanımlarını yok etmeye çalışarak **kimliksizleştirme** ve **kişisizleştirme**yi dayatmaktadır.

11 Eylül sürecinin başından itibaren "**özgürlük**" kavramıyla bu kadar ilgilenmesi ve bunu her vesileyle dile getirmesinin arka planında, kelimenin karşı anlamıyla "**köleleştirme**" ve "**tam teslimiyet**" sağlama hedefleri yatmaktadır.

Irak halkı, "**özgürlük**" palavralarına karnının tok olduğunu; özgürlüğü, ithal edilemeyecek, bahsedilemeyecek, satın alınamayacak bir değer olarak kabul ettiğini, direnişleriyle de, işgal ordularına minnet etmeyişi, kucak açmayışıyla da, giderek kabaran öfke ve protestosuyla da göstermeye devam ediyor.

Aynı mesajı dosta ve düşmana, dünyanın dört bir yanında, her zamankinden daha da güçlü vermek zorundayız. **2003 1 Mayıs'ında bütün meydanlar Bağdat'a akmalı; Bağdat'tan, Washington'a, New York'a, Londra'ya uzanmalıdır!**

ABD'nin Irak'a saldırısı gölgesinde patronların NSB sabırsızlığı

ABD'nin Irak'a yönelik işgali sürerken, temeli B. Ecevit'in başbakanlığı döneminde atılan Nitelikli Sanayi Bölgeleri Anlaşmaları konusunda emperyalistlerin ve uşak patronların saman altından su yürütme çabaları da sürüyor.

ABD ile Türkiye arasındaki ekonomik ortaklık anlaşmalarının yeni bir sayfası olan konuy-

ilk önerdiği (karar aldığı) bölgelerden biri de hatırlanacağı üzere Türkiye Kürdistanı'ydı.

Gerek komprador patronlar gerekse de ABD, bunu bölgenin gelişmesi isteği olarak açıklasa da asıl olan bölgenin Ortadoğu'ya geçiş hattı olmasının ve bölgede TC'nin yabancı sermayeyi yerleştirme amacıdır.

ABD'nin Irak'a yönelik sal-

düştüğü" haberlerini veren, bölgenin yerel gazetelerinden Erzurum Gazetesi bölge patronlarına tercüman oluyor.

DASB Müdürü Adil Hortoğlu'nun açıklamalarına yer veren gazetenin haberi ile az önce de işlevini anlattığımız NSB'nin reklamı yapılmaktadır. Gazetenin, ABD'nin Irak saldırısına start vermesinden

yor medyayı. ABD'nin Irak'a yönelik bu emperyalist saldırıganlığını şaşaalı ve alkış tutar manşetlerle veren medyanın adeta bu vahşete ortak oluşundan, Irak halkının yıkılan evlerinden, bombalarla öldürülen sivillerinden ziyade "koyun can, kasap et derinde" misali kâr peşinde koşan Hortoğlu'nun savaşı bölge ekonomisine darbe olarak nitelemesi elbette onun savaş karşıtlığının ifadesi değildir.

Hortoğlu emin olmalıdır ki TC'nin zaten üs durumunda olan bölgeyi bu saldırılarda aktif hale getirmesi patronların iştahla beklediği NSB ile ABD'li patronların bölgeye yoğunlaşmasının koşuludur. DASB Müdürü Adil Hortoğlu'nun endişesi bölgedeki kritik durumdan kaynaklanıyorsa bunun altında yatan da, ABD bu saldırganlık sonrası yenilgi alırsa, bölgede şekillenecek yeni durumun belirsizliğidir.

Hortoğlu ve "ticaret erbabı-yatırımcılarının" asıl endişe etmesi gereken durum budur.

ABD'li efendilerinin uzun

vadedeki çıkarlarının söz konusu olduğu saldırılar sürerken, "efendilerinin çıkarlarıyla tezat" açıklamalar yapan T. Kürdistanı'ndaki patronların "savaş karşıtıymışçasına" yaptıkları bu açıklamalarına diyeceğimiz şudur; "İçiniz rahat olsun. TC bu savaş esnasında koçbaşı rolünü en iyi şekilde oynarken NSB'lere darbe olmaz, bilakis önu daha da açılır. Ancak bir noktada içinizin rahat olmamasını salık veririz; bugün ABD'nin son teknolojik silahlarına, bombalarına direnen Irak halkı savaşın leş kargaları olan siz komprador patronları asla unutmayacaktır. Ve tıpkı Vietnam'da olduğu gibi emperyalizme karşı direnen halklardan okkalı bir tokat yiyen ABD ergeç Ortadoğu halklarının tokadını yiyecektir.

Çünkü; emperyalistlerin son çırpınışlarını yaşadığı bu saldırganlık karşısında tüm dünyada ABD emperyalizmine karşı gelişen muhalefet bu kanı dökenlerden, ortak olanlardan intikamını alacak hamuru mayalamaktadır." (Turhal)

la ilgili taslak, ilk olarak 2002 Ağustos ayında ABD kongresine sunulmuş ve 7 Ekim 2002'de ABD Temsilciler Meclisi'nde kabul ettirilerek Senato'ya gönderilmişti. ABD'nin Ortadoğu'ya yönelik planlarında uşaklıktaki tavrında koçbaşı tavrını doruğa ulaştıran TC bir yandan da NSB anlaşmalarının temelini atmaktadır. İlerleyen süreçte de göreceğiz ki bugün sezdirmeden koşulları oluşturulan NSB, aslında ekonomik bir anlaşmadan çok öte ABD'nin Türkiye'yi dünden daha çok kumanda etmesinin, bağımlılaştırmasının aracıdır.

Gazetemizde daha önce de ele aldığımız NSB'ye ilişkin değerlendirmelerden de hatırlanacağı üzere NSB, Organize Sanayi Bölgeleri, Serbest Bölge ve Endüstri Bölgesi kavramlarından daha ağır bir sömürünün habercisidir.

İşgücünün daha rahat sömürülmesi için patronlara her türlü imkanların sunulduğu bu bölgeler, patronlar için tam bir sömürü cennetidir. Hangi bölgelerde ve hangi alanlarda olacağı ABD tarafından belirlenecek olan NSB'ye dair ABD'nin

dırılılarıyla tam bir bunalım ortamına sokulan T. Kürdistanı'nda bölge halkı bu emperyalist saldırıya katkı sunulan topraklarda olmanın utancı ve endişesini yaşarken bölgenin komprador patronlarının da kâr hırsıyla etkeleri tutuşmaktadır.

Gerek emperyalist saldırganlık öncesi, gerek saldırı sürerken; savaşın bölge ticaretinekonomisini etkilediğine dem vuran, açıklama yapan bölge patronları ve kurumları samimiyetsiz bir savaş karşıtlığı rolünü üstlenmiştir. Öyle ki bu samimiyetsizlik rolleri NSB'ye ilişkin beklenti ve çabalarıyla açık bir tezatlık oluşturmaktadır. Bir yandan "savaş olmasa daha iyi olurdu" derken diğer yandan ABD ile tam bir bütüleşme beklentilerini dile getirenler biraz daha cesur! olsalar "ABD, Irak meselesini bir an önce çöze de biz de onun öncülüğünde Ortadoğu'daki pazarda payımıza düşen kırıntıları kapsak" diyecekler.

ABD'nin Irak'a yönelik saldırılarında ve neticesinde işgalinde bölgenin içine düştüğü durumdan kaynaklı Doğu Anadolu Serbest Bölgesi'nin (DASB) "adeta ölüm döşegine

önce yaptığı habere göre DASB Müdürü Adil Hortoğlu şu açıklamaları yapmış;

"Kurulması düşünülen Nitelikli Endüstri Bölgelerinde üretilen mallar ABD'ye kotasız ve gümrüksüz satılabilecek. Eğer iki devlet arasında süren görüşmelerde anlaşma sağlanırsa, DASB'nin Doğu Anadolu Nitelikli Sanayi Serbest Bölgesi'ne dönüştürülerek, bölgenin kendiliğinden ticaret erbabının ve yatırımcılarının cazibe merkezi haline gelmesi sağlanacaktır."

DASB Müdürü Adil Hortoğlu'nun açıklamalarında savaş tellallığı yapan medyaya da eleştiriler yağıyor. Yatırım ve ticaretin en önemli unsurlarından birinin "güven" unsuru olduğunu belirten Hortoğlu, savaş durumunda hatta bunun söylentilerinin bile ticaret erbabını ve yatırımcıyı ürküttüğünü, ticaret ve yatırımdan kaçırıldığını belirtiyor. Medyanın bu gerçekliği bilmesine karşın felaket tellallığı yaptığını, "mevcut nazik ortamı" daha da berbat hale getirmek için birbiriyle yarıştığını söyleyen Hortoğlu olduğu yerden, temsil ettiği sınıfın penceresinden topa tutu-

Jandarma'dan köylülere saldırı

5 Nisan günü Van Başkale'de askerlerin attığı roket sonucu 13 yaşındaki Nihat Çeri ve 14 yaşındaki Daştan Korkmaz yaşamlarını yitirdi. Ateş hattından kaçan 16 yaşındaki görgü tanığı F.Ç. yaşadıklarını savcıya şöyle anlattı; "Biz o gün Daştan ve Nihat ile birlikte koyunlarımızı otlatıyorduk. Saat 15:30 sıralarıydı. 150 metre uzaklığımızda bulunan askeri mevziden bir asker eline boru almış ve bize doğru tutuyordu. Ardından patlama sesi geldi, ben kaçtım. Arkamdan 3 el ateş açtı, kayalıkların arkasına saklanarak köye haber verdim."

Ölen Daştan Korkmaz'ın babası korucubaşı M. Beşir ise; "15 yıldır devlete hizmet veriyorum olmasın gereken bu muydu? Zaten Üsteğmen Hüsnü

Bozkurt bizi ölümle tehdit ediyordu ve de öldürdü" dedi. Köylüler konuyla ilgili Meclise başvurular. İddialara göre çocukların kaçakçı olduğu söyleniyor. Ama mağdur avukatı Nejed Edemen iddiaların yalan olduğunu söyledi.

Bu olayın ardından 10 Nisan günü Şırnak'ın Uludere ilçesine bağlı Andaç Köyünde koyunlarını aramaya çıkan Hacı Ölmez de jandarma tarafından öldürüldü. Saat 17.00 sıralarında kaybolan koyunlarını aramak için köyden uzaklaşan 37 yaşındaki Hacı Ölmez ve kuzeni Mevlüt Ölmez'e Andaç Jandarma Taburundan ağır silahlarla ateş açıldı. Hacı Ölmez açılan ateş sonucu ölümlenirken yaralı olarak jandarma tarafından gözaltına alındı. (Mersin)

15 bin kişi özelleştirmeye hayır dedi

19 Nisan Cumartesi günü Aliğa Demokrasi Meydanı'nda 15 bin kişi AKP hükümetinin özelleştirme politikalarını protesto amaçlı "Özelleştirmeye hayır" mitinginde biraraya geldi. Petrol-Kimya Sektörü'nün yoğun olduğu İzmir'in Aliğa ilçesinde sabah saatlerinde Rafineri Kav-

şağında toplanan sendikalar, siyasi partiler ve demokratik kitle örgütleri ellerinde pankartlarla Aliğa Şubesi'ne doğru oradan da toplu halde meydana yürüdüler. Miting sadece Petkim ve Tüpraş çalışanlarının katılımıyla gerçekleşmedi. Mitinge çeşitli illerden de destek geldi. **Petrol-İş** İzmir, Ankara, İstanbul, Kütahya, Bandırma vb. şubeleriyle, **Tez Koop-İş**, **Tarım-İş**, **Kristal-İş**, **Deri-İş**, **Belediye-İş** Aliğa şubeleri **Genel Maden-İş** Zonguldak Şubeleri ve siyasi partiler de destek verdi. Petrol-İş Genel Başkanı **Mustafa Öztaşkın** miting alanında bir açıklama yaptı. Açıklamasında Irak'ın petrol konusunda yağmalandığını, bunun da özelleştirme adına yapıldığını söyledi. Şimdi de ülkemizde bir saldırı var. Bu saldırı kamu kuruluşlarının özelleştirilmesi için yapılıyor. Irak'ta olduğu gibi birşeyde yanılıyorlar. Bu halk teslim olmayacak. Petrol-İş Aliğa Şube Başkanı ise "bizi hiçbir barikat durduramayacak, bu barikatı yıkacağız" dedi. (İzmir)

Tekel işçilerinden eylem

TEKEL işçileri ile birlikte Karadeniz Bölge Şubesi Yönetim Kurulu üyeleri TEKEL fabrikalarının özelleştirilmesine karşı eylem yaptı. 14 Nisan Pazartesi günü AKP Parti İl Binası önünde toplanan işçiler "TEKEL bizimdir bizim kalacak" şeklinde sloganlar attı. ÖİB'nin TEKEL fabrikalarının blok satışıyla özelleştirme kararına tepki gösteren TEKEL işçileri önümüzdeki günlerde alınan bu karara daha farklı eylemlerle tepki göstereceklerini belirttiler.

Tek Gıda-İş Sendikası Orta Karadeniz Bölge Şubesi Başkanı **Mustafa Başarmak** özelleştirme kararını eleştirerek "herkese iş ve aş vaadi ile iktidar olanlar, milyonlarca işsiz yüzbinleri ekleyerek IMF patronlar klübüne ve ABD çiftçisine ekonomimizi peşkeş çekmek istemektedirler" dedi. (Samsun)

"TEKEL bizimdir bizim kalacak" sloganlarını atan işçiler özelleştirmeye karşı tepkilerini dile getirdiler.

Emekçinin Gündemi

EMPERYALİST SALDIRGANLIĞA KARŞI MÜCADELEYİ 1 MAYIS'TA ALANLARA TAŞIYALIM!

Emperyalizmin dünya halklarını teslim almak amacıyla sürdürdüğü çok yönlü saldırganlığın Irak'ı işgale dönüştüğü bu günlerde, gözler yeniden kitle hareketlerine çevrildi. Kitlelerin önemi yeniden ve herkes tarafından dillendirilir oldu.

Tüm dünyada sokağa dönük eylemlerde giderek bir artış meydana gelmektedir. Bu eylemlere başlangıçta kayıtsız gibi görünen, küçümseyen egemen güçler, çareyi yine kendileri için ciddi bir tehdit oluşturmaya başladığını düşündükleri bu hareketlere saldırmakta bulmuşlardır. Bu tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de böyledir. Dünyadaki eylemliliklerle kıyaslandığında cılız denebilecek eylemler, tıpkı 1 Mayıs, 8 Mart vb. mücadele günlerinde olduğu gibi saldırılarla karşılaşmaya başlamıştır.

Egemen sınıfların emekçi sınıflara karşı uygulamaya koyduğu/koyacağı sınıf karşıtı politikalarına en iyi yanıt, emekçi sınıfların çeşitli kesimlerinin seslerinin yan yana geldiği eylemliliklerle tepki göstermek, talepleri ortak sesle sokaklarda haykırmak, bu sesleri dünya halklarının tüm dünyada yükselen emperyalist saldırganlık karşıtı sesleriyle ortaklaştırmak olacaktır.

Bizler için sorun da burada başlamaktadır. İşçi sınıfı ve emekçi kitleleri sokağa nasıl taşıyacağız? Yukarıda da belirttiğimiz gi-

bi, ülkemizdeki kitle hareketleri, bugün dünyada gerçekleşen kitle hareketlerinin yanında oldukça cılız kalmaktadır. Bu durumun şüphesiz bizden bağımsız olduğunu varsayabileceğimiz nedenleri vardır. Kitle hareketlerinin en yoğun olduğu ülkelere baktığımızda, bu ülkelerdeki hak alma mücadelesi geleneğinin bizdekinden çok eskiye dayandığını, bu ülkelerdeki işçi sınıfı ve emekçi halkların bir çok demokratik haklarını uzun mücadeleler sonucu, kan ve can bedeli elde ettiğini, uzun mücadeleler sonucu kazandıkları bu hakları da kolay kolay geri vermek istemediklerini görürüz.

Ülkemizde ise hak alma mücadelesi başından itibaren Kemalist Faşist Diktatörlüğün baskılarına, saldırılarına maruz kalmış, kazanılmış kısmi demokratik haklar Faşist Askeri darbelerle geri alınmış, tüm emekçi kesimler türlü yöntemlerle bastırılıp sindirilerek ve terörize edilerek hak alma mücadelesinin önü kesilmiş ya da kesilmek istenmiştir. 12 Eylül darbesinden başlayarak toplumun tüm kesimleri yoz kültür bombardımanına tabi tutulmuş, kitlelerin apolitikleşmesi, bencil, kendi sorunlarından bihaber bir insan yığını yaratılmak için tüm yöntemler kullanılmıştır. Var olan demokratik kurumlar, başta sendikalar ve dernekler olmak üzere yasadışı ilan edilmiş, toplumsal muhalefeti örgütlemenin tüm araçları ortadan

kaldırılmıştır. Toplumların değişim-dönüşüm yasası gereği bu baskılar karşısında gerçekleşen başkaldırıları sonucu 90'lı yıllara yaklaşıırken kısmi demokratik haklar yeniden kazanılmaya başlanmıştır. Bu dönem yükselen kitle hareketleri toplumsal muhalefetin toparlanmasında ve örgütlenmesinde önemli bir rol oynamıştır. Ancak bu gelişmenin karşısında boş durmayan egemenler, özellikle Sosyal Emperyalizmin çöküşü ile birlikte "Küreselleşme" adını alan emperyalizm, dünya halklarını teslim almaya yönelik uzun yıllardır sürdürdüğü saldırılarını daha da artırmıştır. Kürt ulusal hareketinin yükselmesi karşısında faili meçhuller, gözaltında kaybetmeler, işkencehanelerde ve yargısız infazlarda katletmeler sistemin temel politikası haline almıştır.

Emek cephesinde ise hak gaspları sarı sendikacıların devletle ve patronlarla sürdürdükleri uzlaşmacı çizgisi nedeniyle artış göstermiş, işçi sınıfının örgütü olan ve sınıfın temsilcisi olması gereken sendikalar adeta sistemin devamını sağlayan, sisteme payanda olan, tabandan kopuk, işçi sınıfına sırtını dönen ve dolayısıyla sermayenin çıkarlarını kollayan örgütlenmelere dönüşmüştür.

Bugün sendikalar kitle eylemlerine güçlerini taşıyamamaktadır. İşçi sınıfının sarı sendikalara güvenleri kalmamıştır. Sarı sendikacıların mücadele diye, hakları korumak diye bir derterli yoktur. Onlar durumlarını ve konularını korumakla sınırlı bir sendikacılık yapmaktadırlar. Onların bu tarz bir çizgi izlemesi Devrimci Demokratik Sendikal güçlere daha fazla görev yüklemektedir. İşçi sınıfının ekonomik, demokratik ve siyasal haklarının gasp edilmesine

yönelik egemen sınıf politikalarına karşı işçi sınıfının öfkelerini örgütlemeli ve bunu mücadele alanlarına taşımamızdır.

Mücadele alanlarının bir yönü de açık kitle eylemleridir. Yani miting alanlarıdır, basın açıklamaları, toplantılarıdır. Devrimci Demokratik Sendikal Birlik aktivistleri ilişkide buldukları her işçiyi kendisinin de dahil olduğu kitle eylemliliklerine taşımaktadır. Yalnız kendini taşımak değil, yanına yeni bir işçiyi alarak alanlara gelmelidir. Eğer bu yapılmıyorsa, yapılan eylemliliğin bizim aktivistlerimizin kafasında bile meşru ve haklı görülmediği gibi bir sonuç çıkarılabilir. Kaldı ki, bugüne kadar gözlemlenen, bizim bileşenlerimiz de dahil kendini meşru ve haklı bir davanın sürdürücüsü görmeme gibi bir haleti ruhiyenin egemen olduğu şeklindedir. Yani başımızda bizimle çalışan bir işçiye, emekçiye davamızı anlatamıyor ve eylemlerimize katamıyorsa, kafamızın yeterince açık olmadığı ve kendi davamıza inmadığımız gibi bir sonuç çıkar ortaya. Kendisini meşru görmeyen, yanındakini inandırmakta zorluk çeker. Bütün dünyada yasal ve meşru bir zemini olan 1 Mayıs, 8 Mart ve Emperyalist saldırganlık ve işgale karşı yapılan kitle gösterilerine en sıradan işçileri dahi katılma koşullarına sahibiz. Yeter ki bunun yöntemini ve dilini doğru yakalayabilelim.

Önümüzde 1 Mayıs kutlamaları vardır. 1 Mayıs kutlamalarının görkemli geçmesi için kolları bugünden sıvamalı ve işçileri, işsizleri, kamu çalışanlarını, ev kadınlarını, gençleri, velhasıl çevremizdeki tüm kitleleri, yani emekçi halkımızı 1 Mayıs gösterilerinde Devrimci Demokratik Sendikal

güçlerin kortejlerinde yer almaları için azami çabayı göstermeliyiz.

Bugün dünyada ve ülkemizde yaşanan gelişmeler kitle hareketlerinin genişlemesi ve sokağa taşması için uygundur. Yeter ki bu süreci iyi değerlendirebilelim. Giderek yoksullaşan halk kitleleri patlamaya hazır bir bomba gibi. Egemen sınıflar bile sık sık sosyal patlama tehlikesinden söz eder oldular. (Bu nedenle 2001 Şubat krizinde IMF-Dünya Bankası sosyal patlamaları önlemek için Türk Hükümetine 500 milyon dolar yardımda bulunmuş ve bunu yoksullara dağıtmak için sosyal kurumlara aktarmıştı.) Devletin korktuğu 'sosyal patlama' bir türlü gerçekleşmiyorsa, bu tamamen kitlelerin örgütsüzlüğünden kaynaklanmaktadır. Eğer onlara yoksulluklarının, ezilmişliklerinin, işsizliğinin, açlığının, sağlık ve eğitim olanaklarından mahrum oluşunun nedenlerini doğru bir şekilde anlatıp kavratamazsak, bu sorunlarının çözümü için mücadele alanlarına da çekemeyiz.

Milyonlarca işçinin yaşadığı bir ülkede biz hala yüzlerle, binlerle kendimizi ifade ediyorsak, bu birazda bizim eksikliğimizdir. Ülkemizde milyonlarca işçi, emekçi ve ailesi yaşamaktadır. Biz bu milyonların içinde kök salmalıyız.

1 Mayıs'ın bütün kızılığıyla anti-emperyalist mücadeleyi yükseltelim ve alanları doldurmak için yığınları örgütlemeye hız verelim. Bunun için gerekli olan siyasal ve ideolojik hazineye sahibiz. Yeter ki bu hazineden gerekli donanımı sağlayalım ve bunu doğru zeminde ve doğru hedefler seçerek kullanmasını bilelim.

Savaş karşıtlarına tahammülsüzlük

Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde halka Amerikan sigaralarını boykot çağrısı yapan Tekel Yaprak Tütün İşletme Müdürü **Metin Sarıçam** İs-

tanbul'a "tayin" edildi. Bismil'deki görevine yaklaşık iki ay önce "üç aylık geçici görev" için atanan Sarıçam, daha görev süresi dolmadan

apar-topar İstanbul'a geri çağrıldı. Metin Sarıçam, ABD'nin Irak'ı işgal etmesi üzerine, önce belediye hoparlöründen, ardından da kahve-

lerde el ilanları dağıtarak yaptığı boykot çağrısıyla dikkatleri çekmişti. Sarıçam'ın yaptığı boykot çağrısıyla kentte yabancı sigara satışlarında ciddi bir düşüş yaşanmıştı. Sarıçam'ın görevine devam etmesi için devreye giren AKP Milletvekili Ali Merdanoğlu, yaptığı çabaların sonuçsuz kaldığını söyleyerek "emrin büyük yerden geldiğini bu durumun kendilerini aştığını" ifade etti. Yine Tek Gıda-İş Şube Başkanı **Cemal Doğrul** Metin Sarıçam'ın İstanbul'a çağrılmasında sigara tekellerinin parmağı olduğunu belirterek, "Sarıçam'ın görevi üç aydı. Görevi bitmeden geri alındı. Tabii ki yaptığı anonsların etkisi vardı" diye açıkladı.

TEKEL'İN BİLDİRİSİ

Metin Sarıçam'ın Bismil'de dağıttığı bildiriden kı-

sa bir alıntı

"Tütün üreticilerine ve Bismillilere duyurulur.

Bilimlidir ki, Tekel tütünümüzü almazsa Bismil, yıllık 1 trilyon lira gelir kaybına uğrar. Bu yüzden Bismil'de sigara içen herkesin kendi tütünlerinden yapılan sigaraları tercih etmeleri ekmek kapılarının kapanmaması için zorunludur. Ayrıca kimyasal maddeler katılarak içenlerde bağımlılık yaratan Amerikan sigaralarının daha zararlı olduğunu ve bu sigaralara verilen paraların, bugün Irak'ta olduğu gibi dünyanın bazı yerlerinde bomba olarak halkların başına yağdığını unutmayalım! Verdiğimiz parayla bir gün bizim başımıza da bomba yağdırılmaması için sigara alan herkesi kendi tütünlerinden yapılan sigaraları almaya ve yabancı sigaraları boykot etmeye çağırıyoruz!" (H. Merkezi)

Lice Kapalı Cezaevi'nde 'intihar etti' denilerek ailesine teslim edilen 'şizofren' hastası **M. Galip Yıldırım**'ın, hapishane yetkililerinin ihmali sonucu öldüğü ileri sürüldü. Yıldırım'a ölmeden 4 gün önce verilen doktor raporunda, "Şahsın intihar tehlikesi bulunduğu, bu nedenle Diyarbakır Devlet Hastanesi Psikiyatri Polikliniği'ne sevk edilmesi gerektiği" belirtilmesine rağmen hapishane idaresinin, raporu dikkate almadığı kaydedildi.

Geçtiğimiz yıl İzmir Narlıdere'de askerlik yapan Yıldırım (23), psikolojik sorunlar yaşadığı gerekçesiyle terhis edildi. Yıldırım, terhis edilmeden

Lice hapishanesinde intihar

önce 'askerden firar' ettiği gerekçesiyle, Askeri Mahkeme tarafından 5 ay hapis cezasına çarptırıldığı için, 8 Ocak 2003 tarihinde gözaltına alınarak, Lice Cumhuriyet Savcılığı'na çıkarıldı. Savcılık tarafından serbest bırakılan Yıldırım, 18 Mart 2003 tarihinde tekrar gözaltına alınarak, kesinleşmiş cezası için Lice Kapalı Hapishanesi'ne gönderildi. Hapishaneye girdiği 6. gününde, Yıldırım'ın elektrik kablосуyla intihar ettiği ileri sürülerek, cenazesi ailesine teslim edildi.

ASKERİ HASTANEDEN RAPORLU

Yıldırım'ın, intihar ettiği belirtilen 24 Mart tarihinden 4 gün önce rahatsızlığı nedeniyle Lice Devlet Hastanesi'ne götürüldüğü ve kendisini muayene eden Dr. Seher Şahin'in, 'şizofren' teşhisini doğrularak, "Hayati zorunluluk var. İntihar tehlikesi var. Diyarbakır Devlet Hastanesi Psikiyatri Polikliniği'ne sevk uygundur" şeklinde rapor verdiği ortaya çıktı.

SAVCI DA SEVKİNİ İSTEDİ

Doktor tarafından rapor verilmesinin ardından Lice Cumhuriyet Baş-

savcılığı'nın da 21 Mart tarihinde Yıldırım'ın Diyarbakır'a sevk edilmesi için Lice İlçe Jandarma Komutanlığı ve Lice Kapalı Cezaevi Müdürlüğü'ne yazı yazılması istemiyle Diyarbakır Cumhuriyet Başsavcılığı'na not yazdığı öğrenildi. Yazıda, Yıldırım'ın hasta olduğunun doktor raporuyla tespit edildiği, bu nedenle sevkinin yapılmasının uygun olacağı kaydedildi. Ancak, doktor raporu ve savcılığın talebine rağmen, Yıldırım'ın sevkinin gerçekleştirilmediği kaydedildi.

BABA YILDIRIM'IN ÇABALARI SONUÇSUZ

DİHA'ya gelişmeleri anlatan Yıldırım'ın babası **Abdülhadi Yıldırım**, hasta oğlunun serbest bırakılması için defalarca girişimde bulunduğunu söyledi. Hasta olduğuna dair raporlar ile **jandarma, savcılık ve cezaevi yönetimine** başvurularında bulunduğunu aktaran Yıldırım, şunları söyledi:

"İlk gözaltına alındığı tarihten itibaren sürekli bir çaba içerisinde oldum. Karakoldan tutalım, İlçe Jandarma Komutanlığı, savcılık, cezaevi yönetimi dahil her tarafa başvurduğum ve oğlumun hasta olduğunu, akli dengesinin yerinde olmadığına dair raporla-

rı olduğunu, bu nedenle serbest bırakılması gerektiğini veya hasataneye kaldırılması gerektiğini söyledim. Tüm çabalarıma rağmen bir sonuç alamadım."

ÖLÜM

KUŞKULARLA DOLU

Yıldırım'ın ölümünden sonra Baba Yıldırım'ın başvurusu üzerine konu hakkında inceleme başlatan İHD Diyarbakır Şube Başkanı Av. **Selahattin Demirtaş**, incelemelerini tamamladıktan sonra sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını kaydetti. Yıldırım'ın ölüm olayının kuşkuyla dolu olduğunu savunan Demirtaş, "Baba Yıldırım, oğlunun psikolojik sorunları olduğunu defalarca söylemesine rağmen kimse onu dikkate almaz. Diğer yandan ocak ayında gözaltına alınan Yıldırım'ın neden serbest bırakıldığı, üzerinde durulması gereken bir konudur. Madem cezası vardı o zaman cezaevine konulması gerekiyordu. Diğer yandan hasta olduğuna dair rapor olmasına ve babanın da bunu şifaen yetkililere bildirmesine rağmen savcılık ve diğer yetkililerin bu konuya duyarsız kalması düşündürücüdür" diye konuştu.

(DİHA)

“Mobil Santrale Hayır” mitinginde öfke taşı

13 Nisan Pazar günü Mobil Santralin kurulu bulunduğu Samsun'un Tekkeköy ilçesinde “Santrale hayır” mitingi düzenlendi.

Samsun merkezden giden demokratik kitle örgütlerinin de içinde bulunduğu Samsun Çevre Birlikliği ile yoğun olarak santrale yakın belde ve ilçelerde yaşayan yöre halkının katılım sağladığı mitinge yaklaşık olarak 10 bin kişi katıldı.

Miting tertip komitesi tarafından hazırlanan programda Samsun milletvekilleri ile Çarşamba, Kutlukent ve Tekkeköy belediye başkanları da birer konuşma yaptı. Konuşmalar yapılırken kitle sık sık “Mobil Santral kanlı sermaye”, “Bu halk bu ülke satılık değil”, “Emperyalist uşağı Tekkeköy’den defol”, “Zehir solumak istemiyoruz”, “Şalterler insan mobil dursun” vb. sloganlar attı. Mitingde ayrıca bir konuşma yapmaya çalışan ve Mobil Santralin Samsun’da kurulmasında en etkili isim olan Büyükşehir Belediye Başkan

kanı Yusuf Ziya Yılmaz’ın yuhlanması halkın duyduğu tepkinin en yakın göstergesi oldu.

Mitingde bir konuşma yapan Elektrik Mühendisleri Odası Samsun Şube Başkanı Metin Telatar; “Samsun’un her yanında barajlar bulunurken böyle bir santralin kurulmasına bir anlam veremiyorum. Ne doğal gazla ne de başka bir yakıtla çalışmasını istemiyoruz” diyerek tepkisini dile getirdi. Atılan sloganların yanında halk tarafından hazırlanan Mobil Santralin kirlettiği Karadeniz’de ölen yunus ve kuşların taşındığı tahtalar da insanlar arasında oldukça ilgi çekti.

SAMSUN ORDU KARAYOLU TRAFİĞE KAPATILDI

Mitingin tertip komitesi tarafından sona erdirilmesinin ardından kitle bununla yetinmeyerek Mobil Santrale doğru sloganlar ile yürüyüşe geçti. Yoğun ve öfkeli kalabalık Samsun-Ordu karayolunu bir süre trafiğe kapatıktan sonra jandarma-

nın müdahalesi ile karşılaştı. Bunun üzerine binlerce insandan oluşan kitle yolun kenarından yürüyerek Mobil santrale ulaşmaya çalıştı. Burada da polis ve jandarmanın müdahalesi ile karşılaşan kitle buna rağmen bataklik araziye geçerek Mobil Santrale ulaşmayı başardı. Burada sloganlar atarak, santralin etrafındaki otları yaktı. Santrali taş yağmuruna tutarak öfkelerini dile getiren kitleye karşı jandarma ve polis santrali korumak için etten bir duvar oluşturdu. Ancak buna rağmen halk mobil santrale girmeyi başardı. Bu arada panzerlerle kitleye saldıran polis gözyaşartıcı gaz ve su sıkarak kitleyi dağıtmaya çalıştı. Bir türlü kitlenin öfkesini dindiremeyen polis ayrıca sürekli polis panzerlerinden “devlet malına zarar vermektan mahkemeye verileceksiniz” gibi anonslar da yaparak eyleme engel olmaya çalıştı.

Bu saldırılar sırasında polis 8 kişiyi gözaltına aldı. Bu 8 kişiden Ahmet Doğan isimli genç dışındakiler alanda serbest bırakılırken, Doğan ifadesinin alınmasının ardından bir gece sonra serbest bırakıldı.

SALDIRIYA TEPKİLER SÜRÜYOR

Yaşanan olayların ardından bir açıklama yapan SDP Samsun İl Başkanı İbrahim Keleş yapılan bu mitingde Samsun halkının bu santrali istemediğini ortaya koyduğunu belirterek; “boşuna provokatör aramayın. Buraya bu pislği getirenleri sorgulayın. Toplumun örgütlü gücünden korkanların mitingi karalama

girişiminde bulunmaları doğaldır. Ama bu emekçilerin mücadelesidir. Bu bir yaşam mücadelesidir. Santral sökölünceye kadar da sürecektir” dedi.

Mitingin bitirilmesinin ardından kitlenin kendiliğinden ortaya çıkan bir durumda santrale doğru yürüyüşe geçmesinin ardından provokasyon iddialarının ortaya atılması karşısında KESK Dönem Sözcüsü ve ESM Samsun Şube Başkanı Yusuf İnci de bir açıklama yaptı. İnci “bu miting bugüne kadar Samsun’da gerçekleştirilen ve yediden yetmiş herkesin destek verdiği en geniş halk katımlı miting olmuştur. Mitinge katılan her yaşta insan haklı ve demokratik tepkilerini ortaya koymuş ve bu santrali istemediğini yetkililere tek vücut olarak haykırmıştır” dedi.

DEVLETEN PROVOKASYON BAHANESİ

Halkın bu örgütlü öfkesinden çekinen Tekkeköy kaymakamı ve emniyet müdürü ve de onlarla birlikte hareket eden Mobil Santral yapımçı firması CEKA A.Ş. yetkilileri miting bu boyuta gelmesinin sebebi olarak “kışkırtıcılığı” göstermeye çalıştılar.

Emniyet Müdürü Tekin Akın bir açıklama yaparak bu bölgeyi “Kritik bölge” ilan etmişti ve ardından da şu açıklamayı yapmıştı: “Biz bu olaylar sırasında çok soğukkanlı davrandık. Onların taşkınlık yapmasını istedik. Tabi ki mobil santrale zarar verilmemesi için de çok

önemli boyutlarda olmamak üzere kuvvet kullanmak zorunda kaldık. Ancak halkımız şunu bilmeli ki karşı koydukları onların polisi, taşıdıkları polis onların polisi. Olaylar karşısında provoke olmamaları gerekir.” Akın ayrıca emniyet müdürlüğü uzmanları tarafından çekilen kamera kayıtlarının incelenerek kışkırtıcılık yaptıkları belirlenen kişileri gözlem altına alacaklarını da sözlerine ekledi.

Yine bir açıklama yapan CEKA A.Ş. Şantiye müdürü Erdoğan Ereğ ise santralin %50 hissesinin devletin olduğunu söyleyerek olayların çıkmasına neden olan kişilerin devlet malına zarar verdiğini iddia etti. Toplam 300 milyar zararları olduğunu belirten Ereğ bununla ilgili gerekli makamlara başvurdukları bilgisini de verdi.

Yapılan açıklamalardan biri de Tekkeköy Kaymakamı Kamil Kıcıroğlu’ndan geldi. Kıcıroğlu “Herşey güzel gidiyordu. Korktuğumuz başımıza geldi. Önce Samsun Ordu karayolu üzerinde eylemler başladı. Sonra Mobil Santralin bulunduğu yere doğru polis barikatlarını aşan eylemciler santrale doğru koşmaya başladı” dedi.

Tüm bu eylemlerin ardından te-laşa kapılan devlet, bu gözdağı yöntemlerinin dışında bir de tören düzenleyerek eylemcileri polisten özür dilemiş gibi göstermeye çalışsa da halkın santrale ve onu koruyanlara olan öfkesi dincecek gibi görünmüyor.

(Samsun)

TEKEL’in özelleştirilmesine izin vermeyelim

AKP hükümetinin, 2003 yılı özelleştirme kapsamına aldığı TEKEL için emperyalist şirketler çalışmalarını hızlandırdı. Yüzde 60’ı aşan pazar payı ve sahip olduğu markalar dolayısıyla her zaman çok uluslu şirketlerin iştahını kabartan TEKEL’in malvarlığı ve değerli arazileri de iştah kabartan bir diğer durum. IMF ve DB tarafın-

dan dayatılan politikalarla özelleştirme programına alınan TEKEL için şu anda Phillip Morris (PM) ve British American Tobacco isimli emperyalist şirketler aday durumda. AKP hükümeti de bu şirketlerin uşaklığını yaparak TEKEL’i bir önce peşkeş çekmek için çalışmalarını hızlandırdı.

TEKEL’in süreciyle ilgili basın

toplantısı düzenleyen Maliye Bakanı Kemal Unakıtan, TEKEL’i Haziran 2003’te sigara ve içki üretim birimlerinin blok olarak satılması için ihaleye çıkaracağını bildirerek şöyle konuştu; “Çalışmalarımız bunu daha da erken tarihe çekmektir. Onun için çalışıyoruz. Belki de bunu Mayıs sonlarında yapacağız.” TEKEL’in özelleştirme sürecinde tütün üreticisinin ve sektör çalışanlarının zarar görmemesi için azami dikkat ve gayreti sarf edeceklerini iddia eden Unakıtan’ın, çalışanların ve üreticilerin nasıl korunacağına ilişkin sorulara sadece, “elimizden geleni yapacağız” demesi, çalışanlar ve üreticiler için hiçbir şey yapılmayacağı anlamına gelmektedir. Daha önceki özelleştirmelerde üreticiler ve çalışanların zarar görmemesi için hiçbir önlem alınmaması, bu özelleştirme sonunda da böyle olacağını göstermektedir. AKP hükümeti diğer hükümetler gibi emperyalist

şirketlerin daha fazla kâr yapması için çalışmaktadır. Bu yüzden Türkiye ekonomisi için önemli bir yer tutan TEKEL’i bir an önce satmak istemektedir.

Emperyalist ülkelerde üretilen üretim fazlası tütünler, özelleştirmeyle birlikte TEKEL’de işlenecektir. Bu durum özelleştirmede en büyük darbelerden birini de Türkiye tütün üreticisinin alacağı bir göstergesidir. Zaten IMF ve DB politikalarıyla üretimden vazgeçirilmeye çalışılan Türkiye tütün üreticileri, özelleştirme sonunda tamamen üretemez hale gelecektir. TEKEL’in özelleştirilmesinden sonra binlerce işçi ya işten atılacak ya da hiçbir sosyal güvenliği olmadan çalışmaya devam edecektir. Yine özelleştirmeyle birlikte birçok fabrika kapatılacaktır. Sadece T. Kürdistanı’nda özelleştirme sonrası tütün üretiminde 1,5 milyon kişi açlık ve beraberinde göçle karşı karşıya kalacaktır. TE-

KEL’in özelleştirilmesinden sonra ortaya çıkacak zararlar bunlarla sınırlı değildir. Olayın bir diğer boyutunda emperyalist şirketler tarafından üretilecek içki ve sigara ürünlerinden kaynaklı sağlık sorunları artacaktır. Emperyalist şirketlerin daha fazla kâr için sigara üretiminde nikotinin bağımlılık yapıcı etkisini artıran ürünleri piyasaya sürdükleri bilinen bir gerçektir. Aynı durum TEKEL’in diğer ürünleri için de geçerlidir.

Bu durum bize gösteriyor ki, üreticisinden tüketicisine kadar milyonlarca insanı etkileyecek olan TEKEL’in özelleştirilmesine karşı verilecek mücadele çok önemlidir. Özellikle bu iş kolunda çalışan işçilerin eylemleri daha fazla güçlendirilmeli ve üretici köylülerin de bu eylemlere katılımı sağlanmalıdır. Verilecek bu ortak mücadeleyle birlikte birçok kazanımın geri alınması mümkündür. (H. Merkezi)

Cargill-Ziraat bankası aynı masada; Köylü yine tasada

Şimdilerde AKP'nin startını verdiği sözleşmeli çiftçiliği uygulanır kılmak ve yaygınlaştırmak için kredilerin köylüye yerli ve yabancı tekellerce verilmesi salık verilmekte.

AKP'nin, hükümete gelir gelmez büyük bir heyecanla dillendirdiği **Acil Eylem Planı** istikrarsızlığını sürdürüyor. Ancak hükümete geldiği günden bugüne yapacağımız/edeceğimiz vaatlerinin büyük bir kısmı havada kalan AKP hükümetinin elbette ki tutarlı olduğu pratikler de olmuştur.

Örneğin 3 Kasım seçimleri öncesinde de vaadedilen özelleştirmeler, IMF ile samimiyet ötesi ilişkiler vb. birçok konuda AKP hükümeti istikrarlı davranmıştır.

DSP-MHP-ANAP döneminde tarımı destekleme politikaları olarak sübvansiyonlar kesilmiş, yüksek faizli krediler sunulmuştur. Onun ardılı olan AKP hükümeti de tutarsızlığını sürdürüyor.

DSP-MHP-ANAP hükümeti döneminin DGD paralarının büyük kısmı şantaj misali seçim sonrasında ertelenirken henüz ödenmiş değil. AKP'nin hükümete geldiği günden bugüne geçen sürede köylü dev-

letten başka vurgunlar da yemiştir.

Tarihi oldukça eski olan "sözleşmeli çiftçiliğin" yeniden hortlatılması ile köylünün yerli yabancı şirketlerin insafına bırakıldığı bilinirken bu durumda yüzü gülecek olanın da tabii ki **emperyalistler ve yerli patronlar** olduğunu da birçok kez ifade ettik.

Geçmiş dönemlerde emperyalist tekeller ürettiği malların köylüler tarafından alınabilmesi için IMF kanalı ile köylüye verilecek kredilerin Ziraat Bankası tarafından sağlanmasını telkin ediyordu. Şimdilerde AKP'nin startını verdiği sözleşmeli çiftçiliği uygulanır kılmak ve yaygınlaştırmak için **kredilerin köylüye yerli ve yabancı tekellerce verilmesi** salık verilmekte.

Kredilerin yanısıra diğer üretim girdilerinin de bu tekellerce verilmesi şeklinde uygulanan sözleşmeli çiftçilik modelinde köylüye hiçbir söz

hakkı tanınmazken patronların payına düşen ise dolu dolu keseler oluyor.

Yerli ve yabancı tekellerin tarım ve hayvancılık alanında üretimden tüketime değin her aşamaya hakim olması da sözleşmeli çiftçilik modelinin diğer adı. **Bu konu ile ilgili AKP dönemindeki adımlardan biri 3 Nisan 2003 tarihinde atıldı. Dünyanın en büyük gıda üreticilerinden olan Cargill, Ziraat bankası ile anlaşarak köylülere kredi sağlama kararı aldı.** Sözleşmeli çiftçilik modelinin tanıtımının da yapıldığı Bursa Karacabey'deki toplantıda Cargill Türkiye İş Geliştirme Müdürü **Ender Usuloğlu** anlaşma hakkında bilgi verdi. Ziraat-Cargill arasında imzalanan protokole göre köylüler altı, yedi aylık sözleşmeler imzalayacak. **Kredilerin faizlerinin köylüleri mağdur etmemek için sabit tutulacağını ifade eden Usuloğlu kredi faizleri kabusları gören, yargılanan,**

tutuklanan köylünün bugünkü hali ile krediye güvenecek halinin kalmadığından elbette ki söz etmedi.

Sözleşmeli çiftçilik ile hedeflenenin beş yılda 40 bin dönüme ulaşmak olduğunu vurgulayan Usuloğlu bu yöntemle mısır üretiminin 5 milyon tona kadar çıkacağını da belirtti. Ülkemizin sahip olduğu bereketli topraklarda tarlalar işlenirse elbette bu mümkündür. Ancak işin cefasını çekecek olan köylü sıkboğaz edilip altında ezildiği borç, zam, kota-

lar ile patronlara daha fazla sefa çektiremez hale gelmiştir.

Bugüne kadarki pratikleri ile kendi tabanına dahi "ellerim kırılıyorsa da oy vermedim" dedirten AKP hükümetinin hortlattığı sözleşmeli çiftçilik modeli de duvara çarpacaktır. İşte bu noktada devlet, daha geçtiğimiz hafta yapılan MİT toplantısında ifade edilen-uyarı verilen sosyal patlamaların öznesi olacak olan yoksul, aç köylü ile de burun buruna gelecektir.

(Turhal)

Fındığın alternatifi olmaz

Karadeniz Teknik Üniversitesi Ordu Ziraat Fakültesi Bahçe Bitkileri Bölümü Öğretim Üyesi **Dr. Ali İslam**, fındığın alternatifikinin olmayacağını belirterek, Karadeniz'de fındığa alternatif ürün arama çalışmalarının **yersiz ve gereksiz** olduğunu söyledi.

KTÜ Ordu Ziraat Fakültesi Öğretim Üyesi Dr. Ali İslam, alternatif ürün çalışmasının bir ürünü kaldırıp yerine yeni bir ürün ikame etmek olarak tanımlandığını, bunun gerçekleşmesi halinde fındık üretiminin baltalanacağını ve Türkiye'nin dünya fındık üretimindeki yerinin sarsılacağını söyledi.

Fındık alanlarının sınırlandırılmasına ilişkin 2844 sayılı kanunun uygulanması veya yenilenmesi gerektiğine işaret eden Dr. İslam, alternatif ürün projesi çalışmalarının da anlaşılabilir olduğunu belirtti. (H. Merkezi)

ADANA TEKEL ÖZELLEŞTİRİLİYOR

Devletin IMF politikaları doğrultusunda başlattığı özelleştirme çalışmaları gün geçtikçe hızlanıyor. Birçok kurum şu anda özelleştirme kapsamı içerisinde. Bunlardan biri olan TEKEL Adana sigara fabrikasında çalışan ve özelleştirmeye karşı olan işçiler 9 Nisan'da özelleştirme dairesi başkanı ve satış ihalesine katılacak yabancı bir sigara tekelinin yetkilisini görüşmek için geldikleri fabrika içerisine hapsettiler. Özelleştirmecilerin fabrikaya girdiği sırada toplanan yaklaşık 200 işçi bir saat boyunca yetkililerin dışarı çıkmasına izin vermedi. İşçiler, bu arada sık sık "İstanbul'dan gelenler defolun", "İstanbul'dan gelenler TEKEL'i terk etsin", "Direne direne kazanacağız", "IMF'nin itleri sattıramaz KİT'leri" sloganlarını attılar.

Eylem sırasında işçiler adına bir konuşma yapan Tek Gıda-İş Sendikası Güney Anadolu Bölge temsilcisi **Gürsel Diliçıkık** Tekel'in yıllık kârının 5 milyar dolar olduğunu, fakat bu kurumun 2.5 milyar dolara özelleştirilmek istendiğini vurguladı. Diliçıkık ayrıca Adana TEKEL işçilerinin eylemlerinin diğer işçileri de etkileyeceğini ve önümüzdeki günlerde daha etkin eylemler olacağını ve işçilerin buna hazır olması gerektiğini belirtti. (Mersin)

DEVLETİN KÜRTÇE FOBİSİ DEVAM EDİYOR

AB'ye uyum yasaları çerçevesinde Kürtçe ile ilgili yapılan yasal düzenlemelerle Kürtçe yayın, özel kursların açılması vb. haklar tanınmıştı. Ancak tanınan bu hakların hiçbirisi pratikteki yerini bulmadı/bulmuyor. Yine eskiden olduğu gibi hak ihlalleri devam ediyor. **Buna en son örnek ise Siirt'te Kürtçe kaset dinledikleri için tutuklanan Alaaddin Mergen ile İlhan Yiğit.**

Siirt'e bağlı Kurtalan ilçesinde Kurtalan-Batman arası servis yapan minibüs şoförü **Alaaddin Mergen** 17 Nisan Perşembe günü Batman'dan Kurtalan'a yolcu taşırken Kürtçe kaset çaldı. Arabada bulunan sivil polis Mergen'den Kürtçe kaseti değiştirmesini istedi. Kasedi değiştirmeyen Mergen polisin yumruklarına maruz kalırken minibüs Kurtalan'a geldikten sonra minibüs şoförü **Alaattin Mergen** ile muavin **İlhan Yiğit** Terörle Mücadele Şubesi polisleri tarafından gözaltına alındı. 2 gün sorgulandıktan sonra Siirt Adliyesi'ne getirilen Mergen ile Yiğit Cumhuriyet Savcılığı tarafından KADEK propagandası yaptıkları gerekçesiyle tutuklanarak Siirt E Tipi Kapalı Hapishanesi'ne götürüldüler. (Malatya)

İşkence davaları sürüyor

İşkence Türkiye'nin AB'ye girmesindeki en büyük engel olarak görülüyor. AB'ye girebilmek ve Kopenhag kriterlerine uyum sağlayabilmek amacıyla yapılan yasa değişiklikleri, savcılarını işkence davalarının açılması yönünde adım atmaya zorluyor.

Manisa Davasında işkenceci polislerin ceza almasının ardından açılan işkence davalarında da bir artış gözleniyor. İşkence Türkiye'nin AB'ye girmesindeki en büyük engel olarak görülüyor. AB'ye girebilmek ve Kopenhag kriterlerine uyum sağlayabilmek amacıyla yapılan yasa değişiklikleri, savcılarını işkence davalarının açılması yönünde adım atmaya zorluyor.

Son 20 günde açılan davalardan biri de olayın üzerinden 2 yıl geçmesine rağmen TKP/ML dava tutanaklarının açıldığı dava. 2001 Nisan ayında "Güdümlü füze" olayından gözaltına alınan ve yoğun işkencelere maruz kalan **Cengiz Kahraman, Fevzi Oğuz Arslan ve Erol İldem**'in Haseki Eğitim ve Araştırma Hastanesi Başhekimliğince hazırlanan raporu ile Adli Tıp Kurumunun hazırladığı işken-

ce raporunun olduğu halde işkence başvuruları ile ilgili ancak şimdi dava açılabilir. İst a n b u l

Cumhuriyet Savcısı Kemal Çalışkan tarafından hazırlanan iddianamede sanıkların adli tıp kurumunda verdikleri ifadeye göre Terörle Mücadele Şubesinde görevli 2'si komiser 7 polisin, "suçlarını" söylemek için üzerine soğuk su dökme, çıplak vaziyette ıslatıp rüzgarda ve soğuk klimanın altında bekletme, haya sıkma, saçlarını çekip yerde sürüklenme, ayakta uykusuz bırakma ve kaba dayak gibi işkence yöntemleri uyguladığı belirtiliyor. Yine iddi-

anemeye göre müştekiler hakkında düzenlenen adli tabiplik raporlarında 7'şer gün işgücünden kalacak şekilde yaralandıkları da vurgulanıyor. Siyasi Şube'de görevli polisler **Seyfi Doğan ve Hakan İçöz** ile aynı yerde görevli polis memurları **Nevzat Zengin, Mehmet Sait Yağabasan, Metin Öztürk, Bayram Gümüş, ve Haşim Düzer** hakkında "Birlikte suçunu söyletmek için işkence yapmak" suçundan TCK 64, 243/1 maddesi gereğince 3 kez, 8'er yıla kadar ağır hapis cezaları istendi.

Bunun dışında PKK-KADEK üyesi oldukları gerekçesiyle **Sunay Yeşildag ve Naciye Çoğaltay**'ın 23 Eylül 2002

tarhinde İstanbul Siyasi Şubede başta cinsel taciz olmak üzere gördükleri ağır işkencelerle ilgili işkenceci polisler hakkında İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığınca dava açıldı.

Yine İstanbul Cumhuriyet Savcısı **Kemal Çalışkan**'ın aynı günde hazırladığı ikinci olayla ilgili işkence iddianamesi ise adli tutuklularla ilgili. Organize Suçlar Şube Müdürlüğü'nde gözaltında tutulan **Mehmet Şahin ve**

kukçular Derneği (ÇHD) İstanbul Şube Başkanı Avukat **Several Demir**, dava açılmasındaki hassasiyetin yargılama sürecinde de gösterilmesi gerektiğini söyledi.

İHD DİYARBAKIR ŞUBESİ'NİN 2002 HAK İHLALLERİ RAPORU

İHD Diyarbakır Şubesi yaptığı açıklamada 2002 yılında 221 kişiye işkence yapıldığını, 24 kişinin patlayıcı maddeden dolayı yaşamını yitirdiğini, 45 kişinin de yaralandığını açıkladı. OHAL süresince kamu çalışanlarının maruz kaldığı ihlaller ise raporda şu şekilde açıklandı: Faili meçhul ve saldırılarda yaşamını yitirenler 33, yaralananlar 17, gözaltına alınanlar 259, tutuklananlar 16, açığa alınanlar 39, sürgün edilenler 265, adli ve idari soruşturmaya tabi tutulanlar 2585, idari soruşturmada ceza alanlar 20.

İşkence suçundan toplam 72 kişi mahkûm oldu

ANKARA (ANKA) - Kamu görevlilerinden 20 bin 764'ü geçen yıl işkence, kötü muamele, görevi kötüye kullanma, görevi ihmal ve sahte belge düzenlemek gibi suçlardan yargılandı ve 4 bin 391'ine ceza verildi. TCK'nin, "Hükümet memurları tarafından bireyle karşı yapılacak kötü davranışlar"ı düzenleyen 243 ve 251 arasındaki 9 maddeye muhalefet ettiği gerekçe-

Atılım okurları ve çalışanları tutuklandı

Atılım gazetesi yaşanan bu baskıların ardından Yüksel Caddesi'nde bir açıklama yaparak polisin bu tutumunu kınadı.

7 Nisan tarihinde Ankara'da Adliye binasının yakınında meydana gelen patlamaların ardından 8 Nisan tarihli Milliyet gazetesinde "eylemin MLKP'nin alt organı Ezilenlerin Sosyalist Platformu tarafından yapıldığı" yönlü açıklamalar yayımlandı. Bunun üzerine Atılım okurlarına ve çalışanlarına yönelik baskılar gerek Ankara'da gerekse İstanbul'da artırıldı. Ankara Yeni Mahalle semtinde oturan Atılım okurla-

rına yönelik operasyon başlatan polis, toplam 11 kişiyi gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar arasında bulunan **Birgül Uzun, Musa Arı ve İsmail Korkmaz** 12 Nisan tarihinde çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklanarak Ulucanlar Hapishanesi'ne konuldular. Atılım gazetesi yaşanan bu baskıların ardından Yüksel Caddesi'nde bir açıklama yaparak polisin bu tutumunu kınadı. Yine İstanbul'da da Atı-

lım çalışanlarından **Necati Abay**, 13 Nisan günü öğle saatlerinde evine yapılan bir baskınla gözaltına alındı. Siyasi Şube polislerince evi dağıtılarak evde bulunan bilgisayar, telefon rehberi gibi özel eşyalarına el konuldu. Necati Abay 4 günlük gözaltı süresinin ardından çıkarıldığı DGM hakimliği tarafından serbest bırakıldı. Ancak Savcılığın DGM'nin kararına itiraz etmesi üzerine aynı gün akşam saatlerinde tekrar gözaltına alındı ve ertesi gün tutuklanarak Bayrampaşa Özel Tıp Hapishanesi'ne konuldu. Atılım gazetesi konuyla ilgili olarak yaptığı açıklamada baskınların DGM ve polis işbirliği sonucu geliştiğine dikkat çekerek "Arkadaşımız Necati Abay şahsında gazetemize yönelen bu saldırı ne ilktir ne de son olacaktır. Tüm duyarlı, ilerici, demokrat kişi ve kurumları polis ve DGM işbirliğiyle hazırlanmış bu komployu protesto etmeye çağırıyoruz" denildi.

TAYAD'lılardan suç duyurusu

● Emperyalist saldırganlığa karşı 6 Nisan'da Şişli'de yapılan mitingin ardından bazı TAYAD üyelerinin evleri basılarak Yönetim Kurulu Üyesi **Orhan Eski** ve üyeler **Fadik Adıyaman** ve **Mehmet Kocalar**'ın gözaltına alınması ve gözaltında kötü muamele görmeleri üzerine TAYAD'lılar gözaltında yapılan kötü muameleyi protesto etmek için suç duyurusunda bulunmak istediler. İstanbul Adliyesinde biraraya gelen TAYAD'lılar arkadaşlarının "Hastaneyi taşıyan kişiler" olarak gösterildiğini ve üç gün boyunca gözaltında psikolojik işkence gördüklerini belirterek "Arkadaşlarımızın bu suçu işlemedikleri anlaşıldı ve serbest bırakıldılar" dediler. Açıklamanın ardından suç duyurusu savcılık tarafından kabul edilmedi. Bunun üzerine TAYAD'lı aileler Fatih Adliyesine gittiler.

Bu arada **Hıdır Gül** isimli kişi polis tarafından gözaltına alındı.

Fırında pişen yaşamlar

Herkes uyurken onlar çalışır, herkes çalışır onlar uyur. Sanki ters orantılıdır yaşamları dışarıyla. Pencere aralarından gözlerler güneşin doğuşunu ve her sabah bir bardak sıcak çay içerler sabahın ayazında. Kendilerinin olmadığı gündüz yaşamının, canlılığının devamı ve "ekmek" paraları için yoğururlar hamuru bütün gece.

Ortalık sessizdir, heryer karanlıktır onlar işlerine başladığında. Çoğu insan için günün yorgunluğunu güzel bir uyku ile atmanın vaktidir mesai saatleri. Herkes uyurken onlar çalışır, herkes çalışır onlar uyur. Sanki ters orantılıdır yaşamları dışarıyla. Pencere aralarından gözlerler güneşin doğuşunu ve her sabah bir bardak sıcak çay içerler sabahın ayazında. Kendilerinin olmadığı gündüz yaşamının, canlılığının devamı ve "ekmek" paraları için yoğururlar hamuru bütün gece. Bir haftanın 7 gecesini beyaza bulanmış bir halde çalışmakla geçer. Dışarıdan ses gelmez pek

birkaç köpek havlaması veya hastaneye doğru hızla yol alan birkaç araba dışında. Güneş doğar, sabah olur ve birikir kapısına fırının. Ekmek isteyenler. Onlar dinç, canlı yeni bir güne başlayanlar, fırının başında ise yorgun, gözleri kızarmış günün sonuna gelenler. İşte burda çözümlenir düğüm. Görev

değişimi yapılmaya başlanmıştır

artık. Yollar yavaş yavaş ayrılmaya başlar. Birine can veren ısıtan güneştir. Ötekine ise 10 voltluk bir ampül. Birisi sönmüş diğeri yanmıştır şimdi. Ertesi gün yeniden sofraya girebilmesi için ekmeğin, uyumak ve dinlenmek gereklidir. Ancak bu şekilde sürer herkesin bir parçasını oluşturduğu yaşam.

Kimisi elindeki hamur ile ilgilenir sohbet koyulaştıkça, kimisi ise biraz daha ileri gitme cüretini göstererek ülke meselelerine el atar. Geceleri ampül ışığında önlükler beyaz, eller hamurlu bir halde yapılan çay sohbetlerine de girer halkların kıyımı.

Farklı

ele alsalar da hepsi hem-fikir, yapılanın katliam ve işgal

olduğuna. Yüreklarını acıtır kolları kopuk ağlayan Iraklı çocuklar. Kulaklarında çınlar çaresiz annelerin yardım çığlıkları. İsyan ederler zulme ve haksızlığa. Buna rağmen bulamazlar kurtuluşun yolunu. Ve çoğunlukta öteki dünyaya havale ederler zalimleri.

Evet işgal vardır, zulüm vardır. Peki ya buradaki işgal ve zulüm. Kopuk mudur birbirinden?

Göremezler Irak'tan önce bombaların ülkemize düştüğünü. Hissederler ceplerindeki paranın azaldığını ancak algılayamazlar meclisten 15 günde geçen 15

Tomahavak füzesini. Sofralarımıza düşen yüksek etkili kölelik yasasını. İmzalı misket bombalarını. Kapısını parçalayarak evine giren IMF patentli Abraham tanklarını. İşte bu yüzden söylerler Recep Tayyip Erdoğan'ın ve silahlı kuvvetlerin tavrının doğru olduğunu, Türkiye'nin Irak'ın işgalinden yana olmadığını.

Oysa 200 gramı 125 bin liraya satılan halk ekmek kuyruklarında birbirlerine girenler hemen iki sokak üsttedir. İki ekmek

Amerika Saddam'a saldırıyor. Amerika'nın amacı Saddam'ı yıkmak değil, petrole ulaşmak için Saddam'ı yıkması gerekiyor. Türkiye istese de Amerika bu işi yapacaktı.

fabrikasının bütün bir şehri doyurabilecek kapasitede olduğu günümüzde insanlar aç hala. Gözlerine bir sis perdesi çekilmiştir, yoktur ellerinde doğruyu gösterecek bir ışık. Peşine takıldıkları fenerin sahibi kurtarmak yerine onları acıdan mahkum eder iyice karanlığa.

Televizyondur, radyodur, reklamdır yaşamlarını hücreye çeviren parmaklıklar. Ancak herşeye rağmen yaşam asla teslim olmaz karanlığa ve doğacaktır fırın ateşinin kıvılcımları dünyalarına.

Onlar Ankara Mamak Belediyesi'ne bağlı Mutlu, Şirintepe ve Tuzluca mahallelerinde yaşamlarını "fırında pişiren" emekçilerden sadece birkaçı.

Hasan Doğan: (Arkadaş Ekmek Fabrikası'nda kapakça, yani hamur dizer)

Burda en zor iş gece gelmek. Arasına gece 23:00'de gelirken insanlar balkonda oturuyor, bakıyorsun. Başka bir alternatifin yok, kafandan atıyorsun. 13-14 yaşından beri fırıncıyım. Ayrıca benim toza karşı alerjim var, bana zarar veriyor. Ben de gazeteci olmak isterdim. Buraya geldiğimizde haber dinliyoruz.

Amerika'nın bence 11 Eylül'den sonra prestiji kayboldu. Bunu kurtarmak için bir güç gösterisi yapmak istedi. Bu da Saddam'a denk geldi. Şirketlerin adamları seçim harcamaları için para verdi. Bu parayı almak için de Irak'a saldırdı. Geçen gün televizyonda gördük, bomba stokları bitmiş. Yeni sipariş vermişler, bunlar zincir gibi birbirini takip ediyor. Şimdi de Suriye'yi İsrail'e bir tehdit gördüğü için saldırıyor, harcıyor. Türkiye zaten ABD'ye bağımlı. 80 öncesinde Ecevit delikanlılık yapmaya çalıştı, her yerde kıtlık oldu.

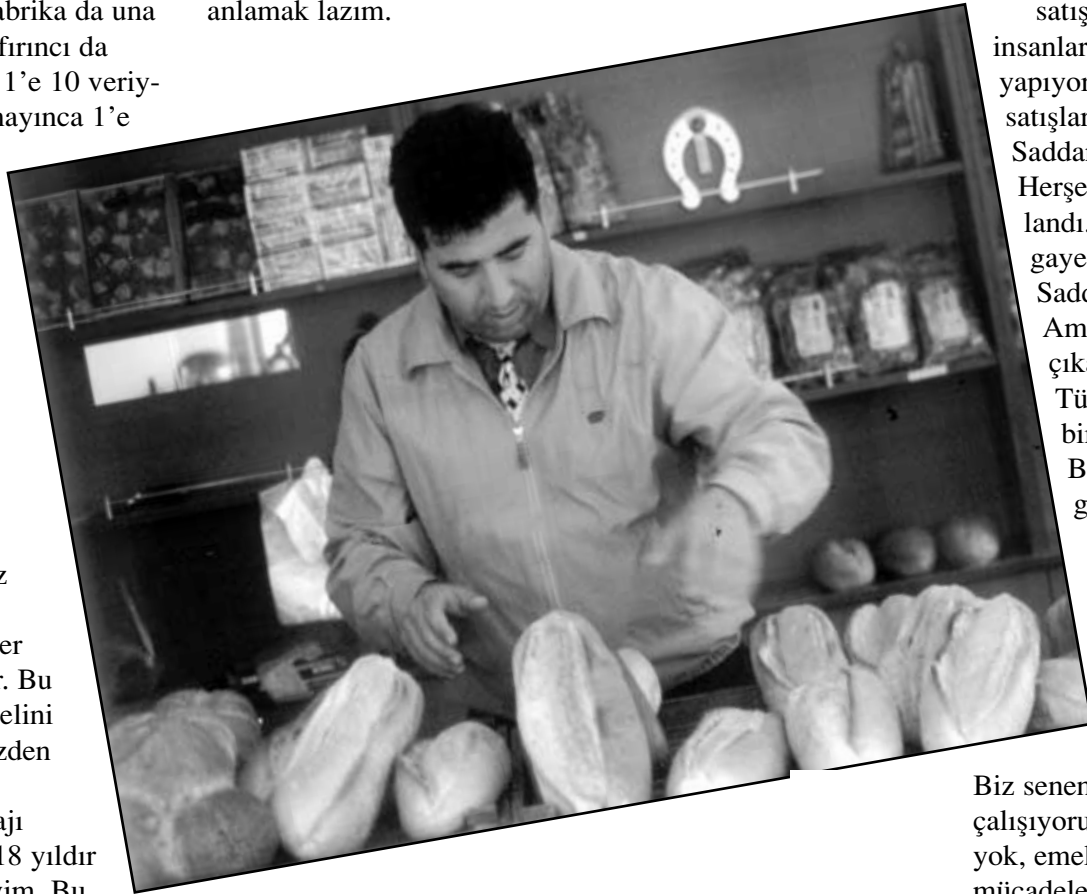
Bektaş Akkaya: (Ekmek Teknesi Unlu Mamulleri)
Şimdi 300 gr ekmek 400

bin lira. Daha önce 150 gr ekmek 200 bin lira idi. 8 kişilik bir aile günde 20 ekmek tüketse 8 milyon yapar. 30 günde 240 milyon para veriyor. Bu adamın en az 1.5-2 milyar aylık alması lazım. Biz ekmek başına 50-100 bin arasında para alıyoruz. Günümüz şartlarında onun çuvalını 40 milyona alırsan ekmeği de 400 bin liraya satarsın. Köylü gübre atamıyor. Köylü buğday üretmeyince fabrika da aza zam yapacak, fırıncı da ekmeğe. Tarla 1'e 10 veriyorsa gübre atmayınca 1'e 5 verir. Buğday'ın fiyatı 500 bin, mazotun litresi 1,5 milyon. Ben köylünün hiç buğday vermemesini istiyorum. Hükümetin köylüleri desteklemesi gerekir. Haksız olan tek yer yönetim. Ofisler tefeciden beter. Bu da üreticinin belini kırıyor. Bu yüzden ekmeğin fiyatı artarken gramajı düşüyor. Ben 18 yıldır bu işin içindeyim. Bu

iş

anlamak için tabanını iyi araştırmak yani köylüyü üreticiyi iyi anlamak lazım.

Burhan Özdemir:
(Arkadaş Ekmek Fabrikası'nda ayrırcı)
Gece 12:00'de geliyoruz. Sıcak bir çaydan sonra başlıyoruz. Hamurları makinenin terazisinde tek tek tartıyoruz. 370 gram tartılıyor, piştikten sonra 300 grama düşüyor. Haftanın 7 günü çalışıyoruz, iznimiz yok. Günde 22 bin ekmek çıkarabiliyoruz. Buradan Kızılay, Çankaya'ya kadar ekmek gönderiyoruz. Krizden sonra ekmek satışları düştü. Artık insanlar evlerde ekmek yapıyor. Irak savaşı satışlarımızı etkilemedi. Saddam yanlış yaptı. Herşeyi kendisi için kullandı. Amerika'nın asıl gayesi bence petrol. Saddam bahane. Amerika'nın Irak'ta çıkarı var ki giriyor. Türkiye'nin savaştan bir zararı olmadı. Başbakanın tavrı gayet güzel.

Recep Aydın:
(Fırın işçisi)
Biz de bu ülkede işçiyiz, asker 20 yılda emekli oluyor.

Biz senenin 365 günü çalışıyoruz, bir garantimiz yok, emekli olmak için mücadele ediyoruz. Geceleri genelde uykusuz kalıyoruz, tabii iş kazaları geçirme durumu oluyor. 21 yıldır bu işi yapıyorum. Lise mezunuyum. Bu ülkede herkes çalışıyor, bana yöneticileri sor. Amerika Saddam'a saldırıyor. Amerika'nın amacı Saddam'ı yıkmak değil, petrole ulaşmak için Saddam'ı yıkması gerekiyor. Türkiye istese de istemese de Amerika bu işi yapacaktı. Zaten biz Amerika'ya bağımlı bir ülkeyiz bu yüzden söylediklerini yapmak zorunda. Türkiye en büyük zararı Körfez savaşında gördü. Kerkük boru hattı bize akacaktı, savaş çıkınca ondan da olduk. (Ankara)

Şimdi 300 gr ekmek 400 bin lira. Daha önce 150 gr ekmek 200 bin lira idi. 8 kişilik bir aile günde 20 ekmek tüketse 8 milyon yapar. 30 günde 240 milyon para veriyor. Bu adamın en az 1.5-2 milyar aylık alması lazım.

Dersim halkı devletin oyunlarını BOŞA ÇIKARACAKTIR

Dersim var oldu olalı Dersimliler devlet tarafından sürekli baskı, zulüm ve katliamlarla bastırılmaya çalışılmışlardır. 1938 Dersim katliamında genç, yaşlı, çocuk, kadın demeden devlet 60 bin Dersimliyi katletmiştir. Daha sonraki süreçlerde de devletin Dersim üzerindeki politikaları değişmemiş Dersim tamamen yok edilmeye çalışılmış, tüm direnişler kanla bastırılmış, insanları zorla göçettirilmiştir. Özellikle 1993-94 döneminde gerilla mücadelesinin yükseldiği dönemlerde Dersim'de birçok köy yakılmış, insanlar gözaltında kaybe-

dilmiş, zorla göçettirilmiştir. **Devletin buradaki amacı denizi kurutarak balığı yoketmekti. Mesela o dönem Pülümür'e bağlı 49 köy varken şimdi 7 köy var. Ovacık'a bağlı 36 köy vardı şimdi Ovacık'a bağlı 16 köy var. O dönem Dersim nüfusu 180 bin iken günümüzde 80 binlere düşmüştür.** Yine birçok köyde artık genç kalmamıştır. Her baskı, zulüm ve katliama karşı Dersim halkı yiğitçe direnmiş, gerillayı bağrında saklayarak beslemiştir. Gerilla mücadelesinin olduğu dönemlerde halka her türlü baskı ve şiddeti yapan devlet,

PKK'nin girdiği teslimiyet süreciyle de ilintili olarak maskesini değiştirerek saldırı taktiğini değiştirdi. Baskı ve şiddetle halkı sindiremeyeceğini anlayan devlet, Dersimlilere farklı taktikler uygulamaya başladı. Özellikle gerilla mücadelesinin yoğun olarak verildiği, gerillanın daha çok sahiplenildiği ilçelere, köylere daha yoğun saldırmaya başladı. Daha önceleri halkı şiddet, katliam, zorla göçettirme politikalarıyla sindirmeye çalışan devlet, bunda başarılı olamayınca ideolojik yani denizi zehirleme saldırılarına hız verdi. **Devletin Dersim'deki yeni politikası fuhuşu yaymak ve uyuşturucu kullanımını artırmak.** Hatırlarsak geçen yıl nisan ayında birahanelerde çalışan kadınlar yüzünden kavga çıkmış, bu kavgada bir genç ölmüştü. Daha sonra Dersim halkı ayaklanarak birahanelerde çalışan kadınları şehir dışına çıkarmışlardı. Olayların yatışmasından kısa bir süre sonra birahanelerde tekrar kadın çalıştırılmaya başlandı. Şu an Dersim Merkezde en az 31 tane birahane

var ve hemen hemen hepsinde kadın çalıştırılıyor. Bunun dışında, genç kızlar özendirilerek, kandırılarak fuhuşa teşvik ediliyor. Yine devlet tarafından kendi eliyle Dersim'e uyuşturucu sokularak gençler uyuşturucu bataklığına sürükleniyor. Yakın bir zamanda ismini öğrenemediğimiz bir şahıs Ovacık'ta 6 kg esrarla yakalandı. İlk önce 6 kg esrarın Ovacık'a nasıl sokulduğunu ve Ovacık'ta ne işinin olduğunu sormak lazım. Kaç tane arama noktasından geçilerek Ovacık'a giriliyor.

Bu arada esrarı yakalayan şahsın birkaç hafta içinde serbest kaldığı da biliniyor. Esrar bilindiği gibi bir uyuşturucu maddesidir. Esrar, kullanan kişide bağımlılık yapar. Esrarı kullanan kişi çeşitli hayallere dalar, gerçeklerden uzaklaşır. Sebepsiz mutluluklar yaşar. Kendini bir boşlukta bulur. Sorgulamaz, araştırmaz, yanında olan biten onu hiç ilgilendirmez. Bu nedenleri sıraladıktan sonra Ovacık'a sokulan esrarın, Ovacık'taki gençliği yok etmeyi, araştırmayan, sorgulamayan,

kendi yarattıkları değerleri hiç sayan birer kişilik yaratmak olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Egemenler böylece bölgede kendi saltanatlarını daha rahat sürdürürken Dersim halkına kendi yoz kültürünü aşilayarak halkın asi kimliğinden, başkaldırı ruhundan, direngiliğinden arındırarak istediği kişilikleri yaratabilecek. Ancak yıllarca mücadeleye, direnmeye, devrimcilik anlayışına aktif katılan, devrim mücadelesine destek veren Dersim'in gözde yöresi Ovacık bir zamanlar devrim mücadelesinin kızıştığı ana merkez, nice şehitleri ve direnişleriyle, şehitleri sahiplenmesiyle adını duyurmuştur. **Bu değerleri Ovacık halkı kolay kazanmadı. Bu değerler yıllarca verilen mücadeleler ve bedeller sonrasında ortaya çıktı.** Buna karşılık egemen sınıflar yöre halkına türlü türlü metodlar denedi ama hiçbirini halkı birbirinden koparmaya yetmedi. Egemenlerin bundan önceki oyunlarını bertaraf eden Dersim halkı, bundan sonra oynanacak oyunları da bertaraf etmesini bilecektir. (Malatya)

Gerilla mezarlarına soruşturma açıldı

Dersim Asri Mezarlığı'nda **TİKKO, DHKP-C** ve **PKK/KADEK** gerillalarına ait mezarlara yazılan şiirler ve sözler nedeniyle Tunceli Cumhuriyet Savcılığı yaklaşık 20 aile hakkında soruşturma açtı. Soruşturma açılan yazılar arasında, Enternasyonal Marş Çawbella'nın "Güneş doğacak/Açacak

çiçek/Gelip geçenler diyecek merhaba/Merhaba ey güzel çiçek" dizelerinin yanında "Bir çığlığımız vardı, yürekten taşındık/Bir sözümüz vardı, güneşe ulaştırdık/Bir de ömrümüz vardı, ülkeye tohumladık/Uğruna yedi düvel ile savaştık" şiiri ve "Dedim ya bozarım bensiz bütün haritaların büyüstünü", "Kavgan bir

destandır. Yeni değil bu çığlık/Sen Dersim dağlarının/Yıkılmaz direnişi kalesi/Sen ki karanlık içinde yükselen özgürlük meşalesi" vb. var.

Tunceli Cumhuriyet Savcılığı, Asri Mezarlıkta yaptığı incelemelerde, devletin kolluk güçleriyle girdikleri çatışmalarda şehit düşen **TİKKO, DHKP-C** ve

PKK/KADEK gerillalarına ait mezar taşları üzerindeki yazılara yönelik inceleme başlatırken, bu sırada yazılar ve şiirlerin bulunduğu mezarların fotoğrafları çekildi. Cumhuriyet Savcılığı yaptığı incelemelerin ardından **Metin Baba, Cihan Taçyıldız, Haydar Aydın, Hüsnü Aydın, Nuraç Yeşil, Aydın Çetin Sürgeç, Berivan Alparslan, Haydar Alparslan, Haydar Beyaz, Fatma Ersoy, Adalet Yıldırım, Gülseren Beyaz, Edip Ekinci, Hüseyin Yıldırım ile Cemil Koçak**'a ait mezarlarda bulunan şiir ve sözlere ilişkin yaklaşık 20 aile hakkında soruşturma başlattı ve **1 Nisan 2003** tarihinden itibaren şehit ailelerinin ifadelerini alma-ya başladı.

Baba, Yıldırım ve Alparslan aileleri, savcının kendilerine "Mezarları siz mi yaptırdınız? Yazıları siz mi yazdınız? Yoksa birileri mi size yazdırdı? Rahmetlinin vasiyeti miydi?" şeklinde sorular sorulduğunu söylediler. Çocuklarının ölümünden sonra böyle bir soruşturmanın anlamsız olduğunu belirten aileler, soruşturmanın açılmasının ölü-

lere saygısızlık olduğunu belirttiler. Çocuklarının mezarlarının tahrip edilmesinden endişe duyan aileler "her insan gibi çocuklarımızın mezarlarını yaptırdık. Dersim'de onca sorun varken mezar taşları ile uğraşıyorlar. Bu konuda soruşturma açılması insanın kafasında soru işaretleri uyandırıyor. Bu insanları birbirinden uzaklaştıracak bir soruşturmadır" dediler.

Devletin şehit gerillalara yaptığı saldırılar yeni değil. Gerillanın varlıklarından, isimlerinden korktukları gibi cenazelerinden de korkanlar, daha önceleri de şehit düşen gerillalara işkenceler yapmış, cenazeleri çirilçip-lak soyarak köylerde dolaştırmış, mezarlarında bulunan resimleri, şiirleri tahrip ederek saldırganlıklarını gizleme gereği bile duymamıştı. Bu saldırılarla halka gözdağı vermeye çalışan, halkı gerilladan koparmak isteyenler unutmamalıdır mezarlara, cenazelere yapılan saldırılar halkın zaten var olan öfkesini, nefretini daha da körüklüyor ve bü-yütüyor.

(Malatya)

Kendi gücümüze ve kitlelerin gücüne güvenelim Örgütlenelim Örgütleyelim

Bizlerin yıllardan beridir sıkıntısını çektiğimiz, dönem dönem canlanan, ancak genelde yetersiz olan yayınlarımızın kitlelere ulaştırılması sorunu çalışmalarımızda öncelikle aşmamız gereken sorunlarımızdandır. Yayınlarımızın meşruluğunu bilince çıkaramayan faaliyetçilerimizde "herkes kendi işini yapsın, gazeteyi de gazeteciler dağıtsın" anlayışı geliyor, ki bu da bizlerin asla savunamayacağı yanlış bir anlayıştır.

Bugün, içinde bulunduğumuz süreçte hakim sınıflar tarafından çaresizleştirilmiş, iradesi zayıflatılmış, teslim alınmış bir halk yaratılmak isteniyor. Yine devrimci ve komünist harekete, ilerici güçlere yönelik geliştirilen tasfiyecilik saldırısıyla dizginsiz sömürünün ve egemenliğin önündeki engeller bertaraf edilmeye çalışılıyor. Devrimci ve komünist mücadele, ideolojik, siyasal ve örgütsel alanda sistem içi mecraya çekilmeye, etkisizleştirilmeye çalışılıyor. Kitlelerin devrime karşı duyduğu sempati, devrimci mücadeleyle varolan organik bağları yok edilerek azgın sömürü ve yoğun sefalet karşısında çaresizce boyun eğmeleri isteniyor. Devrimci ve komünist hareketteki görece zayıflık ise kitlelerdeki bu gidişata yön vermedeki en büyük dezavantajı oluşturmaktadır. Kendisini kucaklayacak alternatif bir güç bulamayan kitleler, sistemin yürüttüğü ideolojik bombardımanın ve politikaların etkisiyle yeniden sistemin dümen suyuna akarak sistem için bir kaldıraç vazifesi görmektedir. Saldırıların kapsamı ve yoğunluğu düşünüldüğünde hakim sınıfların, saplandıkları bataklığın derinliklerine doğru hızla kulaç attıklarını görmek mümkün. **Tüm bu gerçeklikler bize ezilenlerin mücadelesini sahiplenmeyi ve onları sorunları etrafında örgütlemeyi dayatıyor.** İçinde bulunduğumuz bahar ayları, Türkiye emekçi halkları açısından önemli tarihsel süreçleri içinde barındırmaktadır. **24 Nisan**, Proletarya Partisi'nin kuruluşu; **1 Mayıs** işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü, **6 Mayıs** Deniz Gezmiş ve yoldaşlarının idam edildiği gün; **18 Mayıs**, Komünist önder İbrahim Kaypakkaya'nın işkencede katledildiği gün... Önümüzdeki bu günler kendi içlerinde doğallığında birer siyasal mesaj taşımaktadır ve birbirinden bağımsız değildir. Böylesi günlerde yapacağımız kitle çalışmalarını da elbette birbirinden bağımsız ele alınamaz. Egemenlerin bugün daha kapsamlı yürüttükleri saldırılar karşısında bizlerin **bu mücadele günlerini ele alışımız ve onları örgütleme tarzımız da bu siyasal mesajların içeriğine uygun olmak zorun-**

dadır. Emperyalist saldırganlığa karşı tüm dünyada ve ülkemizde varolan tepkiler her geçen gün daha da büyürken bizlerin görevi halkta varolan bu kendiliğinden tepkiyi bütünlüklü bir şekilde ele alarak örgütlü tepkiye dönüştürmek olmalıdır. Bu süreçte yüklendiğimiz misyonu yerine getirmenin, politikalarımızı kitleler tarafından sahiplenir hale getirmenin, bu süreçten somut kazanımlarla çıkmanın tek yolu **onlarla kuraca-**

lara hangi araçlarla gidiyoruz, politikalarımızı mı götürüyoruz yoksa onları eylemden eyleme mi hatırlıyoruz? Aslında doğru politikalara sahip olduğumuz halde kitlelerle neden güçlü bağlar kuramayışımızın nedenleri bu sorulara vereceğimiz cevaplarda gizli. Burada **kitlelere giderken kullanacağımız örgütlenme araçları** devreye girmektedir. Örneğin faaliyet yürüttüğümüz bir alanda kitle yayın organı olan gazete ya da der-

rının gittikçe tırmandırıldığı; ideolojik, siyasal ve ekonomik alanda yıkımın dayatıldığı bir süreçte bu önem daha da artmaktadır.

Hakim sınıflarla çürümüş bu bataklığa sürüklenmek istemeyen, kurtuluşunu devrimde ve mücadelede gören kitlelerle birleşmemiz dünden daha acil bir görev olarak önümüzde duruyor. Bugün ilk elden ulaşacağımız, ilk ilden temas sağlayacağımız kesimler bunlardır.

baskıları sonucu kitlelerin kafasında yaratılmış olan "yasadışı" algılayışa düşmüş oluruz. Şurası açık ki **kitle yayın organının her koşul altında çıkarılması, kitlelere ulaştırılması zorunludur. Her faaliyetçi açısından kitle faaliyetinde başvuracağı en önemli araçtır yayınlar.** Oysa bizlerin yıllardan beridir sıkıntısını çektiğimiz, dönem dönem canlanan, ancak genelde yetersiz olan yayınlarımızın kitlelere ulaştırılması sorunu çalışmalarımızda öncelikle aşma-

ğımız bağlardan geçmektedir. Faaliyetimizi bu bütünsellik içerisinde kavramadığımız durumda kitlelere ulaşma adına yapacağımız bütün çalışmaların önemli bir ayağı sakat kalacaktır. Burada vurgulamak istediğimiz, soyut bir kitle faaliyeti değil somut hedefleri olan/olması gereken kitle faaliyetidir. Bunu biraz açmakta yarar var; örneğin piknikten pikniğe ya da eylemden eyleme gittiğimiz ve siyasal olarak çok fazla birşey vermediğimiz kitleler neden bir süre sonra bizlerle bağlarını koparıyor? Ya da sistemin yoğun sömürüsü altında ezilen bu kitleyi neden kendi sorunlarına sahip çıkar hale getiremiyoruz? Burada kitlelerle kurduğumuz bağların hangi temelde ya da ne düzeyde olduğunu sorgulamak gerekiyor. Kitlelere giderken on-

gimizin kitlelere ulaştırılması o faaliyetin sürekliliği açısından çok önemlidir.

"Gazete sadece kolektif bir propagandist ve kolektif bir ajitatör değil, aynı zamanda kolektif bir örgütüdür de. Bu açıdan inşa halindeki bir binanın çevresine kurulan bir iskeleyle kıyaslanabilir; binanın krokisini gösterir, tek tek inşaat işçileri arasında irtibatı kolaylaştırır, işbölümü yapmalarına ve örgütlü çalışma sayesinde ulaşılmış olan genel sonuçları görmelerine yardımcı olur." Lenin yoldaştan yaptığımız bu alıntıda gazetenin örgütleyici misyonunun önemi oldukça çarpıcı bir şekilde ortaya konulmaktadır.

Özellikle emperyalizmin ve faşizmin devrimcilere, komünistlere, halka yönelik saldırıları ve

Çok iyi ajitatör, çok iyi propagandist olabiliriz ancak süreci bütünlüklü olarak ele alamadığımız, kolektif olarak başvurduğumuz örgütlenme araçlarını kullanmadığımız zaman bir ayağımız eksik kalacaktır. Yerine göre kullanacağımız bildiriler, afişler, eğitim yazıları, kitle yayın organları politikalarımızı kitlelere götürmede en önemli kolektif örgütçümüz olmak zorundadır. Bunu yapmak için de **öncelikle kullandığımız örgütlenme araçlarının (gazete, bildiri, afiş vb.) meşruluğunu bilince çıkarmamız gerekmektedir.** Meşruluğunu bilince çıkaramadığımız bir gazeteyi ya da bildiriye kitlelerle buluşturmakta bir hayli zorlanacağımızı görmek zor olmasa gerek. Tam da bu noktada devletin ideolojik saldırıları ve

İşin önemli bir halkasını ise kitlelerin gündemini oluşturan sorunlarla kendi gündemimizin bağı kurabilme ve kitlelere doğru bir politik anlayışla ortak çözümün adresini gösterebilmek oluşturmaktadır.

mız gereken sorunlarımızdandır. Yayınlarımızın meşruluğunu bilince çıkaramayan faaliyetçilerimizde "herkes kendi işini yapsın, gazeteyi de gazeteciler dağıtsın" anlayışı geliyor, ki bu da bizlerin asla savunamayacağı yanlış bir anlayıştır. Gazetemiz meşrudur ve her koşul altında meşruluğunun savunulması gerekmektedir. Bir militan, bir faaliyetçi, yürüttüğü faaliyette kitle ilişkisine kendi siyasal düşüncelerini ifade eden gazetesini götürmüyorsa neyi götürüyor? sormak gerekir. Çünkü bizlerin söyleyeceğinin kat kat fazlası o gazetede yer almaktadır. Yine Lenin yoldaşın sözünden hareket edecek olursak gazete tek tek kitlelerin yaşadığı sorunlar arasında bir bağ kurup onların geneli görmelerini sağlamaktadır.

Her alan mutlaka kendi önüne özellikle de böylesi kitlelerin duyarlılığının arttığı dönemlerde somut hedefler koymak zorundadır. Faaliyet yürüttüğü bir bölgede eğer 50 gazete dağıtıyorsa bu süreçte onu ikiye katlamayı hedeflemelidir. Ya da bir bölgede iki tane komite kurmuş ve faaliyeti bu komiteler aracılığıyla yürütüyorsa bu sürecin sonunda bu komitelerin sayısı en az üç olmalıdır. Faaliyetimizi bir bütün olarak ele aldığımızı göre bu sürecin sonunda yapacağımız değerlendirmeye göre; hedeflerimiz ne kadar yaşam bulduysa faaliyetimizin başarısı da o kadar olacaktır. Burada şunu vurgulamak gerekir ki **bir alanımızın başarısı bütünü de başarısıdır.** Ya da bir alanın başarısızlığı bütünü de başarısızlığı demektir. Yoksa bir alan çok iyi, diğer alanlar kötüyse o faaliyet olumlu olarak değerlendirilemez. **Varolan olumsuzluklardan her alan sorumludur.**

İşin önemli bir halkasını ise kitlelerin gündemini oluşturan sorunlarla kendi gündemimizin bağını kurabilme ve kitlelere doğru bir politik anlayışla ortak

çözümün adresini gösterebilmek oluşturmaktadır. Bu nokta oldukça önemlidir. Ciddiyetle kitlelerin sorunlarına eğildiğimizde, güven ve saygınlık yaratarak onlarla kucaklaştığımızda kitleler, yönelttiğimiz örgütlenme çağrımızı yanıtızsız bırakmayacaktır. **Biz eğer kitlelerin hassas oldukları noktalarda sadece sorunları tespit etmekle sınırlı bir yaklaşım sergilersek; biz bir yanda, kitleler bir yanda duracaktır.** Ancak duyarlılığı tespitinin de ilerisine taşıyarak, onlarla birlikte sorunlarına çözümler üretir ve bunu da yayın organlarımızla onlara ulaştırır ve onlarla dayanışma içerisinde tartışır, ilişki ve dialog geliştirirsek yeni bilgi ve materyallerle bu duyarlılığımızı ve ilişki ağımızı süreklileştirirsek geniş bir kitleye kavuşmamızın önünde hiçbir engel kalmayacaktır.

Yürüttüğümüz kitle çalışması bu noktada oldukça önem kazanmaktadır. **Özellikle faaliyetçilerimiz kitlelerle kurulan köprü vazifesi görmektedir.** Politikanın, siyasetin kitlelere aktığı kanal görevi, rolü oynamaktadırlar. Bu politikaların kit-

lelere maledilmesinde, kitlelerde yarattığımız uyanışı, etkiyi yeniden kolektife taşıyarak değerlendirilmesini sağlayan bir mekanizma işlevi görmektedirler. Bu anlamda faaliyetçilerimizin kitlelere gidişi, kitle içindeki davranışları çok önemlidir. Öncelikle faaliyetçiler temsil ettikleri misyonu kavrayarak gittikleri kitle ilişkilerinde bu misyonun gereğine uygun davranmalıdır. **Kitleler bizlerin davranışını, olaylara yaklaşımını çok önemsemektedirler.** Ne kitlelerle ilişkilerimizi gereğinden fazla resmi tutarak onlara aramıza ulaşmaz mesafeler koymalıyız ne de ilişkileri laçkalaştırarak güvenilirliliğimizi sorgulatır düzeye getirmeliyiz.

Kitlelerin önemle üzerinde durduğu noktalardan birisi de **faaliyetin sürekliliği.** Bir bölgede kesintilerle ya da sürekli dışardan birilerinin gelmesiyle, (gazete dağıtımını, afiş çalışmasını, bildiri dağıtımını, kitle çalışmasını bölge dışından gelen birilerinin yapmasıyla) yürüteceğimiz bir faaliyetten alacağımız verim de kesintili olacaktır. Bunu önlemenin tek yolu bu tür faaliyetleri

yerel ilişkiler üzerinden yaşama geçirmek olmalıdır. Faaliyete katabileceğimizi düşündüğümüz, ileri olarak değerlendirdiğimiz kişilerle örgütlülüğü ihtiyacı olarak görmelerini sağlayacak tarzda ilişkiler geliştirmeliyiz. İçinde bulunduğumuz süreçte yürüttüğümüz çalışmalarda şu nokta gözden kaçırılmamalıdır. Bir bölgede ya da alanda çalışma yürütülürken hedefimiz sadece örgütlü insanlarımızı harekete geçirmek olmamalıdır. Çeşitli nedenlerle, şu veya bu biçimde örgütlü mücadeleden kopmuş, Proletarya Partisi'ne sempati duyan, birşeyler yapmak isteyen bütün ilişkiler harekete geçirilmeli, herkese yapacak bir iş verilmelidir. Faaliyetimiz sadece dar bir kadro çalışması halini almamalı, çevremizde bulunan bize en yakın kitleler de harekete geçirilmelidir. Tabiri caizse bu ilişkiler çeşitli biçim ve ad altında örgütlenmeli, bu örgütlenmeler kuruluş itibarıyla "ilkel" denilebilecek örgütlenmeler olmakla birlikte, bu faaliyet süreklileştirildiği oranda bu örgütlenmeler nitelik olarak sıçrama yaratacaktır. Şu an yürütülmekte olan

faaliyette gözardı edilmeyecek olan bir husus da; kitleleri örgütlerken, harekete geçirirken, kendimizi de örgütlememizdir. Bir bölgede ya da alanda faaliyet sürdüren komitelerimiz, bu faaliyette öne çıkan ilişkileri, komitelerinde ya da daha altta komiteleştirmeli, bu faaliyette verimli olup olmadığı, başarılı ya da başarısızlığı komitelerimizin süreç sonucundaki değerlendirmesiyle ortaya çıkacaktır. Yoğunlaşmış bu çalışma ele alınacak gündemler itibarıyla, kendi doğallığında, kendi içinde siyasal mesajları da oldukça net taşımaktadır. Geride bıraktığımız 24 Nisan tarihi Proletarya Partisi'nin kuruluşunun yıldönümüdür. 1 Mayıs, 18 Mayıs tarihleri, ülkemiz devrim tarihinde oldukça önemli günlerdir. Bu günler vesilesiyle harekete geçirilecek kitleler, az önce belirttiğimiz gibi komiteleştirilerek ele alınmalı, bu komitelerin önüne pratik faaliyet olarak afiş, bildiri dağıtımı, kitle toplantıları, ev toplantıları vb.

konulmalıdır.

Yoğunlaşmış faaliyeti-mizin odak noktasına oturması gereken somut olarak örgütlenmelerin ortaya çıkartılmasıdır. **Bu yaklaşımımız Proletarya Partisi'nin 7. Oturumunda ortaya koyduğu "örgütlenin" çağrısıyla birebir örtüşmektedir.** Nerede olursak olalım, hangi alanda faaliyet sürdürürsek sürdürelim, ilk hedefimiz bağlı bulunduğumuz, faaliyet sürdürdüğümüz alanlardaki komitelerimizin nitelik ve niceliğini bir üst aşamaya sıçratmalıyız. Açık ki bu faaliyetimiz -bazı özel örgütlenmeler hariç- kitle faaliyetimizle birlikte ele alınmalıdır. Örgütlülüklerimizin nitel ve nicel sıçrama yaratabilmesi ancak ve ancak bu örgütlülüklerimizin kitle faaliyeti sürdürmesiyle olabilir. Kitle faaliyetimiz de, kendiliğindenci bir tarzda değil, mutlaka ama mutlaka örgütlülüklerimizin nitel ve nicel olarak güçlendirilmesi perspektifiyle ele alınmalıdır. Herkese ama herkese mutlaka yapabileceği iş verilmeli ve bu çalışmanın örgütlü bir çalışma olmasına özen gösterilmelidir.

PUSULA

IRAK İŞGALİNİN ÖĞRETTİKLERİ

'Irak'ı kitle imha silahlarından arındırma' amaçlı 'özgürlük hareketinin' gerçek yüzü bir aylık işgal süresince ortaya çıktı. Ne kitle imha silahları bulundu, ne de Saddam yakalanıp, yargılandı.

İşgalci emperyalist güçlerin Afganistan'ı işgali de benzer gerekçelerle gerçekleşmişti. El Kaide terör örgütünün elebaşı olan Usame bin Ladin'in yakalanıp yargılanması için gerçekleşen işgal sonucu ne Usame bin Ladin yakalandı, ne de dünya bu 'terörist' tehlikeden kurtarıldı.

Afganistan ve Irak'ın işgali ve bu iki ülkeye yapılan saldırı gerekçelerinin benzerliği emperyalist işgalcilerin gerçek niyetlerini ele vermektedir.

Kapitalist-emperyalist güçler dünya halklarının gözlerine sis perdesi çekip, beyinlerini işgal etmeye çalışmadan herhangi bir saldırıyı başlatıp, işgale girişmez. **Yanlış bilgilendirme ve yanlış bilgilendirmeye birlikte yanlış yönlendirme,** egemen sınıfların başvurdukları vazgeçilmez yön-

temdir. Gerçek amaç gizlenirken, amacı haklı kılacak yönlendirmeye girişilir. Bundandır ki emperyalist işgalciler Somali'de, Yugoslavya'da, Afganistan'da, Irak'ta benzer argümanlarla kamuoyu yaratmaya çalışıp, saldırı ve işgali gerçekleştirdi.

İfade edilen gerekçeler, işgalcilerin gerçek amacını gizlemeye yetmiyor. Mazlum halkların yaşadıkları acı, yıkım ve gözyaşı karşısında söylenen her şey bir yalan olarak kalmaktan kurtulamıyor. Halklar yaşadıkları acı tecrübeyle öğrendikleri, emperyalistlerin sözle öğretmeye çalıştıklarından daha güçlüdür.

Hiçbir yalan ve uyduruk gerekçe Irak halkının yaşadıkları acı, yıkım ve gözyaşını ortadan kaldıramaz. Gerçekler ortadan kalkmadıkça halkların bağımsızlık ve özgürlük talebi devrim iradesine dönüşme gücünü taşıyacaktır. Bu güç, bir örgütlenmeye dönüşerek, kölelik zincirlerini parçalama kavgasıyla özgürleşecektir.

Kapitalist sistem demagojik

saldırı ve yanlış yönlendirmeyle sömürü ve hegemonya amacını daha kolaylıkla gerçekleştiriyor. Çünkü kapitalizmin varlık zemini artı değer üzerine, aşırı kâr üzerine kurulu oldukça ve bu gerekçeler ortadan kalkmadıkça, gericilik hegemonya ve savaş politikası ortadan kalkmayacaktır. Hegemonya için işgal ve saldırılar bitmeyecektir.

Emperyalist çıkarlar ve kapitalist sistemin iç zorunluluğu Irak'a saldırı ve işgal için neden olmuştur. Kapitalist sistem aşırı üretim krizine çözüm bulamıyor, bu çözümsüzlük onu savaşlara iten zorunluluk olarak ortaya koyuyor. Kapitalist sistemin vazgeçilmez gıdası olan enerji kaynaklarına sahip olma ve buna ulaşan yolları ele geçirip denetleme, bölgeyi yeniden ABD patentli "demokrasiye" göre biçimlendirme ihtiyacıdır. Irak'ın işgal nedeni.

ABD emperyalistleri bölgedeki çıkarlarını garanti altına alıp, denetimini artırırken aynı zamanda rakibi olan emperyalist devletlerin etki gücünü azaltmayı ve enerji ihtiyaçlarını karşılamada kendisine bağımlı hale getirmeyi hedefliyor.

11 Eylül saldırıları sonrası egemenlik alanlarını 'teröre karşı uzun süreli savaş' üzerinden genişletmek isteyen ABD emperyalistleri bu stratejisini gerçekle-

tirmek için Ortadoğu'da hedef olarak gösterdikleri ülkelere saldırı için gerekçe bulmakta zorlanmamaktadır.

ABD emperyalistlerinin tek amacı Irak petrolünü ele geçirmek değildir, aynı zamanda bölgede ve dünyada kendi egemenliğini güçlendirmek, dünyada tek hakim güç olmaktır.

Amaçlarına varmak için Irakla başlayan sürecini Suriye, İran, Kuzey Kore, Suudi Arabistan, Mısır, Libya, Sudan gibi birçok ülkede kendine uşaklık edecek değişikliklere gitmekle sürdürecektir. Bir kısmını işgal ve saldırıyla, bir kısmına da baskı ve tehditle istediği biçimlendirmeye sokmaya çalışacaktır.

Kapitalist-emperyalist sistemin petrol, silah ve medya patronları el ele vererek çalışmaktadır. Petrol, silah, ve dezenformasyon yani yalan, vazgeçilmez üçlü kapitalist-emperyalist sistemin yaşam suyudur. Irak işgalinde bu üçlü, etkin bir şekilde çalıştı. Bundandır ki Amerikan medyasının dışındaki gazetecilere yönelik imha amaçlı saldırılar gerçekleşti. Bilgi ve haberin meta olarak kullanıldığı kapitalist sistemde, bunu denetimlerine almak isteyen medya tekellerinin çalışmalarını 'engellenen' gazetecilerin hedef alınarak korku ve gözdağı vermek amaçlı saldırılar kapitalist siste-

min zorunluluk nedenidir.

Kapitalist sistem dezenformasyona ve yanlış yönlendirmeye silah kadar ihtiyaç duymaktadır. Irak işgali boyunca yanlış bilgilendirmeye, yanlış yönlendirmeye en fazla ihtiyacı olan ABD ve İngiliz emperyalistleri olmuştur. Kapitalist-emperyalistler bilginin, gerçeğin düşmanı olduğunu, Irak işgaliyle bir kez daha gösterdi. İşgal boyunca yanlış bilgilendirmeden, yanlış yönlendirmeden hiç vazgeçemediler, bütün bu çarpıtmaları 'hür basın', 'hür dünya' adına yaptılar. Irak işgalinde en fazla saldırıya maruz kalanların savunmasız çocuklar, kadınlar ve gazetecilerin olması kapitalist sistemin dokusunu kavramak için yeterli verilerdir.

Bugün Irak'ı kurtarmak ve özgürleştirmek için proletarya önderliğinde gerçekleşecek olan demokratik halk devriminden başka yol yoktur.

Dövüşmeye kararlı ve dövüşmesini iyi bilen ve doğru bir önderliğe sahip cesur bir halk, modern donanımlı sayıca kalabalık işgalci ve saldırgan güçleri yener. Ortadoğu'da yaşanan gelişmeler ezilen dünya halklarına cesaretli ve kararlı bir şekilde savaşmayı öğrenmeyi ve daha da önemlisi doğru bir önderliğin yaratılmasını dayatıyor.

Halklar hesap sormaya devam ediyor İŞGALCILER ORTADOĞU'DAN DEFOLUN

ABD ve İngiliz emperyalistlerinin 20 Mart'ta başlattıkları saldırı ve Irak'ın işgaline karşı tüm dünyada olduğu gibi ülkemizde de protesto gösterileri sürüyor. Türkiye halkı çeşitli illerde yaptıkları eylemlerde Irak'ın işgaline hayır diyor.

İSTANBUL

* İstanbul Barosu'na kayıtlı avukatlar 10 Nisan günü saat 13:00'de Taksim Tepebaşı'nda bir araya gelerek ABD Konsoloslukuna yürüdüler. Avukatlar burada bir basın açıklaması yaptı. Basın metnini okuyan **Gülçin Çaylıgil** "unutulmalıdır ki, işgalciler ve savaş suçuna bulaşanlar, insanlığın vicdanında şimdiden mahkum olmuştur. İşgalin sorumlularını elbette yargı önüne çıkartacağız, savaş suçlularını şimdiden teşhir edilmeli, yargılanmaktan kurtulamayacakları hatırlatılmalıdır" dedi. Avukatlar "Katil ABD Irak'tan Defol" sloganını attılar. Daha sonra 3 avukat üzeri petrole boyanmış "Savaşa Hayır-No War" yazılı çelengi ABD Başkonsoloslukuna önüne bıraktı.

* Okmeydanı Savaş Karşıtı Birlik 12 Nisan 2003 tarihinde saat 20:00'de Mercan Düğün Salonu'nda "Irak Sorunu" başlıklı bir panel gerçekleştirdi. Panele **Erdoğan Aydın** (araştırmacı yazar), **Rüstem Batum** (TV programcısı) ve **Sennur Sezer** (şair-yazar) ka-

tıldı. Panele mahalle halkından yoğun bir ilgi oldu. Panelde sözü ilk olarak **Erdoğan Aydın** aldı. Aydın konuşmasında "Fedailer ortada yok, Saddam ortada yok. Direnişle karşılaşmayan ABD Bağdat'ı işgal etti. 11 Eylül'den sonra bütün her yere saldıran ABD ve işbirlikçileri saldırmadan önce 'terör var' bahanesiyle halkı kandırıyor. Asıl terörist ABD'dir" dedi. Ardından **Rüstem Batum** sözü aldı ve "Direniş olacağını düşünüyorum. Tonlarca bomba atıldı. Kimsede yılmılık olmamalı. Kitle imha silahlarını bulamadılar ama petrol için birçok çocuğun kanını döktüler. Bu bir savaş değil saldırganlıktır. Yarın İran'a, Kore'ye, Suriye'ye ve son olarak bize saldıracaklar. Medya Irak saldırısına yoğunlaşınca Filistin'de katliamların daha da arttı" dedi. Son olarak sözü alan **Sennur Sezer** ise şiirleriyle Irak halkının yanında olduğunu gösterdi. Konuşmaların ardından soru cevap bölümüne geçildi. Panelin ardından **Grup Yankı** sahne aldı ve söylenen türkülerle eşlik edilip halaylar çekildi. Grup Yankı'nın ardından son olarak

Grup Tavır türkülerini söyledi. Etkinlik saat 23:00'de sona erdi.

* 13 Nisan günü Taksim'de iki eylem vardı. İlk olarak Oda-başı'nda toplanarak ABD Konsoloslukuna yürümek isteyen **Özgür Gençlik** üyelerine polis göz yaşartıcı gaz kullanarak gençleri gözaltına aldı. Grup polise yumurta ve taşlarla karşılık verdi, bunun üzerine kısa süreli bir arbede yaşandı. Polis 20 kişiyi feci şekilde döverek gözaltına alırken 3 kişi ise Taksim İlk Yardım Hastanesine kaldırıldı.

İkinci eylemde ise TÜYAP önünde toplanan Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği burada bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklaması sırasında "**Kahrolsun ABD, işbirlikçi AKP**" vb. sloganlar attılar. Basın açıklamasının ardından ABD bayrağı yakılarak eylem bitirildi.

*Özgür Gençlik okurlarının ABD'nin Irak saldırısını protesto etmek için ABD Konsoloslukuna önünde yaptıkları eyleme polis saldırmış ve çok sayıda kişiyi gözaltına almıştı. Buna ilişkin 9 Nisan günü İHD'de

bir basın açıklaması düzenlenen **Özgür Gençlik** okurları polisin bu tutumunu kınadılar. Basın metnini okuyan **Güler Ünal** gözaltında sözlü tacizlere ve tehditlere maruz kaldıklarını belirtti.

Özgür Gençlik okurlarının açıklamalarının ardından Mücadele Birliği okurları da afiş asarken polis tarafından zorla gözaltına alındıkları için bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamayı yapan **Şenol Budak** "polis bizden izin belgelerimizi istedi, biz de gösterdik ama zorla tartaklanarak gözaltına alındık. Gözaltında sürekli olarak psikolojik baskıya ve küfürlere maruz kaldık. Bizleri hiç uyutmadılar, pencereden atmakla, öldürmekle tehdit ettiler. İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde 4 gün bekletildik. Gözaltından çıktuktan sonra elimiz ayağımız tutmuyordu" dedi.

* 16 Nisan'da CMUK Çocukları Avukatları Irak'taki çocukların öldürülmesini protesto etmek için İstanbul Gülhane Çocuk Mahkemesi önünde bir araya gelerek bir basın açıklaması yaptılar. Avukatların cüpleriyle katıldığı basın metni-

ni **Erdal Doğan** okudu; "Biz çocuk mahkemelerinde küçüklerin yararını sağlamaya çablayan avukatlar ve hukukçular olarak; hukuk tanımaz ABD'yi protesto ediyoruz. Ve kendilerine hatırlatırız ki attığımız bombalarla ektiğiniz kin ve nefret tohumlarıyla çocuklar rüyalarınızda dahi iki yakınızda olacaklardır" dedi. Basın açıklaması yapılırken polisin geniş önlem aldığı görüldü. Açıklama alkışlarla sona erdi.

ANKARA

*Ankara Sağlık Platformu bileşenleri (**Diş Hekimleri Odası, Eczacılar Odası, Sağlık ve Sosyal Hizmetler Sendikası, Tabipler Odası, Veteriner Hekimleri Odası**) 16 Nisan Çarşamba günü ABD Büyükelçiliğine giderek bir basın açıklaması yaptı.

Yapılan açıklamada "21. yüzyılın en büyük ayıbına aday olacak şekilde bu işgal ortamını yaratarak bugünü ve dünü yağmalayanların özgür geleceğin kurucusu olacağına inanmamız beklenebilir. Bu işgali sonlandırmak ve ABD ve İngiltere yönetimlerinin açtığı yaraların sarılması için gereken herşeyi yapacağız" diyen sağlık emekçileri Yüksel Caddesi'nde "İşgali durdurun, Ortadoğu'dan defolun", "Yoksulluğa hayır", "Savaşa hayır, sağlığa bütçe" vb. sloganlar ile ABD konsoloslukuna önüne yürüdüler. Burada hazırladıkları açık mektubu içeri atan kitle sloganlar ile dağıldı.

* Savaş karşıtları her cuma günü Sakarya Caddesi'nde bir araya gelerek emperyalizme karşı tepkilerini dile getiriyorlar.

18 Nisan günü Özgürlük Anıtı önünde toplanan bir grup "İşgalci ABD Ortadoğu'dan defol", "Biji Biratiya Gelan" sloganları atarak bir basın açıklaması okudu. Kültür hazinelerinin, sarayların yağmalandığı, Petrol Bakanlığı'na ise dokunulmadığı belirtilen açıklamada Savunma Bakanı **Donald Rumsfeld**'in "Yağma Özgürlüktür" sözlerine de değinilerek "Özgürlük bu ise demok-rasi de yağma, katliam ve sömürgeciliktir" denildi.

* Yüksel Caddesinde arala-

rında çocukların da bulunduğu savaş karşıtları ABD işgalini protesto ettiler.

Her cumartesi günü 12:30'da yapılan eyleme bu defa çocuklar da gitarları, sazları ve davulları ile katıldı.

"Ortadoğu ABD'ye mezar olacak" sloganlarının atıldığı eylemde çocukların yazdığı basın açıklamasını yine çocuklar okudu.

"Bütün yetişkinlere sesleniyoruz; Birbirinizden neden bu kadar nefret ediyorsunuz?" diyerek tepkilerini dile getiren çocuklar, generalleri affetmeyeceklerini söyleyerek herkesi Iraklı çocuklara yardım etmeye çağırdı. Güne Umud adıyla oluşturdukları müzik grubu ile Nazım Hikmet'in "Hiroşima" şiirini seslendiren çocuklar eylemcilerden yoğun ilgi gördü. Çocuklar dünyanın bütün çocuklarının kardeş olduğunu haykırarak; "Çocuklar ölmesin savaşı durdurun" çağrısı yaptılar.

İZMİR

İçerisinde Yeni Demokrat Gençlik'in de olduğu Savaş Karşıtlı Gençlik Platformu 11 Nisan Cuma günü İzmir İHD önünde 57. ve 58. hükümetler adına suç duyurusunda bulunmak için biraraya geldi. İHD önünden Adliye'ye gitmek isteyen gençlere polis izin vermedi. Polisin ablukası altında basın açıklaması yapan platform üyeleri "Öğrenciye değil ABD'ye barikat", "Irak halkı yalnız değildir", "Kahrolsun ABD emperyalizmi" vb. sloganlarla barikata tepki gösterdiler. Polisin "dağın" uyarısına gençler dağılmamakta kararlı olduklarını söyleyerek harekete geçmek istediler. Bunun üzerine polis eylemcilere çok sert müdahale etti. Müdahale sırasında çok sayıda genç yaralandı. Saldırı sırasında gazetecilerle halk da polisten dayak yedi. Polisle gençler arasında kısa bir kovalamaca yaşandı. Polisten kaçan bir grup genç AKP Konak İlçe binasına girdiler. Grubun binaya girmesi ile birlikte bina çok sayıda sivil ve çevik polis tarafından abluka altına alındı. İHD yöneticileriyle uzun bir görüşme yapan gençler polisin de gözaltına almayacağı sözü üzerine binayı terkederek bina önünde bir açıklama yaptılar. Yapılan açıklamada polisin bu tavrı kınandı. Daha sonra belediye otobüsüne bindirilen gençlerle polis arasında yine arbede yaşandı. Bu arada arabulucu olarak gelen İHD İzmir Şube Başkanı Mustafa Rollas, İHD yöneticileri ve Oktay Konyar da gözaltına alındılar. Bu gelişmeler üzerine

18:00'de İHD bina önünde bir açıklama yaparak polisin tutumunu kınadı.

BURSA

* Uludağ Üniversitesi öğrencileri, üniversite içerisinde savaş karşıtı bir dizi eylem yapıyor. 8 Nisan günü "Savaşa hayır" kokartları takan öğrenciler yaklaşık 1500 kokartı da üniversite içerisinde öğrencilere dağıttılar.

* 9 Nisan günü ise üniversite içerisinde bulunan Mediko-Sosyal önünde saat 12:30'da beş dakika oturma eylemi yapan öğrenciler türküler de söylediler. Ardından öğrenciler adına Yakup Karabacak adlı öğrenci basına yaptığı sözlü açıklamada; savaşın tüm etkilerini ezilenlerin yaşadığını, ülkemizde de IMF'nin savaş ekonomisiyle ezilenlerin yaşamını çekilmez hale getirdiğini, bunun öğrencilere son süreçte ulaşma ve yurt ücretlerine yapılan zamlar olarak yansıdığını belirtti.

Öğrenciler eylem sırasında ABD bayrağının bulunduğu ve kan lekelerinin olduğu savaşa hayır yazılı pankart açarak, sık sık "Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın", "YÖK kalkacak-asker gidecek üniversiteler bizimle özgürleşecek", "Savaşa hayır" vb. sloganlarını attılar.

Eylemin ardından öğrenciler kortej halinde Mühendislik kantini önüne kadar alkış ve slogan atarak yürüdüler. Jandarmanın yoğun olduğu ve yürüyüş sırasında da öğrencilerin sağ ve solunda yürüyerek kantin önüne gelerek burada bir süre beklediği de gözlemlendi.

Öğrenciler kantin önünde de türkülerle halaylar çektiler ve bu eylemlerini sürdüreceklerini belirterek eylemi sona erdirdiler.

Eyleme yaklaşık 150 öğrenci katılırken, çevredeki öğrencilerin de alkışlarla destek verdiği gözlemlendi.

ÖĞRENCİLERE JANDARMA SALDIRISI

İşgale karşı eylem yapmak isteyen Bursa Uludağ Üniversitesi öğrencilerine jandarma saldırdı.

17 Nisan günü saat 12:30'da Mediko Sosyal Tesisleri önünde toplanan öğrencilere daha önce kampüsü işgal eden yüzlerce jandarma saldırdı. Toplanan öğrenciler alkışlarla oturma eylemi yapmak üzereyken jandarma yerde oturan öğrencileri yerlerde sürükleyerek gözaltına almaya başladı.

Arabaların içinde ve karakolda jandarma güçleri tarafın-

dan joplarla, tekmelerle hatta silahların kabzaları ile öğrencilere saldırılarak onlarca öğrenci feci şekilde yaralandı. Gece saat 12:00'de sağlık kontrolüne götürülen öğrenciler darp izlelerinden rapor aldılar. Gözaltına alınan 26 öğrenci gece saat 03:00'te Savcılık'tan serbest bırakıldılar.

* Uludağ Üniversitesi öğrencileri jandarmanın gözaltı ve saldırısını aynı gün saat 18:00'de İHD Bursa Şubesi'nde toplanarak bir basın açıklaması ile protesto ettiler.

Açıklamayı İHD adına Yönetim Kurulu Üyesi Hüseyin Camkırın okudu. Camkırın Jandarmanın saldırgan tutumunu protesto ederek her konuda öğrencilerin yanında olduklarını ifade etti. Eğitim-Sen Yönetim Kurulu'ndan bir kişi de jandarmanın saldırgan tutumunu protesto etti. Eğitim-Sen, SDP, İHD, Halkevleri, Tunceli Derneği, İşçi-köylü, Atılım, Emek ve Adalet ve birçok kurum açıklamaya destek verdi.

TUNCELİ

Tunceli Savaş Karşıtlı Platform 14 Nisan'da Tunceli Yeryüzü Çarşısı üzerinde bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklamasında sık sık "Katil ABD Ortadoğu'dan Defol", "Kahrolsun ABD Emperyalizmi" vb. sloganlar atıldı. Platform adına Emek Platformu Dönem Sözcüsü Hıdır Tangobay bir açıklama yaptı. Tangobay yaptığı açıklamada "ABD'nin insan cesetleri üzerine basarak işgali sürdürdüğünü" dile getirdi. Ay-

rıcı Amerikan mallarını da boykot etmeye çağırdı. Eylem alkışlarla sona erdi.

MARDİN

Mardin Organize Sanayi Bölgesinde bulunan ABD'ye ait askeri malları İskendurun'a

taşıyan askerlere gençler tarafından taş atıldı. Gençler ayrıca savaş karşıtı sloganlar da attı. Tırların camları kırılırken olay yerine gelen polis gençlere müdahale ederek tırlar geçene kadar geniş güvenlik önlemleri aldı.

Koordinasyon'dan işgale karşı eylem

Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu 30 Nisan'da ABD emperyalizminin Irak halkına saldırmamasının 1. ayında Taksim TÜYAP önünde bir basın açıklaması yaptı. Saat 13:00'de başlayan basın açıklamasına kitle örgütleri, dernekler, partiler, dergi çevreleri ve ILPS katıldı. Pankartlarla gruplar halinde alana giren kitle polisin yoğun güvenlik önlemi altında sık sık "Irak halkı yalnız değildir", "Susma haykır işgali durdur", "Gün gelecek devran dönecek

ABD halklara hesap verecek" vb. sloganlar attı. Koordinasyon adına basın metnini okuyan Ayşe Yılmaz; "ABD ve İngiltere, kitle imha silahları kullanarak Irak'ı işgal etti. Petrol Bakanlığı binası ile Petrol rafineleri hariç, yıkılmadık ev kalmadı. Ülkelerine 30 yıldır uğramamış Iraklı işbirlikçilerle bir sömürge yönetim kurmak istiyor. Ancak Irak halkı direniyor. 'Ne ABD, ne Saddam, Özgür Irak' diye haykırıyorlar. Irak'ta Savaşa Hayır Koordinasyonu da tüm işgalciler bütün silahlarını ve uşaklarını alıp Ortadoğu'dan gidinceye kadar susmayacağız" dedi. Ayrıca eylemde Koordinasyon herkesi 1 Mayıs'ta Çağlayan Meydanı'na çağırdı. Atılan sloganlarla, çekilen zılgıtlarla, söylenen marşlarla Iraklılara selamlar iletildi. (İstanbul)

Irak direnişi ve devrimci iradenin rolü

Emperyalizme karşı gerçek mücadele devrimci iradelerle mümkün olur. Çünkü ancak devrimci, anti-emperyalist iradeler emperyalizmin gerçek yüzünü görürler. Onun sömürde, vahşette, barbarlıkta, yıkımda ifadesini bulan emperyalist emellerini gören çelikten bir irade haklılığına ve meşruluğuna inanır. Onu çelikten kılan da emperyalist haydutlar karşısındaki haklılığı ve meşruluğudur. Dolayısıyla emperyalizme karşı yürütülen mücadelelerde kalıcı zafer ve başarılar ancak devrimci iradelerle sağlanır.

ABD ve İngiliz emperyalistleri Irak'ı işgal ederek, dünya halkları nezdinde emperyalizmin gerçek yüzünü bir kez daha gösterdiler. Bir kez daha amaçlarının geri kalmış ülkelerin enerji kaynaklarını talan ve yağma etmek olduğunu gözler önüne sermiş oldular. Bu uğurda, Irak'ı işgal eden emperyalistler ezici çoğunluğu sivil halk olmak üzere, binlerce kişiyi katledip, başta Bağdat olmak üzere birçok şehir ve yerleşim alanını da yerle bir ettiler.

Emperyalistlerin temsilcileri bu vesileyle bir taraftan zafer nazarları atarken, diğer taraftan da yapmayı tasarladıkları yeni saldırıların tehditlerini daha yüksek tonda dile getiriyorlar. **Irak'taki direnişi kırarak, askeri bir üstünlük sağlamanın zafer sarhoşluğuyla dünya halklarını daha açık bir şekilde tehdit ediyorlar.** Ama diğer taraftan da kendi emperyalist emellerini ve yüzlerini dünya halklarının tanımalarına, kendilerine yönelik giderek büyüyen derin öfke ve nefretin oluşmasına da zemin yaratıyorlar. Bu kin, nefret, öfke kitlelerin içinde giderek kök salacak ve Irak'taki direnişin aksine, güçlü iradi önderliklerle daha güçlü anti-emperyalist mücadelelere evrilecektir.

Irak'taki direnişi bu açıdan ele aldığımızda **en büyük eksikliğin bükülmez bir iradeyle donanımlı devrimci bir önderlikten yoksun olduğu görülecektir.** Ama bu eksiklik, bir halkın emperyalist bir işgale karşı verdiği bir direnişte mihenk taşıdır, direnişin sonucunu tayin eden bir olgudur.

IRAK HALKI SADDAM'A RAĞMEN DİRENİŞTİR

Irak halkının, ABD ve İngiliz emperyalistlerine karşı verdiği mücadele ve gösterdiği direniş

haklı ve meşrudur. Emperyalistlerin beklentisinin aksine onları çiçeklerle karşılamamış, bağrılarına basmamışlardır. Tersine ülkelerini savunmaya çalışmış, emperyalist işgale karşı kendiliğinden de olsa bir direnişle yanıt vermişlerdir. **Bu direniş iktidardaki Saddam rejimi koşullarında, Saddam'a rağmen verilmiştir.** İşbaşına geldiğinden beri çeşitli emperyalist güçlerin güdümünde hareket eden ve uşaklığını yapan ve onlarca yıl katmerli bir şekilde ezen bir diktatörlük rejimi açıktır ki, tutarlı anti-emperyalist bir nitelik taşımaktan uzaktır. Dolayısıyla **emperyalist bir işgalde ulusal anti-emperyalist bir direniş için önkoşul olan devrimci bir irade ruhundan da yoksundur.** Nitekim Saddam'ın bu savaşta oynadığı rol ülkesi ve halkın çıkarlarını temsil etmek ve savunmak değildir. Kendisi ve sırtını dayadığı diğer emperyalist güçlerin çıkarlarını temsil etmektedir.

Bu nedenle, Irak halkının gösterdiği direniş **Saddam rejimine rağmen verilmiş ve Saddam rejimini aşan, onun ilerisinde olan bir direniştir.** İktidardaki monarşist diktatörlüğün sınıf karakteri ve ideolojik-politik yapısı gereği, emperyalist işgalde gerekli ve zorunlu olan **anti-emperyalist bir önderliğin boşluğu** sözkonusu olmuştur. Bu zeminde Irak halkının verdiği mücadele, gösterdiği direniş pratikte iradi olarak birbirinden kopuk, yerel alanlarda kendiliğinden verilen direnişler olarak gözükmiştir. Sonuçta Irak halkının mücadelesi ve direnişi mevcut anda askeri olarak esasta bastırılmıştır. Ama **bu Irak halkının Amerikan ve İngiliz emperyalistlerine karşı verdiği direnişin küçümsemesi anlamına da gelmemeli.** Ve yine Irak halkının

verdiği mücadelenin haklı zeminini de ortadan kaldırmaz. Zafer sarhoşluğu içindeki emperyalistler ve medyası Irak halkının mücadelesini küçümsemekte, yaptığı demagoji ve çarpıtmalarla Irak halkının haklılığını dünya kamuoyundan gizlemeye çalışmaktadır. Özellikle Bağdat'a girdikleri ilk günlerde bizzat kendilerinin örgütledikleri, zemin yarattıkları yağma olaylarıyla Irak halkını "ilkel" ve "onursuz" kişilerle dünyaya lanse etmekte, küçük göstermeye çalışmaktadırlar. Oysa **yanstıkları o görüntüleri gerçekte kendileri örgütlemişlerdir ve Irak halkının genel iradesini de yansıtmamaktadır.** Nitekim Irak halkı işgal şartlarında da olsa, giderek artan bir şekilde yaptıkları gösterilerle emperyalist işgalcilere olan tepkilerini dile getirmekte, yağma olaylarına karşı da kendiliğinden örgütlü tavır alarak emperyalistleri tekzip etmektedirler.

ANTI-EMPERYALİST MÜCADELEDE BAŞARI ANCAK DEVRİMCİ İRADE İLE SAĞLANIR

Ama Irak halkının direnişi bir Stalingrad'la, bir Vietnam'la da aynılaştırılmaz. Özellikle direnişin ilk günlerinde Irak direnişini Stalingrad'la, Vietnam'la vb. direnişlerle özdeş tutan anlayış ve yorumlar mevcuttu. Bu anlayışlar Stalingrad ve Vietnam'daki savaşın mihenk taşını göz önünde bulundurmayan bir yaklaşıma içermektedir. Böylesi bir yaklaşım kendi içinde **anti-emperyalist mücadelelerde temel koşul olan devrimci iradeyi ve kararlılığı ve subjektif ögenin rolünü küçümseyen anlayışlar barındırır.** Tarihteki emperyalizme karşı verilen tüm direniş ve savaşlarda bu çok net bir şekilde kendisini gösterir. Stalingrad ve Vietnam'ın dışında emperyalistler Çin'de, Kore'de, ikinci paylaşım savaşında, Balkanlar'da, Laos'ta, Kamboçya'da proletaryanın devrimci iradesi karşısında yenilgiye uğrayarak, tarihlerindeki en canalıcı darbeleri aldılar. Ve yine Küba, Nikaragua, El Salvador vb. ülkelerde gerçekleştirdikleri işgal hareketleri de, devrimci irade ve kararlılıkta kendisini ifade eden direnişlerle yenilgiye uğratıldı. Ve yine Libya, Cezayir'le simgeleşen ulusal burjuvazinin iradeleri de, emperyalistleri işgal ettikleri ülkelerden kov-

muştur.

Emperyalizme karşı gerçek mücadele devrimci iradelerle mümkün olur. Çünkü ancak devrimci, anti-emperyalist iradeler emperyalizmin gerçek yüzünü görürler. Onun sömürde, vahşette, barbarlıkta, yıkımda ifadesini bulan emperyalist emellerini gören çelikten bir irade haklılığına ve meşruluğuna inanır. Onu çelikten kılan da emperyalist haydutlar karşısındaki haklılığı ve meşruluğudur. Dolayısıyla **emperyalizme karşı yürütülen mücadelelerde kalıcı zafer ve başarılar ancak devrimci iradelerle sağlanır.**

Bu irade, o mücadeleye önderlik eden Öncüde somutlaşır. Emperyalizmle arasına derin hatlar çeken bir önderlik ancak böylesi bir iradeyi bağrında taşır. Tarihin emperyalizmi ve tüm gerici uzantılarını yadsıdığı ve kendisinin durduğu haklı ve meşru zemine inanarak o doğrultuda mücadele verir.

Bugün Irak'ı işgal eden ABD emperyalistleri Irak'ta halka önderlik eden devrimci bir iradeyle karşılaşmadıkları için, halkın kendiliğindenci ve örgütsüz direnişleriyle karşılaşmışlardır. Ama aynı ABD emperyalistleri devrimci, anti-emperyalist önderliklerin kolektif bir güzergahta, irade birliği temelinde örgütlediği nice halkların direnişinde ise ağır yenilgiler tattılar. Bunların içinde Vietnam halkının karşısında uğradıkları yenilgi bugüne değin belki de tarihlerinin en ağır yenilgisidir.

Burjuva stratejistleri Vietnam halkının Amerikan emperyalistlerini nasıl yenilgiye uğrattığına bugün bile hayret ederler. Son derece yoksul bir halkın, silah ve askeri güç bakımından kendisinden çok güçlü bir düşmana, çok

ağır kayıplar pahasına da olsa büyük bir yenilgi tattırmasının ardındaki sırrı hala çözebilmiş değillerdir. Onlar, uygulanan savaş stratejisi ve taktikleriyle, Vietnam halkının kahramanlığıyla, coğrafi ve arazi yapısıyla, Fransız ve Amerikan emperyalistlerinin yanlış stratejileriyle açıklamaya çalışmışlardır. **Vietnam Halk Ordusunun Başkomutanı Giap,** Fransız ve ABD emperyalistlerine karşı elde ettikleri eşsiz zaferlerde elbette bu faktörlerin de rol oynadığını belirtir.

Ama Giap esas faktörün **Vietnam İşçi Partisinin önderliğinde verilen halk savaşı ve Vietnam halkının da bu savaşa katılmasında yattığını belirtir.** Devrimci ve bükülmez bir iradenin önderliğinde, Vietnam halkının da irade birliği temelinde örgütlü olarak emperyalistlere karşı topyekün mücadelesinde görünür. Gerçekten de, haklı ve meşruluğuna inanmış devrimci bir önderlik, doğasında taşıdığı devrimci iradeyi halka da mal ederek, anti-emperyalist mücadele ve direnişlere halk yığınlarını seferber edebilir. **Güçlü ve halk yığınlarını kucaklamayan devrimci bir iradenin önderliğinden muaf halkın, emperyalist işgal karşısındaki direnişi örgütsüz, stratejiden ve taktikten yoksun, kendiliğinden bir mücadele olur.** Hatta bu durumlarda halkların işgale karşı direnişini çoğu kez, yarı-sömürgeci, statükocu güçler kendi potalarına çeker, direnişin önderliğini ele geçirirler. Dolayısıyla devrimci iradeye sahip, kitleler üzerinde devrimci otorite kurmuş olan önderliklerin varlığı, rolü ve önemi, anti-emperyalist direnişlerin yönelimi açısından tayin edici bir öneme sahiptir.

**KİTLELERİ HAREKETE
GEÇİREN DEVRİMCİ
İRADA VE KARARLILIK
EMPERYALİSTLERİ
YENİLGİYE
UĞRATABİLİR**

17 Ekim Devrimi ile birlikte, çağımız Lenin'in engin öngörü ve tespitleriyle ifade ettiği gibi, "emperyalizm ve proleter devrimleri çağı"na girmiştir. Bu çağın karakteristik özelliği gericileşen burjuvazinin klasik sömürgeciliğinin yerini, yeni sömürgeciliğe bırakması ve proletarya önderliğindeki devrimlerin çağa damgasını vurmasıdır. Askeri ve siyasi ilhaklarla ekonomik ilhakların gerçekleştirildiği sömürgecilik aşamasında, durmadan ulusal hareketlerle karşılaşan emperyalist burjuvazi, tek tek pazarların bir dünya pazarı haline gelmesiyle, yeni sömürgecilik üzerinden pazarları ekonomik olarak ilhak etmiştir. **Pazarlarda oluşturduğu uşak ve kukla yönetimlerden ulusal burjuvaziye kendine bağımlı komprador burjuvaziye dönüştürmüştür.** Göreli siyasal bağımsızlıkla da ulusal duyguları, uşak yönetimleri üzerinden köreltmiş ve kontrolü altına almıştır. Ama emperyalistlerin işgal şartlarında kitlelerin çarpıtılmış ve köreltilmiş duyguları, emperyalizme yönelik tepki, nefret, kini barındıran kendiliğindenci ulusalcı ve yurtsever duygulara bırakır. Elbette ki bunun boyutları her özgülde farklılıklar içerir. Farklı biçimler alır. Burada önemli olan **devrimci iradenin kitlelerin emperyalist ilhaka yönelik tepki ve öfkesini örgütlemesi ve maddi bir güç haline geti-**

Irak halkının gösterdiği direniş Saddam rejimine rağmen verilmiş ve Saddam rejimini aşan, onun ilerisinde olan bir direniştir. İktidardaki monarşist diktatörlüğün sınıf karakteri ve ideolojik-politik yapısı gereği, emperyalist işgalde gerekli ve zorunlu olan anti-emperyalist bir önderliğin boşluğu sözkonusu olmuştur.

rerek, emperyalizme karşı kanalize edebilmesidir.

Vietnam devriminin askeri önderi Giap kendi ülkesi somutunda ABD emperyalizminin ilhaki ve barbarlığı karşısında, Vietnam halkında oluşan tepki ve nefretin, parti tarafından nasıl örgütlü bir güce dönüştürüldüğünü şöyle belirliyor. "Geçen yıllarda Güney Vietnam halkı duyulmamış yarıcılıkta bir düşmana karşı mücadele etmiştir. Aşırı derecede reaksiyoner, zalim ve insanlık dışı bir karakterde olan Amerikan emperyalistleri ile kukla yönetimi halkımıza birçok güçlükler çıkarmış ve onu pek çok kayıplara uğratmışlardır; buna karşılık olarak ona düşmanın gerçek yüzünü görme imkanını vermişler ve saldırganlara karşı bir kin yaratmışlardır. Savaşta düşmana karşı duyulan mücadele isteği

ile nefret, sonsuz büyüklükte bir güç teşkil ederler. Bunun içindir ki Amerikan emperyalistlerinin tepkili helikopterleri, amfibi tankları, büyük bir hızla sahip mitralyözler, alev makinaları, kendiliğinden güdümlü mayınları, kimyasal zehirli maddeleri, batmaz çıkarma tekneleri ve bütün modern silahları kukla orduyu birbiri arkasına bozguna uğramaktan kurtaramamışlardır.

Aksine olarak elinde mütevazı bir ekipmandan başka bir şeyi olmayan Kurtuluş Ordusu, bunlara rağmen zafer üstüne zafer kazanmayı başarmaktadır; bu, çok yüksek bir savaş kabiliyetine sahip oluşundan-
dır.

Şimdilik Güney Vietnam'da Devrim Savaşı henüz çeşitli güçlüklerle karşılaşmaktadır; fakat vatandaşlarımız kahramanlık ve savaş ka-

biliyetleri sayesinde, gerek Güney'de ve gerekse Kurtuluş Ordusu'nda parlak zaferler kazanmış ve stratejinin sağlam faktörleri haline gelmişlerdir. Halkın politik güçleri gitgide daha çok büyümekte, Devrimin Silahlı Kuvvetleri günden güne gelişmekte, serbest bölgeler durmadan genişlemektedir. Güney Vietnam halkı zafını kuvvet haline sokmaktadır ve Güney Vietnam'daki Kurtuluş Savaşının başarılı bir şekilde gelişmesi, açıkça gösteriyor ki savaşta, sonucu tayin eden faktör insandır, her şeyde kararı veren şey politik faktör ile kuvvettir, yani kesinlikle halk kitleleridir."

Görüldüğü gibi, Vietnam somutunda ortaya konulduğu gibi, devrimci bir önderlik kitlelerin tepkilerini devrimci bir irade etrafında birleştirir, örgütler ve anti-emperyalist sa-

vaşa sevkeder. Güçlü bir düşmana karşı savaşın strateji ve taktiklerini, kurum ve örgütlerini yaratır. Kendi dünya görüşünden hareket ederek bilinçli bir mücadeleyle, son tahlilde **belirleyici olan kitleleri harekete geçiren devrimci irade ve kararlılık emperyalistleri yenilgiye uğratabilir.** Oysa kendiliğinden mücadeleler bu vasıflardan yoksundur. Emperyalist ilhaka karşı haklı ve demokratik bir muhteva taşır. Lakin, öncüden yoksun olduğu için mücadelenin ihtiyacını teşkil eden araç ve kurumları, strateji ve taktikleri yaratamaz ve kitleleri örgütlü bir direnişe sevk edemez.

Bugünkü boyutuyla Irak halkının direnişi tüm haklılığına rağmen Vietnam vb. direnişlerle aynılaştırılmaz. Birinde ABD emperyalizmine ağır bir yenilginin tattırıldığı, diğerinde ise emperyalistler tarafından kırılan iki direniş arasındaki fark görülmelidir. Elbette ki bu direnişin niteliği ve ona bağlı olarak sonuçları açısından böyledir. Emperyalistlerin her iki ülkeye gerçekleştirdikleri işgal açısından tabii ki bir fark yoktur.

Elbette ki, Irak'ı işgal eden ABD ve İngiliz emperyalistlerinin bu tahakkümü sonsuz değildir. Irak halkı da, diğer halklar gibi tepkilerini ve mücadelelerini geliştireceklerdir. Eninde sonunda, bu mücadelenin içinden çıkacak devrimci bir iradenin önderliğinde, ülkelerini emperyalist iblislerden ve uşaklarından köklü bir şekilde arındıracaklardır.

Bugünkü boyutuyla Irak halkının direnişi tüm haklılığına rağmen Vietnam vb. direnişlerle aynılaştırılmaz. Birinde ABD emperyalizmine ağır bir yenilginin tattırıldığı, diğerinde ise emperyalistler tarafından kırılan iki direniş arasındaki fark görülmelidir.

Mücadele etmeye kararlı olan bir halkı yenemezsiniz

Emperyalist haydut ABD'nin Irak'a yönelik saldırısı işgale dönüşmüş bulunuyor. Ancak saldırganlığın bununla sınırlı kalmayacağı ABD emperyalizminin başta Suriye olmak üzere İran'ı da tehdit etmeye başlaması ve bu noktadaki hazırlıklarını hızlandırmasıyla birlikte bir kez daha gözler önüne serilmiş bulunuyor. Ancak özelde Ortadoğu'nun genelde de dünyadaki gelişmelerin eskisine oranla daha hızlı seyir izleyeceği açıktır. Gerek Irak işgali gerekse de emperyalistlerin Ortadoğu'daki yönetimleri ile ilgili olarak **Doç. Dr. Fikret Başkaya** ile söyleşi yaptık.

✓ **ABD'nin Suriye üzerine yürümek istemesi emperyalizmin kalesi olan yapıyı güçlendirmeyi amaçlamasıdır. Kaldı ki ABD'nin oraya yerleşmiş olması İsrail açısından büyük bir avantaj yaratmış durumda. Bu nedenle İsrail'in en sorunlu olduğu ülke Suriye olduğuna göre okların neden bu ülkeye yöneldiği ortadadır.**

-Irak'a yönelik saldırıya bitti gözüyle bakabilir miyiz? Irak'ı nasıl bir gelecek bekliyor?

Savaş denilince genellikle silahlı çatışma anlaşılıyor. Oysa bizim anladığımız çerçevede asıl savaş sınıf savaşımıdır. Sınıflar var olduğu sürece de bu savaş devam edecektir. Bu açıdan Irak'ta savaşın bitirilmesi mümkün değildir. Belki başladığını söyleyebiliriz. Önemli olan bundan sonraki sürecin hem Irak hem de bölge ülkeleri açısından nasıl bir rotaya evrileceğidir. Bu durumu şimdiden öngörmek mümkün değildir. Her şeyden önce Irak'a yapılan müdahale bir savaş değil bir fetih ve saldırı hareketidir. Dolayısıyla ile bu müdahale karşısında

Ortadoğu halkları tarafından ciddi bir anti-emperyalist duruşun sergileneceğini görmek gerekiyor. Ancak burada bir noktaya açıklık getirmek istiyorum. Bir şeye karşı olmak yeterli değil. Birçok insan çeşitli nedenlerle birçok şeye karşı çıkabilir. Burada sorun niçin karşı olunduğu ve karşı olunan şeye ne tür bir alternatif getirildiğidir. İlk planda ABD düşmanlığı artabilir. Ancak bu durum bizim anladığımız şekilde anti-emperyalist bir rotaya geldiği anlamına gelmez. Zira kapitalist sisteme kökten karşı çıkmadan gerçek bir anti emperyalist mücadele yürütmek olanaklı değildir. Kanımca oradaki savaşın yalnızca Ortadoğu ile sınırlı kalmayacağını, tüm dünya çapında anti emperyalist, anti kapitalist mücadeleye ivme kazandıracaklarını söyleyebiliriz.

-ABD emperyalizminin gericisi de olsa Irak'ta ve Ortadoğu'da istikrarı yakalayabildiğini söyleyebilir miyiz?

ABD Irak'ta istikrarı sağlamak için gelmiyor. Bölgeye tümenden yerleşmek için geliyor. Bu gelişin birçok nedeni var. Bunların içinde önemli sayılabileceklerden birisi de İsrail'in konumunu takviye etmektir. Dolayısıyla ile bırakın istikrarın sağlanmasını ikinci bir Filistin olma riski hayli yüksektir. Bundan dolayı bir istikrarsızlıktan söz edebiliriz.

-Irak'a saldırı özgülünde emperyalistler arası çelişkiler daha net bir şekilde su yüzüne çıkmaya başladı. Emperyalist sistemin düne nazaran sonun başlangıcına geldiğini söylemek mümkün mü?

Geçen yüzyıla baktığımızda belli başlı üç çelişkinin varlığını görürüz. Birincisi emperyalist devletler arasındaki çelişkiler. Ki bunun sonucu olarak 1. ve 2. dünya savaşları gerçekleşmiştir. 2. Dünya Savaşı sonrası tartışmasız tek güç olan ABD emperyalizminin diğer emperyalistler karşısındaki üstünlüğü ve aradaki uçurum oldukça büyüktü ve gittikçe de açılma eğilimi gösteriyordu. Ancak bu ABD hegemonyasını

sorunsuzmuş gibi gösteren etken Sovyetler Birliği'nin varlığı idi. Sovyetler Birliği'nin dağılması ile diğer emperyalist devletlerin ABD'ye mahkum gibi görünen yapısının zemini ortadan kalktı. Ve bu büyük güçler arasında çelişkiler daha net görülmeye başlandı. Burada bir noktanın üzerinde önemle durmak gerekiyor. ABD emperyalizminin esas gücünü silah sektörü oluşturmaktadır. Diğer sektörler de ciddi anlamda diğer emperyalist güçler karşısında önemli sayılabilecek zaafiyetler taşımaktadır. Bu yüzden ABD silah gücüyle bu zaafiyetleri aşma çabası içine girmiş bulunuyor. Bunun süreklilik kazanması diğer emperyalist güçlerin ellerinin armut toplamasına bağlı. Böyle bir şey olmayacağına göre bundan sonra ABD ile diğer emperyalistler arasındaki çelişkinin daha da keskinleşeceğini söyleyebiliriz. Irak saldırısını bu sürecin önemli bir başlangıcı olarak görmek sanırım yanlış olmaz. Özellikle Çin, Rusya, Hindistan gibi ülkelerin (bunların arasında Brezilya da sayılabilir) ABD ile olan ilişkilerinde önemli sayılabilecek gerilimler yaşanabilir.

-Sözünü ettiğiniz gibi ABD emperyalizminin askeri üstünlüğüne karşı diğer emperyalist güçlerin belli adımlar attığını görüyoruz. Zira yalnızca ekonomik ve sosyal alanda ABD'ye karşı üstünlük yeterli olmuyor. Bunun için Avrupa Ordusu gündeme getirilmekte. Bütün bu gelişmeler daha yoğunluklu bir çatışmanın ya da 3. Dünya Savaşının bir yönünün habercisi olabilir mi?

Teorik olarak şunu söyleyebiliriz. Kapitalist sistem ürettiği sermayenin bir kısmını yok etmeden yoluna devam edemiyor. Bu yok etmenin çeşitli mekanizmaları var. Rekabetle, reklamlarla ve krizle yok ediyor. Bütün bu mekanizmalar yeterli olmadığı zaman savaşla yok etmeye çalışıyor. Savaş en kapsamlı yok etme araçlarından birisidir. Dikkat ederseniz 2. Dünya Savaşı büyük bir tahribat yarattı. Ancak o tahribat üzerinden uzun sayılabilecek bir genişleme dönemi yaşadı. Dolayısıyla ile kapitalist sistem iki şey üretiyor. Birisi emperyalizm ikincisi ise savaş. Bu nedenle kapitalizm var olduğu sürece savaşlar süreklilik arz edecektir. Buradan hareketle 3. Dünya Savaşının çıkması ihtimal dışı değil ama böylesi bir savaşın görünen bir zamanda ortaya çıkabileceğini öngörmek de o kadar kolay değil. Ancak kapitalizmin tarihine baktığımızda saldırıların yoğunlaştığı dönemler aynı zamanda halkların buna karşı tep-

kilerinin de yoğunlaştığı ve arttığının somut göstergesi olarak karşımıza çıkıyor. Bu açıdan emperyalizmin bugünkü yoğun saldırıları mutlaka karşılığını bulacaktır. Bu durumun nasıl bir seyir izleyeceğini şimdiden söylemek oldukça zor.

-ABD emperyalizminin "şer eksenini" olarak ilan ettiği Irak, İran ve Kuzey Kore üçlüsünden Irak'ın işgali sürerken İran ve Kuzey Kore'den daha önce hileli bir şekilde Suriye'nin hedef tahtasına yatırıldığını görüyoruz. Bu durumun İsrail ile bir bağlantısı kurulabilir mi?

Bu durumun esas halkasını İsrail bağlantısı oluşturuyor. Bildiğimiz üzere İsrail bir bölge devleti değildir. Emperyalizmin Ortadoğu'daki uzantısıdır. İsrail'in bölgede sürekli sorun çıkarmasının nedeni de bir doku uyumsuzluğundan kaynaklanıyor. Dolayısıyla ile İsrail'den söz ederken onun bir Avrupa devleti ya da ABD'nin bölgedeki uzantısından bağımsız söz edemeyiz. Dolayısıyla ile sorun bölgedeki devletlerin emperyalizme bağlı, gerici komprador rejimle yönetilmesi ve siyonizme karşı anti emperyalist bir liderlikten yoksun olmasıdır. Bu açıdan ABD'nin Suriye üzerine yürümek istemesi emperyalizmin kalesi olan yapıyı güçlendirmeyi amaçlamasıdır.

Kaldı ki ABD'nin oraya yerleşmiş olması İsrail açısından büyük bir avantaj yaratmış durumda. Bu nedenle İsrail'in en sorunlu olduğu ülke Suriye olduğuna göre okların neden bu ülkeye yöneldiği ortadadır.

-İran için ne söylenebilir?

Elbette ki ABD İran'a da girebilir. Fakat hiç beklemediği bir şekilde yenilgiye de uğrayabilir. Dolayısı ile böyle bir beklenti olduğu için oraya öyle kolay giremez. Bir tehditte de bulunamaz. Şimdi bakın. Afganistan'a kolay girdiler. Niçin? 1970'lerden beri savaş halinde harap olmuş bir ülke. Irak'a da kolay girdiler sayılır. Çünkü o da '80'lerden beri savaşta ancak 90'lardan beri harap edilmiş. Gerek 1. Körfez

bölgenin yeniden şekillendirilmesi düzleminde PKK/KA-DEK'in dahil edilmesi düşünülebilir mi? Türkiye böyle bir durumda nasıl bir tavır sergiler? Son süreçte Mehmet Ağar gibi tescilli Kürt düşmanı olan birisinin Kürt politikasının gözden geçirilmesi doğrultusundaki sözleri de dikkate alındığında Kürt sorunu süreç içerisinde nasıl bir seyir izleyebilir?

Son 100-150 yıllık Kürt tarihine baktığımızda Kürt önderliklerinde tespit edebileceğimiz önemli hususlar var. Bu Kürt önderlikleri önlerine çıkan tarihsel fırsatları değerlendirememek, kendi gücüne güvenmemek, dünyadaki jeo-politik, jeo-stratejik dengeleri değerlendirememek, düşmanı-

açısından tamamı ile ihanet olduğunu düşünüyorum. Dünyada emperyalizm sayesinde bir şey kazanan görülmemiştir. Zaten böyle bir şey yaşamın tabiatına aykırıdır.

Ben KA-DEK'in bu ikiliye katılacağını düşünmüyorum. Başta Talabani ve Barzani'nin buna karşı çıkacağı kesin. ABD'nin de bu aşamada Türkiye ile ilişkilerini daha da gerginleştireceği söz konusu olamaz. Bu açıdan KA-DEK'in böyle bir sürece dahil edilmesi olanaklı görünmüyor. Ağar'ın söylediklerine gelince. Öncelikle şu tespiti yaparak yanıtlamak gerekir. Türkiye'deki rejim sürekli sorun yaratan ama hiçbir şekilde de bu sorunlara çözüm üretemeyen bir niteliğe sahiptir. Ancak dış

bir şekilde taviz vermeleri olanaklı görünmüyor.

-ABD emperyalizminin saldırganlığına yönelik dünya halkları tarafından önemli ve anlamlı olan tepkiler yükseldi ve yükselmeye devam ediyor. Bu tablodan hareketle dünya çapında devrim dalgasının yükselme rotasına girebileceğini söyleyebilir miyiz?

Dünya halklarının emperyalist saldırganlığa yönelik yoğun tepkilerinin yalnızca bu saldırganlıkla sınırlı olmadığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Kapitalizmin 500 yıllık tarihine baktığımızda saldırıların yoğunlaştığı dönemlerde her zaman halkların karşı duruşu da artmıştır. Kızıldevrililerin katliamı, Afrika'nın köleleştirilmesi ve buna yükselen isyanlar süreklilik kazanmıştır. Sanayi devrimine karşı sayısız direnişlerin yaşanması Paris Komünü'ne zemin hazırlamıştır. 1917 Ekim Devrimi ardından Çin Devrimi, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde yükselen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri bu yoğunlaşan saldırılara bir yanıt olarak çıkmıştır. Emperyalist-kapitalist sistemin bu son saldırısına karşı da yoğun tepkiler söz konusu idi. Savaşla birlikte bu tepkiler doruğa ulaştı. Bu eylemliliklerin kanımca en büyük göstergesi kitlelerin artık sorunların kaynağında emperyalist-kapitalist sistemin olduğunu görmeleridir. Bu durum dünya çapındaki tepkiyi de küreselleştirdi. Bu açıdan önümüzdeki dönem anti kapitalist, anti emperyalist mücadelelerin kabaracağı bir dönem olacaktır.

Kapitalizmin 500 yıllık tarihine baktığımızda saldırıların yoğunlaştığı dönemlerde her zaman halkların karşı duruşu da artmıştır. Kızıldevrililerin katliamı, Afrika'nın köleleştirilmesi ve buna yükselen isyanlar süreklilik kazanmıştır. Sanayi devrimine karşı sayısız direnişlerin yaşanması Paris Komünü'ne zemin hazırlamıştır. 1917 Ekim Devrimi ardından Çin Devrimi, sömürge ve yarı sömürge ülkelerde yükselen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri bu yoğunlaşan saldırılara bir yanıt olarak çıkmıştır. Emperyalist-kapitalist sistemin bu son saldırısına karşı da yoğun tepkiler söz konusu idi. Savaşla birlikte bu tepkiler doruğa ulaştı.

Savaşı gerek ABD ambargosu. Ordusu yıpratılmış, halk sefalete mahkum edilmiş. Üstelik bir diktatör var. Halk buna karşı gelebilirdi. Biliyorsunuz ki mücadele etmekte kararlı bir halkı yenemezsiniz. Öldürürsünüz, toplu katliam yaparsınız. Tüm bunlara rağmen Irak halkı savaşımaya kararlı olsaydı yenemezlerdi. Nihayetinde müthiş bir kayıp verdirebilirlerdi. Toplu katliam yapabilirler. Nitekim böyle bir planları var. Biliyorsunuz Özgür Üniversite programı son sayısında Samir Amin'den bir yazı çevirdik. Samir Amin diyor ki; "Bu Amerika petrol şirketlerinin 30 milyon dolar daha aşırı kar edebilmeleri için 300 milyon insanı pekala gözden çıkarabilecek durumdadır."

-Irak saldırısında Barzani ve Talabani önderliği ABD emperyalizminin yedek gücü olarak işlev gördü. Bu ikiliye

mın düşmanı benim dostumdur anlayışını benimsemek, çözümü emperyalistlerden beklemek, her zaman uzlaşmaya hazır olmak gibi yani bir önderliğin sahip olmaması gereken ne kadar olumsuzluk varsa bünyesinde bulundurmakta. Böyle olduğu için de itilip kakıla geldiler. Son yıllardaki manzarayı görüyorsunuz. Dolayısı ile bu önderliklerin gerçekten Kürt halkının kurtuluşunu sağlama şansları yoktur. Nitekim Irak bombardımanının başlamasından kısa bir süre sonra Celal Talabani'nin bir açıklaması oldu. "Kürtlerin ulusal kurtuluş hareketi başlamıştır" dedi. Bunu söylemesi için bir adamın ya hain olması gerekir ya da dünyada olup bitenlerden bihaber olması. Bunlar değilse demek ki bu ihanet oluyor. Dolayısı ile bu önderliklerin Kürt hareketi ve Kürt halkının kurtuluş

dinamiklerin zorlaması ile büyük çapta olmasa da kısmi adımlar atabilirler. Ancak mevcut politikalarından köklü

İstanbul Sendikalar Birliği: 1 Mayıs'ta alanlardayız

İstanbul Sendikalar Birliği (İSB) 12 Mart'ta ilk temsilciler toplantısını yaparak, emekçilerin haklarını alma, mücadele konusundaki samimiyet ve pratiğini göstereceklerinin adımlarını attılar.

İstanbul yerelinde DİSK, TÜRK-İŞ ve KESK'e bağlı sendikaların "saldırıları püskürtmek, kazanılmış haklarını korumak, geliştirmek ve savaşı durdurabilmek amacıyla oluşturdukları İSB emekçilerin sorunlarına ilişkin konuların tartışıldığı ve kararların alındığı toplantılar düzenleyerek bunların pratikte ileriki süreçlerde alanlarda gösterileceğini belirtiyor.

"**Konfederasyonlara değil, ama mücadeleye alternatif olacaklarını**" belirten ve amaçlarını "İstanbul yerelinde emek güçlerinin mücadelesine ivme kazandırmak, ortak iradeyi güçlendirmek" olarak ifade eden İSB, son toplantısını Osmanbey'deki La Bella Salonunda saat 13.00'de yaptı. İSB Sekreteryası adına açılış konuşmasını yapan Dönem Sözcüsü Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı **Ekber Işık** emekçilere kapsamlı bir saldırının olduğu ve bundan kaynaklı olarak da bu tür birlikteliklerin mücadele noktasında önemli olduğunu belirtti. Toplantıya katılan 500'e yakın sendika başkanı ve işyeri temsilcileri aynı kararlilikla 1 Mayıs'ta kararlı ve militan bir şekilde alanlarda olacaklarını, taleplerini haykıracaklarını belirttiler. Sendikal mücadeledeki bu birlik işçiler cephesinden de olumlulukla karşılandı. (İstanbul)

Tekstil işçilerine haksız uygulama

İzmir'in Tire ilçesinde bulunan Güçbirliği Tekstil çalışanları 14 Mart 2003 tarihinde patron tarafından "işveren keyfi bir durumda hiçbir açıklama gereği bile duymadan çalışanları işten atabilir" yazılı bir sözleşmeyi imzalatmaya zorlandı. Toplam 210 kişinin çalıştığı atölyede bu sözleşmeye 170 işçi, haklarına aykırı olduğu gerekçesiyle karşı çıktı ve imzalamadı. Bunun üzerine patron tarafından işçilere sözleş-

meyi imzalamaları noktasında baskı uygulandı. Sözleşmeyi imzalamayan işçilerin haklarını ara- mak için Tekstil Sendikası'na üye

Tire'de bulunan

Güçbirliği Tekstil çalışanları sendikaya üye olma sürecinde işlerinden atıldılar.

İşlerinden atılan işçilerin haklarını geri alıncaya kadar direneceklerini ifade etiler.

oldular. Ancak üyelik işlemleri tamamlanmadan işçiler işten atıldı. Patronun keyfi ve haksız tutumundan kaynaklı, geçinmekte zorlanan işçilerden **Osman Özatay** işten atıldıktan sonra ekonomik olarak çok zor koşullarda olduğunu ve her yere borçlandığını ve evin tek çalışkanı olduğunu

söylüyor. **Funda Dinçel** adlı işçi ise Güçbirliği Tekstil'in Personel Müdürü **Ulvi Tarlı**'nın kendisini telefonla rahatsız edip tehditler savurduğunu ifade etti. İşçiler Tire'de sendikal bir örgütlenme olmadığını, kendi örgütlenmelerinin patronu korkuttuğunu ve verdikleri karardan asla geri dönmeyeceklerini, haklarını elde edinceye kadar direneceklerini ve gerekli yasal yerlere başvurduklarını ifade ettiler. (İzmir)

"SEKA'yi sattılmayacağız"

Balıkesir'de özelleştirme listesine giren SEKA Kağıt Fabrikası'nın işçileri fabrikalarının satışını engellemek için başlatılan "SEKA'daki peşkeşi durdurun kampanyası"nda toplanan 15 bin imzayı AKP ve CHP Genel Merkezlerine faksлады. Konuya ilişkin açıklama yapan Selüloz-İş Şube Başkanı **İsmail Deniz SEKA'nın peşkeşi çekilmemesi için elimizden geleni yapmaya, karşı durmaya kararlıyız. Ve toplanmış olan 15 bin imza da küçümsenemez. SEKA devletin elinde olmadan çalışmaz. 1 yıl çalışsa daha kârlı duruma gelir**" dedi. (İzmir)

HİLTON'DA GREV

Birçok iş yerinde toplu iş görüşmelerinin sürdüğü bugünlerde Ankara'da Hilton Otel'de örgütlü OLEYİS Sendikası ile iş yeri sahibi arasındaki görüşmelerin tıkanması üzerine 10 Nisan günü iş yeri-ne grev kararı asıldı.

Öğlen saatlerinde otelin önünde toplanan çalışanlar alkış ve sloganlar ile patronu protesto ettiler. Otelde çalışan 300 işçi adına yürütülen görüşmelerde sendika brüt 550 milyon lira olan ücretlerine %60 zam yapılmasını talep ederken patron ise %16 oranında zam öneriyor. (Ankara)

Tuzla deri işçileri TİS'i tıkayan deri patronlarını uyardı

Tuzla Deri Organize Sanayi'de çalışan Deri-İş Sendikası üyesi işçiler, sözleşme görüşmelerinin tıkanması üzerine yaptıkları eylemde sözleşmenin imzalanmaması halinde üretimi durduracaklarını söylediler.

4-16 Nisan 2003 tarihinde Tuzla Deri Organize Sanayi'de çalışan Deri-İş Sendikası üyesi işçiler, sözleşme görüşmelerinin tıkanması üzerine yaptıkları eylemde sözleşmenin imzalanmaması halinde üretimi durduracaklarını söylediler. Yapılan eylemde konuşan Deri İş Sendikası Tuzla Şube Başkanı **Hasan Sonkaya**, AKP hükümetinin IMF politikalarını uygulamayı sürdürdüğünü ve bu nedenle emekçilerin haklarına yönelik saldırıların arttığını belirtti. Sonkaya; "TİS'lerin tıkanmasının nedeni biz değil iş verendir" dedi ve konuşma-

sını şöyle sürdürdü; "biz asla taşeron çalışmayı kabul etmeyiz. Patronların 'taşeron işçi çalıştırılmaz' maddesini kabul etmemesinin nedeni ilerde bu uygulamayı hayata geçirmek istemeleridir."

Deri-İş Genel Başkan Vekili **Musa Servi** ise "biz özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya karşı durmalıyız yoksa yakında bu uygulamalar bizim ya da arkadaşlarımızın çalıştığı işyerlerine sokulacaktır" diyerek patronların gerçek amacının sendikaların yetkisini düşürmek olduğunu belirtti ve tüm işçileri yaklaşan 1 Mayıs'a

katılmaya çağırdı. Servi ayrıca bu eylemin bir uyarı olduğunu söyleyerek patronlar uzlaşmaz

tutumunu sürdürürse eylemlerin devam edeceğini de belirtti. (Kartal)

ATİK 16. KONGRESİNİ BAŞARI İLE GERÇEKLEŞTİRDİ

**US-IMPERIALISMUS, NIMM DEINE
BLUTIGEN HÄNDE VOM NAHEN-OSTEN WEG !**

**US-IMPERIALISM, TAKE YOUR BLOODY
HANDS OFF THE MIDDLE-EAST !**

**IMPERIALISME AMERICAIN OTEZ TES MAINS
SANGLANTES DU MOYEN-ORIENT !**

**ABD EMPERYALİZMİ KANLI ELLERİNİ
ORTADOĞUDAN ÇEKİ**

ILPS
International League
of Peoples' Struggle

ATİK
Avrupa Türkümlü İşçiler Konfederasyonu
Konföderation der Arbeiter aus der Türkei in Europa
Confederation Workers from Turkey in Europe
La Confédération des Travailleurs de Turquie en Europe
Confederatie van Arbeiders uit Turkiye Europa

17. mücadele yılını geride bırakan ATİK gerçekleştirdiği 16. kongresiyle tarihi bir imza daha attı. 4 Federasyon ve 10'un üzerinde komitesini temsilen 120 delegenin katılımıyla gerçekleştirilen kongrede bir çok karar alarak yeni faaliyet döneminin ana hatlarını belirleyen Atik bir kez daha mücadeledeki kararlılığını vurgulamış oldu. Faşizme ve her türlü gericiğe karşı mücadelede yitirilenlerin anısına yapılan saygı duruşuyla başlayan, delege tespiti ve açılış konuşmasıyla devam eden

kongre de daha sonra "anti emperyalist mücadelenin tarihi ve görevlerimiz" taslak yazısının tartışılmasına geçildi. Kongrenin açılış konuşmasını 15. dönem konsey adına başkan **Metin Atak** yaptı. Atak konuşmasında kongrenin Türkiye'de ve dünyada önemli gelişmelere tanıklık eden bir süreçte yapılıyor olmasına ve bu açıdan da oldukça önemli olduğuna değinerek ABD'nin 11 Eylül sonrası yoğunlaşan saldırıları üzerinde durdu. Son olarak ABD'nin Irak'a saldırması ile

birlikte emperyalistler arası çelişkilerin daha da gün yüzüne çıktığına değinen Atak "şimdi Irak'ta ne olacaktır? ABD ve İngiliz emperyalistleri işgal ettikleri bu topraklardan artık çıkamayacaklardır. Irak'ta kendi istediği bir kukla hükümeti işbaşına getirdikten sonra ABD ve İngiliz emperyalistleri petrol yataklarını denetimlerine alacak ve Ortadoğu'da kendileri ile uzlaşmayan diğer ülkelere, Suriye ve İran'a yönelecektir" dedi. Son olarak gelişen bu durum-

dan Avrupa'da yaşayan göçmenlerin de fazlası ile etkileneceğini sözlerine ekleyen Atak "işte tüm bu gelişmelerin yaşandığı bir dönemde toplanan kongremizin bu sorunları tartışıp sonuçlar çıkartması bir zorunluluktur. Sebep ve sonuçlar önemlidir. Tartışmak plan yapmaktır, plan ise yönelim demektir. Konfederasyon olarak önümüzdeki çalışmaları bu gelişmeler ışığında belirlemek durumundayız. Kongremizin sorunların üzerinden atlamadan bu gelişmeleri tartışacağına inanıyoruz. Kongremizin başarılı geçmesini diliyor, çalışmalarınızda başarılar diliyorum" diyerek sözlerine son verdi. Yoğun ve oldukça geniş bir şekilde ele alınıp tartışılan "anti emperyalist mücadelesi tarihi ve görevlerimiz" maddesi oylamaya sunulmadan önce, Türkiye'den kongreye davetli olarak katılan Açılım Hukuk Bürosu avukatlarından **Hakan Karakuş** kürsüye gelerek, ABD'nin Irak'a yaptığı saldırı ve işgali hukuksal yönüyle ele alarak açıklamalarda bulundu.

Bir yıl boyunca yürütülen faaliyetler ve eksikler üzerinde de durulan kongre, önümüzdeki dönem faaliyetlerini de belirterek faaliyet raporunu ve ardından sunulan mali raporu onaylayarak, seçimlere geçti. Yeni konseyi ve denetim kurulunu seçen kongre, tüm gündemleri bitirerek kongreyi sonuçlandırdı.

16. Atik Kongresinin Faaliyet Yürüttüğü Avrupa Ülkelerindeki Ekonomik Ve Siyasal Duruma İlişkin Tespitleri Ve Önüne Koyduğu Çalışmalar

Faaliyet yürüttüğü alanlara ilişkin de çeşitli değerlendirmelerin yapıldığı kongrede Almanya, Avusturya, Fransa, Hollanda, İngiltere, İsviçre vb. ülkelerdeki somut gelişmeler ve çalışmalar üzerine de tartışmalar yapıldı. Bu ülkelerde yapılan seçimler, emperyalist saldırganlık karşısındaki duruşları, emperyalistler arası çelişkilerden kaynaklı ortaya çıkan durumlar değerlendirildi. Bu bölümün sonuç yerine hazırlanan kısmında ise "tüm bu gelişme-

ler ve tahliller bize şunu gösteriyor ki, Avrupa Birliği içinde yer alan tek tek ülkelerdeki bu gelişmeler, bütünlüklü ve eş güdüm içinde ele alınarak genel bir politika olarak uygulanmaktadır. Rapor içinde geçen ülkelerdeki sosyal hakların kısıtlanması tesadüfö olmayan genel bir politika olarak ele alınmakta ve uygulanmaktadır. Sigortaların artırılması, işsizlik paralarının düşürülmesi, işten çıkartmaların kolaylaştırılması, parası olana sağlık, parası olana öğrenim, özelleştirmeler, Taşeron firmaların çoğalması, göçmen haklarına sınırlama vb tüm bu uygulamalar Avrupa Birliği devletleri hükümetlerinin perde arkasında aldıkları kararlar olarak tek tek ülkelerde uygulanmaktadır. Konfederasyon olarak önümüzdeki dönemde, yerli işçi sınıfıyla birlikte bunlara karşı bir duruş sergilemek, kazanılmış sosyal hakların geri alınması, için mücadele etmek gibi bir görevimizin olduğunu açık olarak belirtmeliyiz. Sendikaların devre dışı bırakılmaya çalışıldığı açıktır. Sendikal mücadelenin işyerlerinde önemli bir örgütlenme olduğunu unutmadan bu alanda da bu örgütlülüklerin yaşatılması, sendikalara girme, aktif çalışma, üye olmayı politik bir yönelim olarak benimsemeliyiz" denildi.

Bunun yanısıra Halkların Uluslar arası Mücadele Ligi çalışmasına gereken önemin verilmesi, tüm federasyonların buldukları ülkelerde LİG komitelerini oluşturmaları, farklı kitle örgütleri ve anti faşist, anti emperyalist kurumların LİG çatısı altında toplanmaları için bir kampanya yürütülmesi kararları alındı.

Oldukça coşkulu geçen kongre sırasında ayrıca kongreye gelen mesajlarda okundu. **Partizan**, **İşçi-köylü** ve **Yeni Demokrat Gençlik** ve **Tohum Kültür Merkezi** imzalı mesajlarında okunduğu kongre coşkulu bir şekilde son buldu.

Emperyalist işgale hayır

Irak'ta ABD ve İngiliz emperyalistlerinin başlattığı saldırganlık Bağdat'ın düşüşüyle yerini işgale bırakmış bulunuyor. Saldırganlıktan önce ve Irak'a saldırı sürer-

ken susmayan ve ABD ve İngiliz emperyalistlerini lanetleyen dünya halkları, işgale de karşı koyuyor ve emperyalist güçlerin bölgeyi terk etmesini istiyor.

ULM

Emperyalist saldırganlığa karşı ULM'de 05 Nisan 2003 tarihinde bir miting ve yürüyüş düzenlendi. Eylem

öncesinde yapılan hazırlıklarda üç gün ard arda 4500 adet yürüyüş çağrısı yapıldı. Aynı zamanda ATİK'in Almanca ve Türkçe bildirileri dağıtıldı. Yürüyüş sırasında "Emperyalist saldırgan-

lığa hayır, terörist Amerika" vb. gündeme damgasını vuran sloganlar eşliğinde miting alanına gelindi. Alanda ATIF, Ulm Tohum Kültür Merkezi ve Ulm YDG Komitesi adına birer konuşma yapıldı. Konuşmalarda bu savaşın haksız savaş, emperyalist saldırı, aynı zamanda ABD'nin dünyanın en büyük teröristi, amacının da bir

diktatörü devirmekten oraya özgürlükler getirmekten ziyade oraya hakim olma, doğal kaynakları kendi hizmetine sokma ve Ortadoğu'yu kontrollerine alma olduğu gibi ortak noktalarda birleşiliyordu.

İSPANYA

İspanya'da Genel İşçi Sendikaları Konfederasyonu (CGT)'nin çağrısıyla 10 Nisan'da yapılan 2 saatlik greve %80 oranında katılım oldu. Irak'ın işgalini protesto amacıyla örgütlenen eylemi CNT Sendikası, barış örgütleri ve sol partiler de destekledi. Grev dolayısıyla ülkenin birçok kentinde on binlerce kişinin katıldığı büyük gösteriler de yapıldı.

YUNANİSTAN

Yunan Sosyal Forumu, ABD ve NATO'nun Avrupa'daki en büyük deniz ve hava üssünde 5 Nisan'da protesto gösterisi düzenledi. Irak'ta bulunan 6. Filo ve askeri güçlerin ihtiyaçlarının karşılanmasında merkezi bir öneme sahip. Savaş karşıtı hareket ve Yunan Sosyal Forumu Suda'da bulunan üssün kapatılmasını ve Yunan devletinin ABD ve İngiltere'ye askeri kolaylık sağlamaya son vermesini istedi.

Atina'da 16 Nisan'da düzenlenen

AB Zirvesinde 10 ülke törenle Birliğe üyelik anlaşması imzalarırken küreselleşme ve savaş karşıtları gün boyu gösteri yaptı. 11 bin polisin önlem aldığı eylemin hedefi İngiltere Başbakanı Blair, İspanya Başbakanı Aznar ve İtalya Başbakanı Berlusconi idi. Sayıları 6 bini bulan ve "Kasaplar: Blair, Berlusconi, Aznar" yazılı pankart taşıyan göstericilere saldıran polis, göz yaşartıcı bomba kullandı. Buna rağmen protestocular Amerikan Büyükelçiliğine kadar yürüdü. Sabah saatlerinde ise 100 kişi Atina'daki British Airways bürosunu işgal etti.

ROMA

"Savaşı Durduralım Komitesi" tarafından organize edilen yürüyüşe, işçi sendikaları, küreselleşme karşıtı gruplar, Katolik dernekleri, öğrenciler, çevreciler ve muhalefet milletvekilleri katıldı. Yürüyüş için, otobüs ve trenlerle Roma dışından da birçok kişinin geldiği açıklandı. Bazı gençler, Amerikan bankalarının şubelerini taşlarken, göstericilerin ABD ve İngiltere konsoloslukları önüne gitmesine izin verilmedi.

Kendilerine "İtaatsizler" adını veren küreselleşme karşıtı gruplar, Amerikan petrol şirketi Esso'yu protesto amacıyla, bu şirketin bayiliğini

yapan bazı benzin istasyonlarının çıkışlarını kapattı ve sembolik işgal eylemleri yaptı.

KIBRIS

Savaş Karşıtı Öğrenci Girişimi 10 Nisan günü Gazimagosa'da ikinci kez "Savaşa Hayır" sloganıyla yürüyüş eylemi yaptı. Yürüyüş sırasında savaş ve ABD karşıtı sloganlar atan ve pankart taşıyan eylemciler, BM Barış Gücü Kampı önünde de ıslıklı ve alkışlı protesto gerçekleştirdiler.

Yürüyüşün ardından DAÜ Giriş kapısı önünde oturma eylemi ve ardından Türkçe, İngilizce ve Arapça okunan bildirimlerle tamamlandı. Türkçe bildiri okuyan Savaş Karşıtı Öğrenci Girişimi Sözcüsü, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nden Ediz Kanatlı, Irak halkının 12 yıldır ABD ve BM tarafından uygulanan ambargolar nedeniyle yeterli gıda ve ilaç bulunmadığı için ölüme terk edildiğini, bu yetmezmiş gibi şimdi de ABD ve İngilizlerin bombalarına maruz kaldığını söyledi. Savaşa destek veren ülkelerin de Irak'ta işlenen suç ortak olduklarını ifade eden Kanatlı, hava sahasını ABD'ye açan ülkeleri protesto etmek amacıyla imza kampanyası başlatacaklarını söyledi.

Dünyadan Notlar

'AĞAÇ SÜKUNETTEN HOŞLANABİLİR, ANCAK FIRTINA ASLA DİNMEYECEKTİR'

Irak, emperyalist güçler tarafından işgal edildi, ancak emperyalistlerin 'Saddam kitle imha silahlarına sahiptir' iddialarını doğrulayacak hiçbir bulguya rastlanmadı. Irak'ta yaşanan istikrarsızlık ve kaosun gerçek yaratıcılarının emperyalist işgalciler olduğu bir kez daha ortaya çıktı.

Irak'a emperyalistler tarafından götürülen özgürlük değil katliam, yıkım ve acı olduğuna Irak halkıyla birlikte dünya halkları bir kez daha tanıklık etti.

Emperyalist haydutların Irak'ın sadece yeraltı zenginliklerini yağma ve talan etmeyeceğini aynı zamanda yerüstü zenginliklerini ve tarihi zenginliklerini de yağma ve yok edeceklerini daha önceki yazılarımızda belirtmiştik. Nitekim öyle oldu. Irak petrolünün güvenliği ve koruması en üst düzeyde donanımla sağlanırken, Irak'ın tarihi zenginlikleri, uygarlık mirası olan müzelerin, tarihi yerlerin, eğitim ve kültür binalarının bombalanarak yakılıp yıkılırken geriye kalanların da yağma edilmesine seyirci kalınarak, yok edilmesine açıkça destek sunmuştur. Irak halkının tarihine ve zenginliğine ait ne varsa bütün değerlerin yok edilmesi, yağma ve imha edilmesi emperyalist işgalcilerin suçlarının niteliğini ortaya koymaktadır.

Emperyalist işgalciler yalnızca insanlığın düşmanı değildir, onlar aynı zamanda uygarlığın, tarihin ve kültürün de düşmanlarıdır. Irak'ın tarihsel zenginliğine, uygarlık mirasına yapılan saldırı geç-

mişe ait tüm değerlerin, zengin mirasın imha ve yıkımını sağlayarak, her şeyi kendileriyle başlatmak ve bu emperyalist kültürü egemen kılmak amaçlı tarihsel belleği yok etmek istemektedirler. Amerika kutasını ilk işgal eden sömürgeci ataları gibi yaptılar. Nasıl ki, kızıldirililere ait uygarlık ve tarihsel kültürel değerleri yok edip, ortadan kaldırdıysalar, bugün de benzer şeyi Irak'ta yapmaktadırlar. Emperyalizm, kendisine ait olmayan kültürün ve halkların uygarlık mirasının düşmanıdır. İnsanlık düşmanları, tarihin, kültürün ve uygarlığın dostu olmazlar.

Saddam'ın suçları, Irak topraklarında ölüm saçarak petrol ve tarihi zenginlikleri gaspedenlerin suçlarının yanında zayıf kalır.

İŞGAL, İRAK'I YAPILANDIRMA PROGRAMIYLA KALICILAŞIYOR

Kapitalist-emperyalist ülkeler arasında görüş farklılıkları ve kutuplaşmalar işgal öncesi gibi Irak'ın yeniden yapılandırılması programında da devam etmektedir. ABD emperyalistleri Irak'ı yeniden yapılandırma sürecine İngilizleri de yanına alarak sürece katarken, bu işe BM'nin de dahil edilmesini isteyen Almanya, Fransa ve yanına aldıkları Rusya arasında görüş farklılıkları sürmektedir.

Irak'ı işgal ederken her tarafı yakıp yıkan emperyalist işgalciler, 'inşa ederken' de faturayı Irak halkına çıkaracaktır.

Emperyalistlerin yakıp yıkarken, 'inşa ederken' kâr sağlamaktan, çıkarlarını korumak ve garanti altına almaktan başka bir politikaları yoktur. Her şey daha yüksek kâr ve hegemonya içindir. Bunu gerçekleştirmek için de daha fazla 'özgürlük ve insan hakları' yalanına başvuracaktır.

İşgalci emperyalist güçlerin, Irak'ın 'yeniden yapılandırma' programı içinde oluşturulacak yeni bir kukla hükümet planı vardır. Ancak yeni bir Irak hükümeti nasıl bir bileşimle olursa olsun ABD emperyalizminin uşağı kukla bir yönetim olma karakterini ortadan kaldıramayacak, oluşturulacak yeni uşak yönetim Irak halkının aşığılanmasından da kurtulamayacaktır. Yeni bir uşak yönetim meşru ve adil olamayacağı gibi işgalci güçlerin uşağı olma hizmetinden başka halka verecek hiçbir şeyleri de olamayacaktır. Saddam diktatörlüğünün yerine oluşturulacak iktidar komprador ve feodal gerici iktidarı olacaktır ve faşist bir diktatörlük karakteri taşıyacaktır.

Yeni oluşturulacak iktidar, esasta ABD ve İngiliz emperyalistlerinin bölgesel ve dönemsel çıkarlarını korumayı garanti altına alacaktır. Emperyalist işgalci güçler bombalarının, kıyııcı silahlarının yanında bir kısım yönetici uşaklarını da getirmeye ihmal etmediler. İşgal ve müdahale ettikleri birçok ülkede yaptıklarının benzerini burada da yapacaklar. Bundan farklı şey yapmaları beklenemezdi. Farklı şey yapmaları mümkün değildir.

Kapitalist-Emperyalist sistem kendi ülkelerinde yaşadıkları süregelen krizi yarı sömürge ülkelere taşıyarak bu ülkelerde yaşanan istikrarsızlık ve kaosu derinleştirmekten başka bir şey yapamayacaklardır. Onların özgürlük dedikleri şeyin ne anlama geldiğini Irak halkı yaşadığı katliam, işgal ve yıkımla gördü. Irak'ta yaşanan istikrarsızlık ve kaos ka-

pitalist-emperyalist sistemin istikrarsızlık ve kaosundan farklı değildir. Nasıl ki kapitalist-emperyalist sistem süregelen ekonomik krizden kurtulamıyorsa yarı sömürge ülkelerin de istikrarsızlık ve kaostan kurtulması mümkün değildir.

Irak'ta istikrar ve güven ortamı asla hakim olmayacaktır. Daha fazla istikrarsızlık ve daha fazla kaos yaşanmaya devam edecektir. Toplumsal huzur ve güven ortamını emperyalistler ve onların uşakları yaratamaz.

Iraklı çocuğun kolunu kanadını yok eden özgürlük düşmanları, Irak'ın özgürlüğünün de kolunu kanadını kırdı.

Emperyalistlerin işgal ve müdahalesini yaşayan Somali, Yugoslavya, Afganistan vb. hangi ülkede barış ve demokrasi gelmiştir ki Irak'ta istikrar gelsin demokrasi ve barış ortamı yaratılsın. Irak halkının geleceğini ancak Arap, Kürt, Türkmen, Asuri, Yezidi vb halkların demokratik iradesi belirler. Irak halkının iradesini, emperyalistlerin çıkarlarını teminat alan Ahmet Çelebi ve benzeri uşaklar temsil edemez. Halkın özgür iradesini emperyalizmin uşakları belirleyemez. Yeni atanacak uşaklar yeni Saddam olmaktan kurtulamayacaklar. Irak halkının yeni Saddam adaylarına ihtiyacı yoktur.

Irak halkının bağımsızlık ve özgürlüğe, yoksulluk ve cehaletin ortadan kaldırıldığı demokratik halk iktidarına ihtiyacı vardır.

Irak'ta istikrarlı bir yönetim oluşturmak kolay olmayacaktır. 'Telkin', 'ikna' ile kurulacak yönetim kendi iç bütünlüğünü sağlamakta zorlanacaktır. Ulusal dinsel-mezhepsel farklılık ve tarih boyunca devam eden sürtüşme ve çatışmalar, istikrarlı yönetimin oluşturulmasına engel olan önemli toplumsal etkenlerdir.

Irak halkı ne işgalci emperyalistler

güçleri ne de onların atadıkları yeni uşak yöneticileri kabul etmiyor. Dün Saddam'ı Irak halkının başına bela edenler bugün yeni Saddamlar atayarak Irak halkının başına yeni belalar sarmak istemektedir. Bağdat, Musul, Basra'da ve Irak'ın birçok yerinde Irak halkı sokaklara dökülerek öfke ve tepkilerini, kin ve intikam duygularını dile getirerek, gösteriler yapmaktadır. Irak halkı nasıl ki işgalci emperyalist güçleri kabul etmeyerek direndiyse bugün de onların atadıkları uşakları kabul etmeyerek, direnmeye devam edecektir.

Emperyalistler geçici olarak 'güvenliği' sağlasa bile Irak halkının işgalci güçlere ve uşaklarına olan tepki ve öfkesi asla dinmeyecektir, karşı koyuşlar devam edecektir. Irak'ta istikrarsızlık ve çatışmalar sürecektir.

Bugün Irak halkının haykırdığı 'Ne Amerika Ne Saddam' sloganı, Irak halkının bağımsızlık ve özgürlük iradesinin en açık ifadesidir. Bu istem haklı ve meşrudur. Meşru ve haklı olmayanlar işgalci emperyalist güçler ve onların bir avuç uşaklarıdır. Irak halkı er ya da geç bağımsızlık ve özgürlük iradelerini örgütleyerek bu istemlerini demokratik halk devrimleriyle ifadelendirecektir. Ezilen dünya halkları özgürlük ve bağımsızlık istemlerini ifade edecek devrimci iradelerini ortaya koyacaktır. Devrimci örgütlenmelerini yaratarak güçlü silahlarına kavuşacaktır. Bunun zemini güçlüdür. Irak halkı, bağımsızlık ve özgürlüklerini gasp edenlerin kendilerine yoksulluk ve acıyı yaşatan aynı sömürücü sınıflar olduklarını görüp devrimci savaşım için örgütlenmeyi öğrenecektir.

Fille karınca arasındaki savaşta yenilen, teslim olan, kaybeden Irak halkı değildir. Kaybeden Saddam'ın gerici diktatörlüğüdür. Kaybedecek olan işgalci emperyalistler olacaktır.

İşgalin gölgesinde Filistinli çocuklar

"Sabahları pencereden dışarıya bakarak sokağa çıkma yaşayışının olup olmadığını ve dolayısıyla okula gidip gidemeyeceklerini anlama alışkanlığı, çocukların günlük yaşamlarının bir parçası olmuştur. Televizyonun karşısında geçen ev günleri uzun ve sıkıcı olmaktadır. Okula gidebildikleri günlerde onları en çok telaşlandıran olay, daha evlerine ulaşmadan sokağa çıkma yaşayışının başlayacak olmasıdır. Okula gidiş veya okuldan dönüş yolları, bazen bu okul çocuklarına nişan alan veya hatta ateş eden İsrail ordusu askerleri tarafından sık sık kesilmekte, zaman zaman okul çantaları aran-

maktadır."

Bu sözler on yıllardır işgalin, katliamın, aşağılanmanın günlük yaşamın bir parçası haline geldiği bir ülkede doğan ve büyüyen çocuklar için, Filistinli çocuklar için İsveç ve İngiliz Çocuk Esirgeme Kurumları tarafından Ocak ve Şubat 2003'te 380 Filistinli çocukla yaptıkları görüşmelerden yola çıkarak hazırlanan rapordan alındı. Ülkelere üzerine karabasan gibi çöken işgalci İsrail devletinin şiddetine maruz kalan Filistinli çocukların çoğunluğu kendileri için bir gelecek göremiyor ve derin bir güvensizlik içinde yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor.

Ülkelerinin üzerine karabasan gibi çöken işgalci İsrail devletinin şiddetine maruz kalan Filistinli çocukların çoğunluğu kendileri için bir gelecek göremiyor ve derin bir güvensizlik içinde yaşamlarını sürdürmeye çalışıyor.

Çalışıyor diyoruz; zira yalnızca Eylül 2000'de başlayan 2. İntifadan bu yana 400'ü aşkın Filistinli çocuk İsrail ordusu tarafından katledildi, 500'ü sakat bırakıldı. 200 civarında çocuk da İsrail hapisanelerinde tutuluyor.

Filistinli çocukların içinde buldukları duruma bir örnek 8 Nisan'da Batı Şeria'nın kuzeyinde Cenin yakınlarındaki El Cabir'de yaşandı. Bir okulda meydana gelen patlamada 29 Filistinli öğrenci yaralandı. Patlamayı "Bebek katliamcılar" adlı katil bir Yahudi grup üstlendi.

VE İŞGAL SÜRÜYOR...

Filistin topraklarında çocuklar bunları yaşarken İsrail devleti işgal ve katliamlarını da sürdürüyor. 8 Nisan'da gece Gazze kentine füze saldırısı düzenleyen İsrail ordusu 10 Filistinliyi öldürdü, 54'ünü yaraladı. Yine aynı gün Salfit kasabasında bir kahvehanede sivil giyimli İsrail askerlerinden kaçmak isteyen Bedir Yasin adlı Filistinli vurularak katledildi. 19 Nisan'da ise Siyonist İsrail Devle-

ti, son yılların en büyük askeri operasyonu olarak değerlendirilen bir işgal hareketini başlattı. İsrail ordusu gece Filistin yönetimindeki Batı Şeria'nın kuzeyindeki Cenin ve Gazze'nin Refah kentlerine tanklarla girdi. 20 kadar zırhlı araç ve cip eşliğinde Cenin'e giren İsrail askerleri kentte plastik mermiyle "uyarı" ateşi açtı. Yine 35'ten fazla tank, zırhlı araç ve saldırı helikopterleri desteğiyle girdiği Refah mülteci kampında da çıkan çatışmalarda 1 Filistin-

li yaşamını yitirdi, 10'u yaralandı.

19 Nisan'da İsrail askerleri, Nablus kentine baskın düzenledi. Nablus eski şehir bölgesinde direnen Filistinlilerle girdiği çatışmada bir Filistinli kameramanı katletti. Nazez Darwazi'nin öldürüldüğü çatışmada onlarca Filistinli yaralandı. Gençler bu saldırıya taşlarla yanıt verdi. Darwazi'nin Nablus'ta yapılan cenazesine katılan 5 bin Filistinli, İsrail devletini bir kez daha lanetledi.

RACHEL VE TOM'UN RUHUyla HAYKIR: YAŞASIN HALKLARIN KARDEŞLİĞİ!

11 Nisan günü Gazze Şeridi'ndeki Filistinli çocukları İsrail askerlerinin açtığı ateşten kurtarmak isterken bir barış eylemcisi, Uluslararası Dayanışma hareketi üyesi Tom Hurdnall başından vurularak öldürüldü. Yine aynı Hareket'in üyesi Rachel Corrie geçen ay Refah bölgesinde İsrail buldozzerlerine çığnerek öldürülmüştü. Hareket'in Amerikalı üyesi Brian Every ise Cenin kentinde İsrail askerlerince vurularak öldürülmüştü.

ILPS Türkiye Seksiyonu Tom Hurdnall'ın öldürülmesiyle ilgili olarak 12 Nisan'da yaptığı basın açıklamasında şu görüşlere yer verdi:

"Tom'un yaşamını yitiriş biçimi emperyalist haydutların o bildik çirkin yüzünü de ortaya koymaktadır.

Tom Hurdnall ve grubu Mısır sınırına yakın Refah bölgesinde İsrail askerlerinin yoğun saldırısı altında olan bir mülteci kampında nöbet tutarken aynı bölgede en büyükleri 10 yaşında olan 20 çocuk, İsrail askerleri-

nin sürekli ateşi altında oyun oynuyordu. İsrail tankları ise çocukların yanına yaklaşmaktadır. Kendileri yabancı oldukları için İsrail askerlerinin ateş açmayacağını düşünen Tom ve arkadaşları çocukları kurtarmaya çalışırken, son olarak kalan iki çocuğu almaya giden Tom Hurdnall, İsrail askerlerinin başına sıktıkları kurşunla yaşamını yitirdi. Tıpkı diğer aktivistler gibi Tom da portakal rengi ceket giyiyordu. Bu, onların Barış Aktivisti olduğunu açıkça gösteren bir işaretti. Ancak daha minicik çocukları, kucaklarında bebeğiyle anneleri, babaları öldürenler Tom'un ceketini de dikkate almayacaktı elbette.

Biz ILPS Türkiye Seksiyonu olarak bu vahşeti kınıyoruz. Emperyalizm, işbirlikçileri ve yerli uşakları artık hiçbir sınır tanımadan saldırıyor. Ama asla kazanamayacaklar. Emperyalist saldırganlığa karşı barışı savunan, dünyayı değiştirmek isteyen ve ezilen halkların mücadelesi içinde yer alan insanları katledebilirler. Ama onların değerlerini ve insanlığa olan inançlarını kimse; ne bir panzer ne de bir kurşun yok edemez."

✓ BARGUTİ'DEN MAHKEMEYE RED!

Filistinli lider Mervan Barguti, İsrail'in başkenti Tel Aviv'de 6 Nisan'da görülen mahkemesinde İsraili hakim kendisini yargılama yetkisinin bulunmadığını belirterek savunma yapmayı reddetti. "Bu mahkeme sadece İsrail işgalini temsil ediyor. Bu kirli yalan mahkemesinde konuşmayacağım" diyen Barguti aleyhine tanıklık yapması istenen Filistinliler de mahkemeyi protesto etti. Barguti gibi Filistin Meclisi'nin 2 üyesi de mahkemede savunma yapmayı reddetti. El Aksa Şehitleri Tugayı üyesi olduğu belirtilen Nasır Ebu Hameid mahkeme salonunda kulaklarını kapatırken, İsmail Ghadaida ise kendisine teslim edilen bir belgeyi yırtarak mahkemeyi protesto etti.

✓ NİJERYA'DA KANLI SEÇİMLER

Nijerya'da 19 Nisan günü yapılan Devlet Başkanlığı seçimlerinde kan aktı. Okoroba kentinde oy verme merkezinde, muhalefet yandaşı oldukları belirtilen ve merkezden ayrılmak istemeyen gençlerin üzerine ateş açan askerler 6 kişiyi öldürdüler. Devlet başkanı Olusegun Obasanjo'nun 12 Nisan'da yapılan parlamento seçimlerine hile karıştırdığını söyleyen Nijerya muhalefeti, halka seçimleri boykot çağrısı yapmıştı. Yolsuzluk iddiaları ve şiddet olaylarının gölgesinde yapılan seçimler, görev süresi dolan dolan Devlet Başkanı ile emekli general Muhammedu Buhari arasında geçiyor. Dünyanın 8. büyük petrol üreticisi olan Nijerya'da Obasanjo 15 yıllık askeri yönetimin ardından yapılan seçimler sonucunda 1999'da hükümete seçilmişti.

Sen gittin aramızdan güneş gülüşlü kız

**“Sen gittin aramızdan.
Güneş gülüşlü kız
11 Nisan sabahı
Güneş doğarken
Kızılığını senden alıyordu
Evet senden alıyordu
Kızılığını ona devrediyordun
Ölesiye insani duygularla beslendin ki
Tereddüt etmedin verirken kızılığını güneşe
Katilydin içindeki bencilliğin
Senden ben kavramı yoktu,
bizim kavramı yerleşmişti bilincine
Öylesine sevdin ki insanları
Bu hayvanca yaşam yerine
Seçtin ölümü, onurlu bir yaşamı istediğin
İstedin ki çocuklar ağlamasın, gülsünler hep.
Padişahın fermanını yırtıp
Yatırdın bedenini ölüme
Ölümü taç yapıp taktın başına
Tam da gelinlik çağında.”**

19 Aralık katliamından sonra başladığı Ölüm Orucu direnişinin, 123. gününde ölümsüzlüğe uğurlanan Nergiz Gülmez, ölümsüzlüğünün 2. yılında ailesi ve yoldaşları tarafından Sarıgazi mezarlığında anıldı. **11 Nisan 2003** tarihinde saat 13:00'de başlayan anma, tüm Parti ve Devrim şehitleri için 1 dakikalık saygı duruşuyla başladı. Burada “Devrim

şehitleri ölümsüzdür”, “Nergiz Gülmez ölümsüzdür” sloganları atıldı. Daha sonra kısa bir konuşma yapan **Seza Mis Horuz**, Nergiz'i ve parti şehitlerini anmanın onların bizlere bıraktığı mirası yaşatmak olduğunu belirterek; “bugün onların tankları, topları olabilir bizlerin ise halkı için yaşamını feda etmekten çekinmeyen kızlarımız, oğullarımız var. Bugün onların bıraktığı bu onurlu kavgayı yaşamın her alanında yaşatmak zorunda olduğumuzun bilincinde olalım ve Nergiz'e sadık kalalım” dedi. Ardından Ankara liseli YDG'nin gönderdiği mesaj okundu. “Nergiz'in gülüşüyle Muharrem'in dirençliliğiyle merhaba” diye başlayan mesaj şöyle devam etti; “Onlar bu sistemin çarklarının dönmelerini engelleyen birer demir parçalarıydı. Onlar sıcak bir gülüş, Onlar insanlığın en güzel parçasıydı. Onlar ölmediler belki fiziksel olarak yanımızda değiller ama Onlar topladıkları her bir çiçekle aramızdalar. Bilinçlendirdikleri her bir canla aramızdalar.” Daha sonra Nergiz Gülmez ve Sarıgazi mezarlığında bulunan parti şehitlerinin mezarları getirilen çiçeklerle süsledi. Ardından yoldaşları tarafından Nergiz'in sevdiği şarkılar söylendi, şiirler okundu. Ailesi tarafından getirilen yemek dağıtıldıktan sonra anma bitirildi. Anma sonunda “Yaşasın Partimiz TKP/ML” sloganları atıldı. (Kartal)

Bir oğul bir ana

kendini göstermeye başlayınca 80 öncesi babası, Endercan'ın başına iş gelmesin diye aileyi alıp İstanbul'a geldi. Ama yaşam her yerde, kavga her yerdedir. Annesinden Endercan Yıldız'ı anlatmasını istedik.

-Ana, bize Endercan'ı ve onunla olan ilişkilerini anlatır mısın?

Hanife Yıldız: Ben oğlumla cezaevini aslında birlikte yattık. O nereye gittiyse ben de peşinden gittim. Malatya Cezaevinde kaldığında bile sakat ayağımla 15 saatlik yolu gider gelirdim. Benimle herşeyini paylaşırdı.

-Daha önce de hapishane-de kalmış mıydı?

Tabi. 84 yılında tutuklandı. 13.5 yıl ceza aldı. 91 yılında Çanakkale Cezaevinden tahliye oldu. 2 ay yanımızda kaldıktan sonra gitti. 5 yıl gerilla mücadelesi verdikten sonra tekrar tutuklandı ve müebbet aldı.

-12 Eylül sürecinde aileler olarak neler yaşadınız?

Zulüm sadece evlatlarımızla yönelik değildi. Bizler iki kat acıyla yoğruluyorduk. Ama yine de cezaevleri kapılarını asla terketmiyorduk. O zaman aileler arasında daha bir dayanışma vardı...

-Endercan insan olarak nasıl biriydi?

Ziyarete gittiğimde benden çok çevresiyle ilgilenirdi. Herkese koşardı. Ben bazen kızardım “oğlum bu sakat ayağımla koşup sana geliyorum ama doğru dürüst konuşamıyorum

bile” o da “ana gurban olam sana onlarla da ilgilenmek zorundayım” derdi. Arkadaş canlısı, dost canlısı biriydi. Yarım ekmeğini 40 kişiyle paylaşırdı.

-Endercan'ın Ölüm Orucu sürecinde yaşadıklarını anlatır mısın?

19 Aralık saldırısı diğer cezaevlerinde olduğu gibi orda da vahşice uygulandı. Evlatlarımız yarı çıplak halde içi su dolu ringlerle sevk edildiler. Ölüm Orucu'na girecekleri gün Endercan kendisi ve arkadaşları için bir dizi şey ismarladı. “Ana bu uzun soluklu bir direniş olacak” diyordu... Hastaneye kaldırıldığında ben ve kızım bir ay hastane kapısında taşın üzerinde oturduk, sabah 8'den akşam 8'e kadar. Haftada bir 20 dakikalık görüş izni veriyordu savcı. Son 15 günde refakatçi aldılar. Ben ve kızım sırasıyla girdik yanına. O haldeyken ayağından yatağa zincirle bağladılar. Ortalığı birbirine kattım, savcıya çıktım, zinciri açtılar. Oğlum gün gün elimde eriyordu... O yine kendi havasındaydı. Dersim'de Munzurlarda geziyordu. Bir gün ona “herkes bıraktı” demişler. “Ana bana doğruyu söyle herkes bıraktı mı? Eğer yalan söylersen buracıktaki kafamı betona vurup ölümlerim” dedi. Ben de “yok evladım direniş devam ediyor” dedim. O eylemini sonuna kadar ilkelere bağlı kalarak götürdü. Bir gün bana “anne benim şerefimle ölmemi mi istersin yoksa şerefsizce yaşamamı

mi?” diye sordu. Ona şerefsizlik yakışmazdı. “Şerefimle ölmemi” dedim. “Anne biz öleceğiz ama bizden sonrakiler kurtulacak” diyordu hep. Devlet bile bile yok etti evlatlarımızı. Son gün Endercan'ı sedye ile götürdüler. Dönüşte sedye boştu. Ordaki askerlerin yakasına yapıştım. “ulan beni de öldürün, beni de öldürün” diye.

ENDERCAN YILDIZ MEZARI BAŞINDA ANILDI

Endercan Yıldız, şehit düşüşünün ikinci yılında yoldaşları, dostları ve ailesi tarafından mezarı başında anıldı. Tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşunun ardından bir yoldaşı konuşma yaparak; “Endercan yoldaş, sürdürdüğü uzun yürüyüşüyle aramızdan ayrıldı. Bizlere bıraktıkları mirası omuzlarımıza almasını bilmiyoruz” dedi. Bir devrimci dostu da aileler adına konuşma yaparak; “Kendisini devrime adayıp şehit düşenler ölmeyecekler, yolumuza rehber olacaklar. Hedeflediği yolda ilerleyerek Onu bir kez daha anıyoruz” dedi. Yıldız'ın mezarına çiçek bırakıldıktan sonra alkışlarla anma bitirildi. Sarıgazi jandarması yoğun güvenlik önlemi alarak mezarlığa giren herkese arama yaptı. İşçi-köylü okurlarının da katıldığı anmanın ardından Endercan Yıldız'ın ailesi tarafından Sarıgazi Cemevi'nde yemek verildi.

(Kartal)

Tarihten Notlar...

1 Mayıs 1886: Şikago'da ilk işçi grevi gerçekleşti.

5 Mayıs 1818: Karl Marks dünyaya geldi.

25 Nisan 1915: İttihat ve Terakki iktidarı, yüzbinlerce Ermeni'nin öldürülmesiyle sonuçlanan ünlü Tehcir (göçettirme) yasasını yürürlüğe koydu.

6 Mayıs 1921: Koçgiri isyanı başladı.

8 Mayıs 1921: Romanya Komünist Partisi kuruldu.

27 Nisan 1937: İtalya Komünist Partisi'nin kurucularından Antonio Gramsci, Mussolini'nin zindanlarında öldü.

30 Nisan 1977: THKP-C/ML önderlerinden Tamer Saatçioğlu MHP'li faşistlerce katledildi.

1 Mayıs 1977: 1 Mayıs kutlamalarına polis açtığı ateş sonucu aralarında Bayram Eyi'nin de olduğu 31 emekçi katledildi.

1 Mayıs 1989: Dev-Sol militanı M. Akif Dalcı, 1 Mayıs direnişçilerine açılan ateş sonucu şehit düştü.

1 Mayıs 1990: 1 Mayıs kutlamaları için İstanbul Harbiye'den yürüyüşe geçen Partizan güçlere polis saldırısı sonucu Gülay Beceren'in belden aşağısı felç oldu. 1990 1 Mayıs'ı tarihe Harbiye Direnişi olarak geçti.

28 Nisan 1960: Turan Emeksiz öldürüldü.

30 Nisan 1975: Vietnam direnişi zafere ulaştı.

26 Nisan 1980: Gaziantep/Oğuzeli ilçesi Karadibek köylüleri toprak işgali yaptılar.

5 Mayıs 1981: Bobby Sands İrlanda zindanlarında tecrite karşı sürdürülen ölüm oruçlarında şehit düştü.

4 Mayıs 1989: Çin'de Tiananmen olayları patlak verdi.

8 Mayıs 1992: MLPD'nin kurucusu Willi Dickhut öldü.

6 Mayıs 1972: Deniz Gezmiş Yusuf Aslan. Hüseyin İnan idam edildi.

“Yüce gönüllü insanlar, yüce dağların yamacında yaşarlar”

24 Nisan 2000 Mercan Vadisi şehitlerinden **Fehiman Bozgurt'u kardeşinin kaleminden öğrenelim.**

“Bilmem ne demeli nasıl başlamalı; bu cümle galiba bu gibi durumlar için söylenmiş olsa gerek, yani çok sevdiğiniz, değer verdiğiniz, nitelikli güzel bir insanı kelime dağarcığınızın yettiği kadarıyla anlatma becerisi gösterebilmek. Anlatmak istediğim, işin en acı veren yanı ise anlattığınız güzelliğin fiziken aramızda olmaması. İşte bu noktada insan tıkanıyor. Ve anlatmak istediklerini anlatamamanın acısını yüreğinde duyumsuyor. Dostlar burada kardeşimi, yoldaşımı, sevdiğim, saygı duyduğum, cesaretine ve kararlılığına hayran olduğum kardeşi-

mi, Fehiman'ı anlatmak; benim açımdan bir parça olsun ona karşı sorumluluğumu yerine getirme fırsatı olacak. **Fehiman gibi aynı kararlılığı ve cesareti gösterebilmiş tüm insanları da burada Fehiman huzurunda saygıyla selamlamış oluyorum.**

Yeni bir dünyaya gözlerinizi açtığınızda, nasıl bir dünyaya adım atacağımızı kendi iradenizle belirleyemezsiniz. Siyah derili, Musevi, zengin ya da yoksul, kurak ya da yemyeşil, esaretli bir dünyaya gözlerinizi açabilirsiniz. Bunlar atalarımızdan bize bırakılan miraslardır. Biz de yoksul bir aile ortamında dünyayla tanıştık. Ailemiz yaşadığı koşullar dolayısıyla eğitimsizdi. Ve tahmin edebileceğiniz birçok sorun. Fehiman

benden iki yaş küçüktü. Daha o yıllarda sanki koşulların dayattığı sorumluluğu omuzlarında hissedebilen bir insan karakteri taşıyordu. Benden küçük olmasına rağmen bize ablalık yapardı. Köyümüzde yaşayan insanlar kendi çocuklarına örnek verirken Fehiman'dan bahsederlerdi. Tarlada çalışır, eve yardım eder, gücünün yetebileceği her durum için duyarlı davranırdı, hiç düşünmeden koşuştururdu(...)

Fehiman politikleşme sürecinde çevresindeki insanlardan yardım almadı diyebilirim. **O yürüyeceği yolu başından seçmişti. Koşullar ona değil o koşullara hükmedecekti. Zoru seçmişti.** Sürekli düşündür ve okurdu. Köyden büyük şehre göç, onun politikleşme sürecinin başlangıcıydı diyebilirim. Çünkü büyük şehirdeki yaşam, daha hareketli ve zordu. Aynı zamanda, çelişkilerinin ana eksenini oluşturan, insanlar arasındaki eşitsiz gelir dağılımını daha yakından ve bizzat yaşayarak görebilme olanağı vardı. Ve **yaşam içinde edilgen olmaktan atik olma yolunu seçti.** Değiştirme dönüştürme işine girişmiş bir insan kendi kaderini, özgürlüğünü ellerine almış bir insandır. O özgürlüğünü seçti. Ve kararında sonuna kadar kararlı bir insandı. Birkaç defa evin büyükleri onu yolundan döndürmek için komplo teorilerini hayata geçirmeye çalış-

tı ama başarılı olamadılar. Duruşu çok netti. İstanbul'da gazetede (Özgür Gelecek gazetesi) çalıştığı yıllarda babam ölmüştü. İstanbul'a gittim ve onu görür görmez; “babam öldü hadi gidelim” dedim. O an benim ona yalan söyleyip eski yaşamına döndürmek istediğimi düşünerek benimle konuşmamıştı. Karanlıktan ve yalnız başına bir yerlere gitmekten korkardı. Bir keresinde köyde tarlada çalışıyoruz, bir olaydan dolayı dedeme ve bana kızdı ve tarladan köye tek başına gitti. Oysa bir saatlik yoldu. Dedemle şaşıp kalmıştık. Ben büyük olmama rağmen o yoldan tek başıma gitmeye korkardım. Ve o an Onu biraz daha tanıdım. Kararlıydı ve fikirlerinin doğru olduğuna inandığında sonuna kadar direnirdi. Şuna inanıyorum ki, **insan kendine bir yol çizdiğinde eğer gerçekten içinde hissediyor ve yaptığı şeyi inanıyorsa o insana hiçbir şey engel olamaz ve engelleri aşacak gücü yüreğinde hisseder.** O kararlılığı gösterir. Bunun örneğini ben Fehiman'da yaşadım(...)

Hep **“ağbi bir gün ölebilirim bu yolda. Bu iş dünyanın en zor işi, bir insanı değil bir dünyayı değiştirmek bizim işimiz”** derdi. Yaptığı işin bilincinde ve o sorumluluğu taşıyacak olgunluğa sahipti. Ve “elbet bir gün öldüğümde sen beni alacaksın.” Bunu söylemişti ve yapacağını biliyordu.

24 Nisan 2000 Mercan vadisi, Munzur, Dersim, 7 can, 7 yiğit insan, bedenlerini sevgilileri için, inançları için, çocukların gözlerini özgür bir dünyaya açması için toprağa sunmuşlardı, bir an bile tereddüt etmeden.

Duyduğumda içimden ılık bir şeyler aktı sanki, görmüyor, duymuyor, konuşmıyordum. Ama o benim küçük karıncamdı, onun hikayesini duymalıydı tüm sevenler. Yaşamında hislerime hakim olmadığım tek andı. Bir an önce gitmek, küçük karıncamı görmek, almak, koklamak istiyordum. Dersim'e oradan Ovacık'a gittik. Yolda giderken Munzur'lara bakıyorum. Aklıma düşüyor; yüce gönüllü insanlar, yüce dağların yamacında yaşarlar. Hep istemişti “Munzur'a gideceğim abi” demişti.

Ovacık'taki güzel insanlara teşekkürlerimi sunuyorum. Fehiman ve Hasan Akyol, Mercan vadisinde kalmıştı. Asker onları almamış, bir daha oraya gitme cesareti gösterememişti. Ovacık'ın güzel insanlarıyla gittik Mercan'ın bağrına. Güzel karıncam şimdi Munzur'un gölgesinde yatıyor.

Her şeye inanabilirsiniz. Yeter ki bir şeye inanın. İçinizde hissedin. Hisseden insan gerçek bir aktivisttir. En başta kendinize inanın. Dünyada milyarlarca insan var ve bu insanlar içinde gerçekten övgüye değer olanlar ise bir şeye inanan ve yürüyenlerdir.

“Devrimcilik aydınlıktır”

26 Nisan 1980'de Adana'da sosyal faşistler tarafından katledilen **Nurettin Gül'ün eşi Fatma Gül** ile kısa bir söyleşi yaptık.

-Nurettin Gül'ü bize anlatır mısınız, ilişkileriniz nasıldı?

Eşim çok saygılı bir insandı. Bana hiçbir zaman kötü davranmadı. Çevresi onun için sinirli derdi. Ama ben onun sinirli olduğu zamanı görmedim. Karşılıklıydı bu saygımız. Şehit düştüğünde 15 ya da 20 yıllık evliydik. Evliliğimiz boyunca tek bir kötü sözü-

nü duymadım.

Benim çocuklarım da devrimci. İki çocuğum da Ölüm Orucu direnişine katıldı. Biri 96 yılında biri de son Ölüm Orucu eyleminde üç ay kaldı. Onların peşinden koşturdum hep. Sahip çıkmaya çalıştım. Hapishane kapılarında o yollarda çok şey öğrendik. Gençcik pırl pırl insanları tek kişilik hücrelere soktular zorla. O katliam emrini verenler nasıl uyuyorlar bilmiyorum. Katliam zamanı hep ağlıyordum. Hücredeki çocuklarım aklıma geldikçe hala da ağlarım. Ağlamamam gerektiğini biliyorum ama yine de ağlıyorum. Ben hep şunu diyorum kimin çocuğu varsa inşallah devrimci olur. Çünkü devrimcilik aydınlıktır, sevgidir, özgürlüktür, birlik beraberliktir. Ben devrimcilerin hepsine saygı duyuyorum ve hepsini seviyorum.

-Bize Nurettin'in şehit düştüğü zamanı ve olayı anlatabilir misiniz?

“Cuma günüydü. Ben pazara gitmiştim, eşim de çarşıdan gelmişti. O zaman çocuklarım daha küçüktü. Eşim akşam işe gidecek-

ti diye uzanmıştı. Onunla aynı olayda ağır yaralanan ve sakat kalan arkadaşı geldi. Ben onu ilk defa görüyordum. Nurettin'i sordu. Ben de uyuduğumu, akşam işe gideceğini söyledim. Eşim bu konuşmaları duyunca kalkıp geldi. Baktım arkamda duruyor. Ben “uyu, akşam işe gideceksin” dedim. “Yok” dedi. “Beş dakika kahveye uğrayıp geleceğim” deyip arkadaşıyla birlikte çıktı. Onlar gittikten az zaman sonra ben çocuğumu emziriyordum. Bir tanıdık kapıya vurup “yenge Nurettin abi nerde” diye sordu. Ben de “yok” deyip “bir şey mi oldu” diye sordum. “Yok yok yenge korkma bir şey olmadı” dedi. Ben “mutlaka bir şey oldu” deyip kucacımdaki çocuğumu divanın üzerine atıp dışarı çıktım. O benim önümde koşuyor, ben arkasında koşuyordum. Kahvelerin olduğu yere gittik. Çok kalabalık vardı. Kalabalıktan biri “siyah ceketli bey çok ağır” deyince ben bayılma durumuna geldim. Sonra hastaneye koştuk. Kan kaybetmişti ben kan vermek istedim doktor “olmaz”dedi. “Kan ver-

mek isteyen çok insan var” dedi. Adana'da Balcalı Hastanesi kalabalıktan kilitlendi. Olayı duyan herkes hastaneye gelmişti. Yanındaki yaralı arkadaşı “korkma abla Nurettin kurtulacak” dedi. Kısa bir süre sonra Nurettin'i ameliyata aldılar. Hastanede eşimin şehit düştüğünü söylediklerinde düşüp bayılmışım. Sonra biz büyük bir kalabalıkla cenazeyi Dersim'e götürdük. Orda da büyük bir kalaba-

lık bekliyordu bizi. Askerler cenazenin köye geldiğini öğrenince civar köylere baskın düzenlediler önce. Sonra cenazenin olduğu bizim köye geldiler. Kalabalığa saldırdılar. Biz ne olduğunu anlamadık. Nurettin'i toprağa veriyorduk. Cenazeye gelenlerin hepsi jandarmaya karşı koyup direndiler. Ama o gün olaylar biraz daha büyüseydi çok insan ölürdü. (Mersin)

Parti ve devrim şehitleri ölüm-süzdür

Mehmet Kocadağ: 1 Mayıs 1976'da 1 Mayıs kutlamaları sonrasında katledildi.

Elif Ataklı: 26 Nisan 1981'de Almanya'da geçirdiği bir kaza sonucu yaşamını yitirdi.

Bahar Yıldız: 1 Mayıs 1982'de 1 Mayıs öncesi yapılan operasyonlarda İstanbul'da katledildi.

Dursun Adabaş: 1 Mayıs 1996'da İstanbul Kadıköy'de 1 Mayıs kutlamaları sırasında Yalçın Levent ve Hasan Albayrak ile birlikte şehit düştü.

Mercan Şehitleri: 25 Nisan 2000'de Dersim Mercan Vadisinde devlet güçlerinin attığı pusu sonucu çıkan çatışmada **Yusuf Ayata, Hasan Akyol, Umut İl, Fehiman Bozgurt, Fikret Vural, Mustafa Toptaş ve Zeynel Erdoğan** şehit düştü.

Roman kadınlar kısırlaştırılıyor

28 Şubat 2003 tarihinde New York ve Slovakya'daki İnsan Hakları savunucularının açıkladıkları rapora göre Doğu Slovakya'da yaşayan Roman kadınlar, 1989'dan bu yana 110 kısırlaştırma operasyonuna maruz kaldı. Birbirlerinden yalıtılmış bir şekilde sağlık merkezlerinde tutulan Roman kadınlar, aynı zamanda şiddete de maruz kalıyorlar.

"Bir hemşire geldi, ellerimi ellerinin arasına aldı ve üzerine birşeyler işaretledi. Ne yazdığını anlayamadım çünkü okuma yazmam yok. Tek bildiğim adımı işaretlediği. Hastaneden çıktığımda bana söylenen şudur: Bir daha asla çocuğum olmayacaktı."

Yukardaki bu sözler ilk başta bize bir süre önce T. Kürdistanı'nda Türkçe dahi bilmeyen kadınların kendi bilgileri dahi olmadan "Kürt nüfusunun artması" endişesiyle kısırlaştırılan Kürt kadınlarını anımsatıyor. Oysa bu sözler kendi izni alınmadan kısırlaştırılan bir Roman kadınına ait. Amaç aynı. Azınlık nüfusun çoğaltmasını engelleyerek yoketmek, yokemediğini de asimile ederek sindirmek. Türkiye topraklarında sadece 2002 yılında 900'e yakın Kürt kadını çeşitli yöntemlerle izinleri dahi alınmadan kısırlaştırılmıştı. Romanlar da yaşadıkları ülkelerde (Macaristan, Bulgaristan, ve Romanya'da vb.) yoğun baskı,

şiddet ve ırkçı uygulamalara maruz kalıyorlar. Yapılan araştırmalara göre her 6 Roman'dan biri aç ve her 5 Roman'dan ancak biri düzenli işe gidiyor, Romanların ayrıca anadillerinde ve kendi kültürlerinde eğitim almaları engelleniyor. Birleşmiş Milletler'in hazırladığı bir rapora göre Avrupa'da yaşayan bazı Romanların Sahra Çölü'nde yaşayan en yoksul Afrikalılar düzeyinde yaşam koşullarına sahip olduğu belirtiliyor.

28 Şubat 2003 tarihinde New York ve Slovakya'daki İnsan Hakları savunucularının açıkladıkları rapora göre **Doğu Slovakya'da yaşayan Roman kadınlar, 1989'dan bu yana 110 kısırlaştırma operasyonuna maruz kaldı.** Birbirlerinden yalıtılmış bir şekilde sağlık merkezlerinde tutulan Roman kadınlar, aynı zamanda şiddete de maruz kalıyorlar. Raporun 28 Şubat'ta açıklanmasından bu yana kendi izinleri olmadan kısırlaştırıldıklarını

açıklayan kadınlar, Slovak polisi tarafından sürekli rahatsız edilerek hapis cezasına çarptırılacakları yönünde tehdit edilmekteler. Yine Roman kadınların kısırlaştırılmasına dikkat çeken bir başka rapor ise "**Vücut ve Ruh, Zorunlu Kısırlaştırma ve Romanların Üreme Özgürlüğüne Yönelik Saldırıları**" adını taşıyor. Bu rapor da 40 roman yerleşim biriminde yapılan 230 röportaj ekseninde hazırlanmış. Raporda Sağlık merkezlerinin illegal çalıştırıldıklarına dikkat çekilerek Slovak Sağlık Sistemi'nin de ırkçı bir şekilde kirletildiği vurgulanıyor.

Bugün faşizm kendi varlığı için tehlike olarak gördüğü herşeyi yok etmeyi hedefliyor bunun için de her yola başvuruyor. Roman kadınlarının da Kürt kadınlarının da yaşadıkları bu iğrenç saldırı aslında genel olarak tüm ezilen sınıf ve milliyetlere yapıyor. Saldırının özü aynı, değişen sadece milliyetler...

Mum üreticisi kadınlar Kooperatifleşmeye gidiyor

Diyarbakır'da iki yıldan beri mum üretimi yapan kadınlar mayıs ayının sonuna kadar kooperatifleşmeye gideceklerini ancak kaynak sıkıntısı çektiklerini açıkladılar. Kadın Emegini Değerlendirme Vakfı (KEDV), Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu (SHÇEK)'nin birlikte yürüttüğü ve Avrupa Birliği tarafından desteklenen "**Türkiye'de yerel kalkınmada kadın emeğinin desteklenmesi**" projesini Diyarbakır Valiliği ve Diyarbakır Belediyesi de destekliyor.

Proje, yerel kaynakları kullanarak kadınların üretime katılmasını, kendi aralarındaki iletişimin güçlenmesini ve atıl iş gücünü üretime dönüştürmeyi hedefliyor. DİHA'ya çalışmalarıyla ilgili bilgi veren **Kadın Emegini Değerlendirme Vakfı Diyarbakır**

sorumlusu Naşide Buluttekin, Diyarbakır'da mum sektörü olmadığı için mum ürettiklerini, ancak Diyarbakır'da insanların sadece elektrik girdince mum yaktıklarını, bunun için de pazar sıkıntısı yaşadıklarını belirtti. Diğer yandan çalışmalarında alternatif kadın grupları oluşturmayı da hedeflediklerini söyleyen Buluttekin, "Hem Huzurevleri hem de Fatihpaşa grubumuzdan iki kişi Diyarbakır Kadın Platformu'nun çalışma grubunda yer alıyor. Ayrıca kadınlara düzenli olarak eğitim veriyoruz. İstanbul'dan her 15 günde bir gelen eğitim koordinatörümüzün yanında her hafta ben eğitim veriyorum" dedi. Kooperatif'in en demokratik yapılanma olduğunu ifade eden Buluttekin, projeye kendi ayakları üzerinde duran grupları kooperatifleş-

tirmeyi ve işleri tamamen kadınlara devretmeyi hedeflediklerini belirterek şunları söyledi; "Çok ortaklı fakat tamamen kadınların yürüteceği ve söz sahibi olduğu küçük üretim grupları kurmayı he-

defliyoruz. Yöresel, Diyarbakır'ın kendi kültürünü taşıyan ürünleri pazarlamayı düşünüyoruz. Diyarbakır Kadın Sorunlarını Araştırma Merkezi ile birlikte yürüttüğümüz ap-like kursumuz var. Çocuk yu-

valarına ilişkin atölyeleri daha fazla önemsiyoruz. 4 öğretmen ile 106 çocuğa hizmet vermeye çalışıyoruz. Alternatif bir eğitim programı ile daha fazla çocuğa ulaşmak istiyoruz."

8. İzmir Kitap Fuarı yapıldı

Çeşitli yayınevlerinin kitaplarını sergilediği fuarda Umut Yayıncılık da standıyla ve çeşitli etkinliklerle yerini aldı. 8 gün süren fuar boyunca geçen yıllara göre okuyucunun ilgisinin azaldığı göze çarpan bir durumdu. Bunun nedeninin ise Irak saldırısı ve getirdiği sıkıntılar olarak belirtildiği fuara çok sayıda gazeteci, yazar ve şair katıldı.

8. İzmir Kitap Fuarı 12 Nisan Cumartesi sabah saat 11:00'de kitapseverlere açıldı. Kısa bir açılış kokteylinden sonra kitapseverler standları gezmeye başladı. Çeşitli yayınevlerinin kitaplarını sergilediği fuarda Umut Yayıncılık da standıyla ve çeşitli etkinliklerle yerini aldı. 8 gün süren fuar boyunca geçen yıllara göre okuyucunun ilgisinin azaldığı göze çarpan bir durumdu. Bunun nedeninin ise Irak saldırısı ve getirdiği sıkıntılar olarak belirtildiği fuara çok sayıda gazeteci, yazar ve şair katıldı. Bunlardan Haluk Gerger, Ragıp Zarakolu, Hasan Kıyafet, Sunay

Akın, Nihat Behram, Temel Demirer, Nevzat Çelik, Aydın Öztürk ilgi çekenlerdi.

14 Nisan Pazartesi saat 16:00-17:00 arasında Umut Yayıncılık tarafından "Yazma ve Yayıncılık Özgürlüğü" adında bir panel düzenlendi. Umut Yayıncılık adına Uğur Parlak'ın yönettiği panele Ragıp Zarakolu ve Temel Demirer katıldı. Parlak panelin içeriğini anlatarak sözü ilk önce Ragıp Zarakolu'na verdi. Konuşmasına "Türkiye'de yasaklama her zaman vardı ve devam ediyor" diyerek başlayan Zarakolu "141. ve 142. madde kalktı bundan sonra Kürtçe yazma serbest dediler ama

bundan sonra 5 kitabımız yargılandı; bunun nedeni ise o maddeler yerine 8. madde geldi yani Terörle Mücadele Yasası. Biz de düşünce suçlusu olmaktan kurtulduk, terörist olduk" dedi. Zarakolu, "İbrahim Kaypakkaya ile ilgili kitap Umut Yayıncılık tarafından çıkarıldı. Benim ve Onu tanıyanların yazmış olduğu bir kitap, Saklanmaya Çalışılan Bir Meşale adlı kitap şu anda DGM'de mahkemelik" dedi. Yapmadığı bir röportajdan dolayı "ya yapmışsa" denilerek tutuklanan Memik Horuz davasını tarihi bir olay olarak değerlendiren Zarakolu "işte onların özgürlüğü bu" diyerek

sözlerine son verdi. Demirer ise "yazma ve yayıncılık noktasında keşke burada toplanmasaydık. Bu ülkede hala bunlar tartışılıyor. İbrahim Kaypakkaya iyi dersiniz kötü olursunuz ama onlara zarar vermeyecek bir şey söylerseniz onların düzenlerini beslersiniz" dedi. "Türkiye hukuk devleti diyenler yalan söylüyor. Aslında yalan da sayılmaz. Hitler'in de, Pinocet'in de bir hukuku vardı. Bunları da onların hukukundan" dedi. Soru ve cevap bölümünden sonra Uğur

Parlak Ölüm Orucu'nda konulan yayıncılık yasakları, anadilde eğitim isteyenlere karşı soruşturmalara değinecek "genelde devrimci yayıncılara özelde de Umut Yayıncılık'a bir baskı vardır" diyerek paneli sonlandırdı. Yine fuar etkinlikleri çerçevesi içerisinde çeşitli konularda paneller düzenlendi. Ayrıca bazı yazarlar da standlarda kitaplarını imzaladı. Şair, yazar Nihat Behram kitaplarını imzaladı. Standımıza yoğun ilginin olduğu Kitap Fuarı 20 Nisan'da sona erdi. (İzmir)

TÜRKÜLER BERAAT ETTİ

6 Mayıs 1972'de idam edilen Deniz Gezmiş'e ağıt olarak 30 yıldır söylenen "Şarkışla" ve "Dalga Dalga" adlı türkülerini yayınladığı için Ankara'da yayın yapan Özgür Radyo DJ'i ve Genel Yayın Yönetmeni mahkemelik oldu. DGM'lik olan türkü, söz yazarı belli olmadığı için kayıtlarda "anonim" eserler arasında gösteriliyor. Aynı türküden dolayı geçmişte Ali Ekber Eren de orduya hakaret ettiği gerekçesiyle yargılanmış ve beraat etmişti.

Söz konusu parçaları "halkı düşmanlığa sevk etmek" için yayınladığı iddiası ile Ankara 2 No'lu

DGM'de yargılanan radyo çalışanları ve türküler beraat etti.

Özgür Radyo Genel Yayın Yönetmeni Üstün Alpay ve Gece Sorumlusu Barış Ali Alkan duruşmada yazılı ve sözlü savunma yaparak yayıncıların yasaklanmasını, yine bu parçaların yer aldığı Grup Yorum kasetlerinin Kültür Bakanlığı bandrollerini taşıdıklarını söylediler.

Özgür Radyo'nun barış ve demokrasi çizgisini taşıdığını da ifade eden çalışanlar halk türkülerinin ve özgün müziğin ayrı bir yeri olduğunu da vurguladılar.

(Ankara)

HAYKIR ACINI EY HALK

Partizan Dergisi, İzmir Ada Kültür Merkezi'nde 19 Nisan Cumartesi günü "Haykır Acını Ey Halk Şiir Dinletisi" düzenledi. Sunuculuğunu İlkyay Tamtürk'ün yaptığı etkinlik tüm devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Saygı duruşu esnasında bir kişi "Vartınik'te bir köm" şiirini okudu. Ardından sunucu açılış konuşması yaptı. Konuşmada genelde yaşadığımız sürece ilişkin konulara değinildi. Sahneyi ilk "Su Damlası Halk Sahnesi" adlı tiyatro grubu aldı. Grup, İbrahim'in Destanını coşkulu bir şekilde dillendirdi. Grubun ardından şiirlerini seslendiren Nihat Behram kitleye hoş dakikalar yaşattı. Genelde sohbet tarzında geçen Behram'ın programı kitle tarafından oldukça beğenildi. Behram'ın ardından sahneye Ada Kültür Merkezi Müzik Grubu çıktı. Grup Türkçe ve Kürtçe ezgilerini dillendirirken gençler de halay çekti. Etkinlikte son olarak 1 Mayıs için çağrı yapan sunucu "Bizler Partizan olarak bu yıl 1 Mayıs ateşini merkezi olarak İstanbul'da harmanlayacağız. Tüm dostlar davetlidir" diyerek programı bitirdi. (İzmir)

İşçi-köylü'den

EMPERYALİZMİN VE UŞAKLARININ SALDIRILARINA KARŞI 1 MAYIS'TA 1 MAYIS ALANINA EMPERYALİZMİN ÖZGÜRLÜĞÜ: YAĞMALAMA!

ABD emperyalizminin, yanına "müttefiki" İngiltere'yi de alarak Irak'a saldırmasının ve bu saldırısını emperyalist bir işgale dönüştürmesi bir ayı geçmiş bulunuyor. Emperyalist saldırıların ve işgalin vahşi ve katliamcı yüzü her geçen gün çeşitli vesilelerle açığa çıkıyor. Emperyalizm Irak halkına "özgürlük" götürme adına giriştiği saldırıda ve işgalde Irak halkını köleleştirmenin en çıplak yöntemlerini kullanıyor.

Irak'ı işgal etmek için binlerce sivil ve masum insanı katletmekten çekinmeyen emperyalist "koalisyon" güçleri, bu sıralarda ise dünya halklarına yönelik ideolojik manipülasyonlarını artırmış durumdadır.

Dünya halklarına bir yandan "direnirseniz sonunuz işte böyle olur" anlamına gelecek görüntülerle propaganda yapılırken; öte yandan bu "özgürlüğün" bile Irak halkına çok geldiği anlamında da yayınlar yapmaya, yalan ve çarpıtma haberlerle Irak'taki varlıklarını ve işgali sürdürmelerini haklı göstermeye çalışıyorlar.

"Koalisyon" güçlerinin bu çabalarında en öne çıkan unsur, yağmalama olaylarının gerçekleşmesi oldu. Üstelik bu yağmalama olaylarını bütün halka mal ederek, bilinçli bir biçimde bu yağmalamanın kendileri tarafından da desteklenen bir grup çapulcu tarafından değil de Iraklılar tarafından gerçekleştirildiği mesajını vermeye çalıştılar. Üstelik bunu da Irak halkının kendilerine verilen "özgürlüğün" kullanılması olarak propaganda etmeye başladılar.

Ne diyor ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld; "Özgür insanlar, suç işlemekte özgürdür. Şimdi orada düzensizlik var. Savaş ile özgürlük arasındaki düzensizlik. Zaten özgürlük, düzensiz bir şeydir. Ve özgür insanlar hata yapmakta, suç işlemekte, kötü şeyler yapmakta özgürdür..."

İşte emperyalistlerin "özgürlüğü!" İşte tam da bu yüzden emperyalistler özgür davranıyorlar! Dünya halklarına yönelik ve somutta da Irak halkına yönelik sınır tanımaz bir biçimde katliam gerçekleştirdiler. Bunu özgürlük adına yaptılar!

Tıpkı ABD emperyalizminin Kızılderililere bahsettiği "özgürlük" gibi, ardından gelen Latin Amerika'da, Asya'daki katliamlar gibi. Emperyalistlerin özgürlükten anladığı: Yağma, talan, katliam, vahşet. Ve bu "özgürlüğün" dünya halklarına yansması ise ortadadır. Milyonlarca ölüm, acı ve gözyaşı.

Emperyalistler kendi özgürlüklerini yaşarken, dünya halklarına onursuzluğu, teslimiyeti, acıyı ve savaşları dayatıyorlar. Dünya halkları emperyalistlerin bu "özgürlüğü"ne geçmişte kendi cephelerinden yanıtları vermişlerdi. Kendilerinin anladığı özgürlüğün, hiç de emperyalistlerin anladığı bir biçimde olmadığını Vietnam'da, Çin'de vb. emperyalistlere onlarca kez gösterdiler.

Özgürlüğün ulusal bağımsızlıktan, onurdan ve insanca yaşamaktan geçtiğini, bunu gerçekleştirecek olanların da ancak ve ancak ezilen halkların kendileri oldu-

ğunu, dışarıdan götürülecek bir "özgürlüğün" gerçek anlamda onları köleleştirme amacını taşıdığını yüzlerce örnekte yaşadılar.

Emperyalistler bugün Irak saldırısı ve işgaliyle gerçek niyetlerini ve amaçlarını hayata geçiriyorlar. Ama yine yalanlarla, çarpıtmalarla. Onlar gerçek niyetlerini hiçbir zaman açık açık söyleyemezler.

Çünkü onlar işçi sınıfının ve dünyanın ezilen mazlum halklarının düşmanıdır. Ve bu yüzden onlar her zaman gerçek niyet ve amaçlarını gizlemek için yalanlara, aldatmalara ve çarpıtmalara ihtiyaç duyarlar.

Bugün Irak şahsında tam da 11 Eylül sonrasında sıklıkla dillendirdikleri "medeniyetler çatışması"na hayata geçiriyorlar. Kendileri "uygar", Irak halkı ise götürdükleri "özgürlüğü" bile hak etmeyen, ya da "özgürlüğünü" böyle kullanan "barbarlar", "çapulcular", "beş para etmezler". "Eh özgürlüğünü böyle kullanan bir halkı da başıboş bırakmamak lazım!"

Aslında Irak halkı şahsında yapılmak istenen, ya da hedeflenen çok açık; emperyalistler Irak halkı şahsında dünyanın ezilen, mazlum halklarına şu mesajı veriyorlar: Irak halkı kendilerine "bahşedilen özgürlüğü" kullanacak kapasitede değil. Bu özgürlüğü en iyi biz onlara yardım edersek yaşayabilirler anlamına gelen bir mesaj bu. Bunun altında yatan neden ise hiç kuşkusuz ki emperyalistlerin bölgede denetimlerini süreklileştirmek için kalıcı olmak istemeleri.

Böylelikle petrol de dahil, enerji kaynaklarını ve en önemlisi bölgeyi denetim altına almış oluyolar. Medeniyetler çatışması safatasıyla yapılan, bir yanda "uygarlık" öte yanda "barbar"lar, bir yanda dünyanın "iyi"leri, öte yanda dünyanın "kötü"leri, bir yanda dünyanın "efendileri", öte yanda dünyanın "köleleri", bir yanda dünyanın "sahipleri" emperyalistler, öte yanda dünyanın gerçek sa-

hipleri ezilen mazlum halklar. Bir yanda ezenler, öte yanda ezilenler. Yani iki sınıf. İki farklı dünya görüşü.

TÜRK HAKİM SINIFLARININ UŞAKLIĞI BİR KEZ DAHA TESCİLLENDİ

Ülkemiz hakim sınıfları da ezilen mazlum Irak halkına yapılan saldırıda efendilerinin yanında yer aldılar. Efendilerinin Irak halkını bombalaması için ülkemizin hava sahasını kullandılar. Koalisyon güçlerinin Irak halkına yaşattığı katliama hiç sıkılmadan "biz de koalisyon ortağıyız" diyerek ortak oldular. Ancak her fırsatta bu saldırı ve işgale destek vermediklerini ilan ettiler. Bu yalanları Kerkük ve Musul'a Kürt peşmergelerin girmesiyle daha bir açıklık kazandı.

Dizginsiz bir hiddetle savurdıkları tehditler havada asılı kaldı. Musul ve Kerkük'e Kürtler girerse biz de gireriz söyleminin ne kadar kof bir yalan olduğu ve Türk hakim sınıflarının emperyalizm karşısında hiçbir iradesinin olmadığı ve yapıldığı söylenen pazarlıkların nasıl pazarlıklar olduğu daha net açığa çıktı. İşte o dönemin Başbakanının sözleri: "İnsanlar, biz Musul ve Kerkük'e tezkere geçmediği için gidemiyoruz, diyor. Tezkere geçse bile girme diye bir konu yoktu. Bir aşamada konuşuldu ama ABD istemedi."

Görüleceği üzere süreçte Türk hakim sınıfları emperyalist efendileri nasıl istiyorsa öyle davranmıştır. Türk hakim sınıflarının Irak saldırısında fiili olarak yer almamasının nedeni "tezkere"nin meclisten geçip geçmemesi değildir. ABD bu saldırıda Türk hakim sınıflarının fiili olarak yer almasına ihtiyaç duymamıştır.

Emperyalizm, tercihini uşak Türk hakim sınıflarından değil de, uşak Kürtlerden yana kullanmıştır. Böylelikle Türk hakim sınıfları ne kadar "stratejik müttefik" diye propaganda ederlerse etsinler, kendilerinin

konumunun emperyalizm karşısında "stratejik uşak" olmaktan öteye bir anlamı olmadığı bir kez daha açığa çıkmaktadır.

Kendileri emperyalizm için bölgede kullanılan bir maşadan, piyondan ibaretler. Ve bu gerçekliği hiçbir çarpıtma, yalan ve demagoji gizleyemez.

EMPERYALİZMİN VE UŞAKLARININ SALDIRILARINA DUR DİYELİM

Emperyalizmin gerek dünya üzerindeki ve gerekse de ülkemizdeki saldırılarını artırdığı bir süreçte kutluyoruz, işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü olan 1 Mayıs'ı. 2003 yılının 1 Mayıs'ı tüm dünyada işçi sınıfı ve ezilen emekçi halkların emperyalizme karşı artan öfkelerinin somut olarak alanlarda dile geldiği, enternasyonal dayanışmanın bayrağının yükseltildiği bir 1 Mayıs olacak.

İşte tam da bu yüzden bizler de emperyalizmin somutta Irak halkına yönelik genelde ise dünya halklarına yönelik saldırılarını ve bu saldırının ülkemizdeki uşakları tarafından çeşitli biçimlerde uygulanmasını protesto etmeliyiz.

1 Mayıs alanı Irak halkıyla dayanışmamızın somut bir ifadesi ve aynı zamanda ülkemizde emperyalizme göbekten bağımlı Türk hakim sınıflarının işçi sınıfına dayattığı "iş güvenesi!" yasasıyla, özelleştirmelerle işsizliği, Kürt halkına uyguladığı baskı ve yok sayma politikalarını, halk gençliğine empoze etmeye çalıştığı emperyalizm güdümlü yoz kültürü, köylülüğe dayattığı tarımın imhasını vb. saldırılara karşı 1 Mayıs'ta Partizan Öfkemizi İstanbul'da 1 Mayıs alanında gösterelim.

Unutmayalım biz sustukça onlar daha da azgınlaşacak, kendi özgürlüklerini bizim üzerimizde hayata geçirmeye çalışacaklardır. Buna izin vermemek için 1 Mayıs'ta 1 Mayıs'ın kızılığını kuşanalım.

Baştarafı Sayfa 32'de

1 Mayıs,
komünizm yolunda geride bıraktığımız her yılın birikimlerinin ve getirdiklerinin sınıf mücadelesine kattıkları ve kazandırdıklarının, karşı-devrimci bütün güçlerle hesaplaşma adına dillendirilmesiyle yaratılan coşkunun dışavurumunu temsil etmektedir.

ve çatışmaların biricik kaynağı olan emperyalist-kapitalist sistem, teşhir olunmuşluğu, tarihi boyunca ilk kez bu kadar yoğun yaşamaktadır. **Bunun en ileri göstergesi, istatistiksel veriler değil, on milyonların pratiğe dökülen eylemleri ve bu eylemlerde dillendirdikleri sloganlardır.**

Etki-tepki yasasının seri biçimde işlediği günümüz koşullarında, emperyalizmin doğrudan hedef haline gelmesinin şartları daha hızlı oluşmaktadır. Örgütsüz ve önderliksiz yığınların bu devrimci potansiyelinin doğru kanallardan akıtılması ve kalıcı mevziler elde ederek ilerlemesi, isyanın ve öfkenin kurumsallaşarak siyasi iktidarı hedeflemesi için bütün ülkelerin komünistleri acil görevlerle karşı karşıyadırlar.

**DÜNYA İŞÇİLERİ,
EMEKÇİLERİ VE
EZİLENLERİ ADINA;
1 MAYIS
MEYDAN OKUMA
GÜNÜMÜZDÜR!
EMPERYALİZM SAVAŞA
DAVET EDİYOR BİZİ;
DAVETİ
KABULÜMÜZDÜR!**

2003 yılının 1 Mayıs'ına insanlık düşmanlarıyla hesaplaşmanın kızıştığı koşullarda giriyoruz. Sınıf mücadelesi artan bir şiddette sürerken, şiddeti çağırıyor, şiddeti doğuruyor, şiddeti yaşıyor. Düşmanlarımız, zora dayalı sistemlerini yaşatmak için daha fazla zor kullanma, daha çok kan dökme, daha büyük zulümlere ve katliamlara imza

atma yolunu seçiyorlar.

Savaş ilan ediyor, savaşı bütün ülke topraklarına taşıyacaklarından söz ediyorlar. Korkunun imparatorluğunu yarattılar. Korkakların saldırganlığı, korkakların aczi ile hareket ediyorlar. **Gerçeklerle yüzleşmekten kaçarak, gerçeklerden kendilerini uzaklaştırmaya çalışarak, gerçekleri değiştirmeye yeltenerek çaresizliği oynuyorlar.**

"BM denetimleri" tezgahıyla, ev ev haritasını çıkardıkları, girmedik bina, incelemedik köşe bırakmadıkları; silahlı silahsız bütün direnç noktalarını, 1991'deki savaşın ardından kesintisiz sürdürdükleri bombardıman, gıda ve ilaç ambargosu, ekonomik yaptırımlarla çökerttikleri bir ülkeye, onbinlerce füze ve tonlarca bombayla yüklenip harabeye çevirdikten sonra "hakim" olmayı, "zafer" olarak sunuyorlar.

Irak halkının ilk haftalarındaki "beklenmedik" kahramanca direnişi karşısında nasıl afalladıklarına, o "muhteşem" ölüm makinelerinin halkın çıplak direnci karşısında nasıl da aciz kaldığına ve ger-

ya çalışıyorlar.

Haydutluk ve korsanlığın çağımızdaki en büyük temsilcisi ABD emperyalizmi, dünyayı yağmalama peşindedir. Irak şehirleri ve kasabalarında, bizzat işgalcilerin teşviki ve gözetiminde yağma ve talan gerçekleştiren, yangın ve yıkımlarla eğlenenlerin eylemleri, katliam şefleri tarafından "özgürlük tutkusunun dışavurumu" olarak övülüyor ve destekleniyor. Emperyalist haydutlar, istila ve işgalciliklerini, halk düşmanı sürüngenlerin eylemleri şahsında meşrulaştırmaya çalışıyorlar.

**DÜNYANIN BÜTÜN
EZİLENLERİ,
EMPERYALİZM 1 MAYIS'TA YANITIMIZI
BEKLİYOR!**

1 Mayıs, komünizm yolunda geride bıraktığımız her yılın birikimlerinin ve getirdiklerinin sınıf mücadelesine kattıkları ve kazandırdıklarının, karşı-devrimci bütün güçlerle hesaplaşma adına dillendirilmesiyle yaratılan coşkunun dışavurumunu temsil etmektedir. **1 Mayıs,** emperyalizme karşı savaş andımızı tekrarlamamın, zafere olan tut-

1 Mayıs, dünya proletaryasının, emperyalistlerin savaş ilanına yanıtı olmalıdır.

1 Mayıs, emperyalist haydutların bomba ve füzelerine, halkları katletmek için ürettikleri ve kullandıkları on milyonlarca dolarlık "savaş oyuncaklarına" yanıt olmalıdır.

çek gücün yalnızca halkların iradesi olduğuna bütün dünya bir kez daha tanık oldu. **Karşı koyma gücü ve niyeti olmayan, kimliğinde yurtseverlik yazmayan emperyalist artığı bir dikta rejiminin aldattığı, yalnız ve çaresiz bıraktığı, önderliksiz ve örgütsüz bir halkın direnme gücünü boğmuş olmayı "galibiyet" sayıyorlar.**

"Kahredici" ilan ettikleri güçlerinin, erken "zafer" türküleri söyledikleri Irak topraklarında da halkı köleleştirmeye yetmeyeceğini pek yakında görecekler. Bunun kanıtlarını, arkadan hançerlenmeden önce gerçekleştirdiği direnişle Irak halkı zaten sunmuş bulunuyor. Tam bir teslimiyet sağlamak için; işgalciye kucak açma onursuzluğunu reddeden mazlum bir halkın bütün değerlerini, kimliği ve onurunu, birkaç yüz çapulcuyla birlikte yağmalama-

kumuzu yenilemenin, halkların kurtuluşu umudunu büyütmenin, mücadele azmimizi çoğaltmanın adıdır.

1 Mayıs, işçi sınıfı önderliğinde bütün yoksulların ve ezilenlerin, dünyayı bütün asalaklardan, emeğin düşmanlarından, kan içici sürüngenlerden, karşı devrimci bütün zümre ve sınıflardan temizleyeceğine olan inancımızın yüksek perdeden haykırıldığı gündür.

1 Mayıs, tarihi yaratan, insanlığın bütün değerlerini üreten biricik güç olan ezilen ve sömürülen kitlelerin, dünya nüfusunun tamamına yakını oluşturulan yoksul yığınların kaderlerini ele alma adına giriştikleri kavgada birlik ve dayanışma sembolüdür.

1 Mayıs, proletarya öncülüğünde bütün halk sınıflarının, ezilen ulusların, halk demokrasisi, bağımsızlık ve sosyalizm mücadelesinin ivmesi-

ni yükselteceklerinin, emperyalizmin duvarlarına döne döne çivilenen ilanınıdır.

1 Mayıs, "değişti", "demokratikleşti", "insanileşti" diyen her renkten burjuva akıldanelerin ucuz yalanlarının aksine, değişmediği ve eskisinden daha da vahşileştiğini her gün yeni kanlı örneklerle ispatlayan emperyalizmin korkusunu büyütme adına, kararlılığımızı ispat gösterisi olmalıdır.

1 Mayıs, "tarihin sonu geldi", "ideolojiler tükendi", "devrimler bitti", "sosyalizm iflas etti", "komünizm öldü" diyerek niyetlerini maddi gerçeklerin yerine getirmeye çalışanların, emperyalizmin kesin zaferini ilan etmeye kalkışanların, fena halde yanıldıklarını, bir kez daha göstermenin vesilesi olmalıdır.

1 Mayıs, suyla ateş yakılmayacağı gibi emperyalizmle demokrasi ve özgürlük gelmeyeceğini, bu kavram ve değerlere en büyük düşmanın bizzat emperyalizm olduğunu, onu tıpkı öncelleri olan bütün zulüm ve sömürü sistemleri gibi tarihe gömme görevinin bilincinde olduğumuzu, daha güçlü haykırma platformu olmalı-

yanardağ akıtılıp ateşe boğulduğu halde "aman dilemeyen", düşürüldüğü tuzakta direniş gösterememenin ezikliğini vakur ve sessiz bir duruşla içine akıtıp öfkesini biriktirerek işgal ordularına minnet göstermeyen Irak halkına, saygı ve destek mesajı olmalıdır.

1 Mayıs, emperyalist haydutlara ve işgalci korsanlara, "hevesiniz kursağınızda kalacak", "sevinciniz suratınızda donacak" mesajı göndermelidir.

1 Mayıs, zapt edilecek meydanlarda ve sokaklarda, isyan ocağı haline getirilecek fabrikalarda, savaşı yayacağı kırlarda ve dağlarda, devrim için yaktığımız ateşi alevlendirmenin adı olsun!

1 Mayıs, kitlelerin kızıl bayrak etrafında toplanmasına çağrı olsun!

1 Mayıs, Marksizm-Leninizm-Maoizm bayrağını daha yükseklere kaldırdığımız gün olsun!

1 Mayıs, emperyalizme karşı savaş manifestosu olsun!

Yaşasın 1 Mayıs!

Kahrolsun emperyalizm, faşizm ve her türden gerici-lik!

Yaşasın dünya halklarının emperyalist saldırganlığa karşı barikat örme mücadelesi!

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Yaşasın proletarya enter-nasyonalizmi!

Yaşasın halk savaşı!

Nisan 2003

**Türkiye Komünist Partisi/
Marksist-Leninist**

**Merkez Komite-
Siyasi Büro**

***1 Mayıs,**
zapt edilecek
meydanlarda ve
sokaklarda, isyan
ocağı haline
getirilecek
fabrikalarda, savaşı
yayacağımız
kırlarda ve
dağlarda, devrim
için yaktığımız ateşi
alevlendirmenin adı
olsun!*

işçi-köylü

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:14/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL.
Tel: (0212) 521 34 30, 531 48 53 FAKS: (0212)621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Beşir KASAP
Baskı: Gün Matbaacılık
Genel Dağıtım: YAY-SAT
@mail: umutyayincilik@superonline.com

BÜROLAR

•KARTAL: HAMAM SOK. DEMİRLİ İŞHANI NO: 57/14 KARTAL, TELEFAXS: (0216) 306 16 02 Cep: 0 544 521 34 30
•ANKARA: MEŞRUTİYET MAH. KONUR SOK. NO: 14/24 KIZILAY/ANKARA TEL: (0312) 418 25 26 Cep: 0 535 562 33 72
•İZMİR: GAZİOSMANPAŞA BULVARI, KOÇAŞ İŞHANI NO: 87, DAİRE:318 KONAK, TELEFAXS: (0232) 441 93 09 Cep: 0535 310 31 84
•MALATYA: DABAKHANE MAHALLESİ, BOZTEPE CAD., BABACAN İŞHANI NO-9 KAT:1/16 MALATYA TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 536 558 45 04
•BURSA: GÜMÜŞÇEKEN CAD. ERKMEN İŞHANI NO:7/21, HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 612 81 98
•SAMSUN: KALE MAH. YUSUF KEPELLİ İŞHANI, KAT: 6 NO: 9, TEL: (0362) 435 64 57 Cep: 0535 454 22 50
•TURHAL: YAVUZ SULTAN SELİM MAH. TANRI-VERDİ SOK. 19/15 2. NOTER YANI TURHAL/TOKAT TEL: 0356 276 37 20 Cep: 0533 414 65 54
•MERSİN: ÇANKAYA MAH. SİLİFKE CAD. ÜZÜM İŞHANI KAT :1 NO: 47 MERSİN CEP: 0543 434 12 53
•AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 DUISBURG-DEUTSCHLAND TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

1 MAYIS'TA İLAN EDECEĞİZ: EMPERYALİZMİ DÖRT BİR YANDAN KUŞATTIK! KAVGAYI BÜYÜTECEĞİZ; DÜNYANIN BÜTÜN ŞEHİRLERİ BAĞDAT'TIR ARTIK!

Bütün ülkelerin işçileri, emekçi halkları ve ezilen uluslarına çağrımızdır

Elimize posta kanalıyla ulaşan aşağıdaki açıklamayı haber niteliği taşıdığından olduğu gibi yayınlıyoruz.

İnsanlığın kendi kaderine hükmedeceği, emeğin bütün dünyayı ele geçireceği, üretimin yöneten olacağı bir dünyaya yol alışımızın giderek hızlandığı bir süreci yaşıyoruz. Bunun hızını kesmek için bütün birikimleri ve güçlerini kullananların nafile çabaları, yangına benzin dökmekten başka bir sonuç vermemektedir.

6 milyarı aşkın dünya nüfusunun ancak birkaç milyonla ifade edilebilecek çok küçük bir azınlığının çıkarına işleyen sömürü, baskı ve zulüm sisteminin adı olan emperyalizm; çöküşten kurtulma çırpınıları içinde daha da azgınlaşmakta, kesintisiz bir savaş, saldırı, katliam ve işgal dizisi içinde saltanatını korumaya çalışmaktadır.

Gerek bütün bir emperyalist sistem adına kurtarıcılığa soyunan, gerekse de bu sistem içindeki diğer güçlerle olan çelişki ve çatışmasında, elde ettiği şu anki konumunu korumak ve daha da güçlendirmek adına hareket eden ABD emperyalizmi; “terörizme karşı savaş” adı altında dünyanın anti-emperyalist, anti-faşist tüm güçlerine, çeşitli renklerden sistem muhaliflerine karşı sindirme ve yok etme operasyonuna girişmiş bulunuyor.

Dünya çapındaki ezme ve imha hedefli bu saldırı ve savaş programı, kimi zaman diğer emperyalistlerin, faşistlerin ve gericilerin işbirliği, kimi zaman da sınırlı sayıda güç ve odaklarla kurulan ittifaklarla birlikte yürütülmekte; terörize edilen bir atmosferde herkese, her şeye ve her yere müdahale “hak” bellenerik

hareket edilmektedir. Bu sürece uygun olarak da önceki dönemlerin ürünü olarak işlev gören bütün kurum ve kurallar revizyona tabi tutulmakta ya da lağvedilmektedir.

Dikişleri tutmaz hale gelen, isyanı ve öfkeyi büyüterek devrimleri olgunlaştıran sistemin ayakta tutulmasının ancak daha fazla şiddeti ve baskıyı gerektirdiğinden hareketle öteden beri hazırlanan “önlemler ve önlemler stratejisi”, yeniden paylaşım ve düzenleme ile üslenme ve tahkim çerçevesinde işletilmeye çalışılmaktadır. Bugünler için yapılan hazırlıkların, “bilimsel” ve “teknolojik” çalışmaların, endüstriyel ve kültürel faaliyetlerin tümü devreye sokulmakta, topyekün bir seferberlikle dünya halklarına yönelinilmektedir.

Bu programla işbaşına ge-

len silah ve petrol tekellerinin doğrudan temsilcisi konumundaki savaş kliğinin yön verdiği ABD emperyalizmi; 11 Eylül’ü milat haline getirerek düğmeye basmış, Asya’da stratejik bir konum elde etmek amacıyla Afganistan’ı, Ortadoğu’yu bütünüyle ele geçirme planının ilk adımı olarak da Irak’ı işgal etmiştir. “Sıradaki”nin dillendirilmesi ile “önlenemez”, “her şeye kadir” bir konum elde etmeye çalışmakta, gösteriye dönüştürdüğü işgal, saldırı ve katliamlar vasıtasıyla bütün dünyaya “teslim ol” çağrısı yapmaktadır.

Direnen değil dilenenlerin, başkaldıran değil yalvaranların, isyan eden değil diz çökenlerin, hakkını arayan değil boyun eğenlerin, mücadele eden değil uzlaşanların, karşı koyan değil itaat edenlerin, savaştan değil sıvışanların ya-

şam şansı bulacağı bir dünya düzeninde; sömürüyü sınırsız, zulmü dizginsiz bir zorbalıkla egemen kılmak derdinde olan emperyalizm; bu hedefinden her geçen gün daha fazla uzaklaşmanın öfkesiyle yüklenmektedir.

Yüklendikçe makas açılmakta, işçi sınıfı ve ezilen halkların tepkisi büyümekte, tepki yükseldikçe direnme gücü artmakta, direnişler yaygınlaştıkça bu düzenden kurtulma arayışları somutlanmaktadır. Düne kadar emperyalist-kapitalist sistemin sonuçlarıyla uğraşanların her geçen gün daha fazla nedenleri sorguladıkları, meselelerin kaynağına inme doğrultusunda yönelim içine girdikleri görülmektedir. Bütün olumsuzlukların ve kötülüklerin, her türden hastalık ve yıkımın, açlık, yoksulluk ve ölümün, savaşların

Devamı 31’de